

TÜRKİYE VERİMLİLİK DERGİSİ

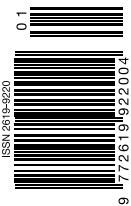
YÜCEL ARZEN

MAGAZINE

Sanat

- **“Türkiye Yüzyılı” Sanatın ve Sanatçılarımızın da Yüzyılı Olacaktır**
“The Century Of Turkey Will Also Be The Century Of Art And Our Artists”
- **“Ben Kolay Sorulara Zor Cevap Veren Biriyim” Yücel ARZEN**
“I Am The Person Who Gives Difficult Answer To Easy Questions”
- **“Orkestra, Toplumsal Yapının Küçük Bir Örneği Gibidir.” Rengim GÖKMEN**
“The Orchestra Is Like A Small Example Of The Social Structure”
- **Cumhuriyet Tarihimizin İlk Müzik Kurumu: CSO**
The First Music Institution Of Our Republic’s History: Presidential Symphony Orchestra (Cso)
- **“Her Yeni Rolde Ayrı Bir Dünya Keşfetmek” Hakan ÖRGE**
“Building A Separate World In Each New Role”

ISSN 2667-9200
01
9 177261 949200 4

5.
VERİMLİLİK &
TEKNOLOJİ
FUARI

“Gelecek İçin Teknolojiler”

2 - 4 ŞUBAT
ATO Congressium

Online Kayıt

www.verimlilikveteknoloji.com

**TURKISH
AIRLINES**

**UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE®**

UEFA ŞAMPİYONLAR LİĞİ
RESMİ SPONSORU

index

İÇİNDEKİLER

8 BAŞYAZI / Leading Article

Başkent'in Kültür ve Sanat Erozyonunu Soñlandırmak

Terminating The Erosion Of Culture And Art In The Capital

Dr. Cemalettin KÖMÜRCÜ

Ankara Bilim Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı
Chairman of Board of Trustees of Ankara Science University

12 HABER / News

Türkiye Yüzyılı Sanatın ve Sanatçılarımızın da Yüzyılı Olacaktır

"The Century Of Turkey Will Also Be The Century Of Art And Our Artists"

Ömer ÖZTÜRK

14 SÖYLEŞİ / Interview

"Ben Kolay Sorulara Zor Cevap Veren Biriyim"

"I Am The Person Who Gives Difficult Answer To Easy Questions"

Yücel ARZEN

Besteci
Composer

Eren ORMANLI

16 HABER / News

Cumhuriyet tarihimizin ilk müzik kurumu :CSO

Presidential Symphony Orchestra (Cso)

Çağlar ÜLKER

20 KONUK YAZAR / Guest Writer

ART Ankara
Bilgin AYGÜN

ARTANKARA Çağdaş sanat Fuarı Kurucusu
Founder of ARTANKARA Contemporary Art Fair

22 SÖYLEŞİ / Interviews

Hayalimiz 81 ilimizde de seyircilerimizle buluşmak

"Our Dream Is Also To Be Able To Meet With Our Audience In Our 81 Provinces"

Mustafa KURT

Devlet Tiyatroları Genel Müdürü
General Manager of State Theaters

Murat CANDEMİR

24 KÖŞE YAZISI / Column

Ferideye Ne Oldu?

What Happened To Feride?

Prof. Dr. Yavuz DEMİR

Ankara Bilim Üniversitesi Rektörü
Rector of Ankara Science University

26 ARAŞTIRMA / Research

Film ve televizyon endüstrilerinde sürdürülebilir pratikler

Sustainable Practices In The Film And Television Industry

Cansu Yılmaz

ABÜ Film Tasarımı ve Yönetimi Bölümü
Ankara Science University Research Assistant/Department of Film Design and Management

28 HABER / News

Richard – İlk kez İstanbul Tiyatro Festivalinde

For The First Time With Richard At The Istanbul Theater Festival

Utku MERGEN

30 RÖPORTAJ / Report

Orkestra Toplumsal yapının bir örneği gibidir

"The Orchestra Is Like A Small Example Of The Social Structure"

Rengin GÖKMEN

Orkestra Şefi
Conductor

Yaprak Ulaşer

34 KÖŞE YAZISI / Column

İnsanlığın ortak müktesabı: Sanat

The Common Acquis Of Humanity: Art

Şerife Rümeysa Doğan

38 DOSYA / File

Postmodernizm ve Sanatta Postmodernizm

Postmodernism and Postmodernism in Art

Murat ÖZDEMİR

ABÜ Yeni Medya ve İletişim Bölümü
Ankara Science University Research Assistant / Department of New Media and Communication

42 KÖŞE YAZISI / Column

Zanaattan Sanata Dönüş

Turning from Craft to Art

Çağatay Dikmen

Verimlilik Dergisi Yayın Kurulu Başkanı
Verimlilik Magazine Editorial Board President

44 SÖYLEŞİ / Interview

Her yeni rolde ayrı bir dünya inşa etmek

"Building A Separate World In Each New Role"

Hakan ÖRGE

Tiyatro ve Dizi Sanatçısı
Theatre and TV Series Artist

Yasemin KALYONCU

48 KÖŞE YAZISI / Column

Sinema Anlatısı Derken

While Saying Cinematic Narration...

Eda Arsoy

Ankara Bilim Üniversitesi Dr. Öğretim Üyesi / Film Tasarımı ve Yönetimi Bölümü
Ankara Science University Faculty Member / Department of Film Design and Management

50 MİNİ SÖYLEŞİLER / Mini-Interviews

Ankaralı Sanatçılar

Artists from Ankara

54 HABER / News

Türkiye'nin Teknoloji Devlerin Başkent'in Teknoloji Fuarında

Turkey's Technology Giants At The Technology Fair Of Capital City

Fırat TÜGEN

56 HABER / News

Ankara Bilim Üniversitesi Haberleri

Ankara Science University News

58 KİTAP / Book

Sanat ve Propaganda

Art and Propaganda

Ertuğrul DÜZ

59 SİNEMA / Cinema

Mephisto

Ertuğrul DÜZ

60 KÜLTÜR / Culture

Görüleli Müzelerimiz

Worthseeing Museums In Turkey

66 KÜLTÜR / Culture

Osmanlı'nın Dibacesi Bursa

Bursa, The Preamble Of The Ottoman

Sahibi & Yayın Yönetmeni / Owner & Publishing Director
Türkiye Verimlilik Vakfı Adına / on Behalf of Turkey Efficiency Foundation
Cemalettin KÖMÜRCÜ

Yayın Danışmanı / Editorial Consultant
Prof. Dr. Mehmet Dursun ERDEM

Editör / Editor
Nezir ÖNAL

Yayın Kurulu Başkanı / Editorial Board Chairman
Doç. Dr. A. Çağatay DİKMEN

Yayın Kurulu / Editorial Board
Ömer ÖZTÜRK
Eren ORMANLI

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Managing Editor
Hüseyin Salih BAŞAR

Fotoğraf / Photo
Hüseyin Alper GÜNGÖR

Görsel Yönetmen / Art Director
Dilara ERDAL
Ecem ŞİRİN

Reklam Koordinatörü / Advertising Coordinator
Yaprak ULAŞER

Yönetim Yeri / Administrative Office
Netvizyon MediaPark
Söğütözü Mah. , Söğütözü Cad. No: 1/A Çankaya / ANKARA
0 312 499 33 01

Baskı / Printing
AFŞAR Medya Mat. San. ve Tic. A.Ş
Ostim OSB Mah. 1424. Sok. No:8/2 Yenimahalle / ANKARA
0 312 394 39 22

Yayın Türü: Yerel, Süreli, 3 Aylık
Publication Type: Local, Periodical, 3 Month

2022 - 18. Sayı

“Bu dergide yayımlanan köşe yazıları, yazarlarının sorumluluğundadır.”

DaDa
COFFEE
ROASTERY

Kahve, kitaplar, arkadaşlaR, başkA?

**Alacaatlı
No: 31**

**Tunus
No: 22**

[@dadacoffeeroastery](https://www.instagram.com/dadacoffeeroastery)

DR. CEMALETTİN
KÖMÜRÇÜ*

*Ankara Bilim Üniversitesi Mütevelli Heyeti ve Türkiye Verimlilik Vakfı Başkanı
*Chairman of Board of Trustees of Ankara Science University and Chairman of Board of Turkey Efficiency Foundation

BAŞKENT'İN KÜLTÜR VE SANAT EROZYONUNU SONLANDIRMAK

Gazi Terbiye Enstitüsü'nün 1926'da eğitime açılmasıyla: ülkenin sanat eğitimcisi ihtiyacının karşılanması ve sanat insanların yetiştilmesi kadar yeni Türkiye Cumhuriyetinin yeni Başkent'ine bir kültür-sanat kimliği kazandırılması da hedeflenmişti.

Bu durum, cumhuriyetin kuruluşundan bir gün sonra Başkent'in sanat sergisiyle tanışmasının ardından ileri görüşlü vizyoner girişimleriyle tüm dünyanın takdiri kazanan Mustafa Kemal Atatürk'ün hedefine ulaşması için attığı ilk önemli adım olarak tanımlanabilir.

Çünkü Cumhuriyet kurucuları; kültür ve sanatı, uygarlığın ve çağdaşlığın temel ilkelerinden biri olarak saymaktaydılar. Bu ne-

denle de Ankara'nın sanatın da başkenti olması konusunda gösterdikleri yoğun çaba için de kendilerine şükran borçluyuz.

Başlangıçtan itibaren yapılan tüm kültürel ve sanatsal çalışmalar, daha ileriye gidebilme konusunda yeterli olamadı. Nitekim uluslararası platformda ses getirme amacıyla 1986 yılında ilk kez 1. Uluslararası Asya-Avrupa Sanat Bienali yapılmasına rağmen sürdürülebilir olmadığı için devamı getirilemedi. 1995 yılından itibaren Kültür-sanat erozyonu iyice ağırlığını hissettirerek "sanat başkenti" olma çabaları, özellikle büyük bankalar ve bazı köklü kurumların sanat koleksiyonlarını İstanbul'a taşınmaya başlamasıyla sekteye uğratıldı. 2000'li yıllardan itibaren Ankara, içi boşaltılan ve sürekli İstanbul'a göç eden bir kültür yıkımına uğradı.

2015 yılında Bilgin Aygül tarafından başlatılan 2023'te 9'uncusu gerçekleştirilecek ArtAnkara, öngörüsü ve vizyonu ile Başkentli sanatseverleri, yüzlerce sanatçıyı ve sanat eserlerini bir çatı altında toplamayı başaran, kalitesinden ödün vermeyen bir fuarcılık anlayışı ile sanata katkı sunarak bu kötü gidişe dur diyebildi. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın binasının açılması, Başkent Kültür Yolu Festivali kapsamında gerçekleştirilen "FreshAnkara" ve "Ankara Keçisinin İzinde" gibi etkinlikler kentin sanat yaşamına canlılık kattı.

2022'de Kültürü ve sanatı, herkes için ulaşılabilir hale getirmek getirme düşüncesiyle kurulan ve Başkent'in kültür ve sanat alanındaki eski günlerine döndürmeyi amaçlayan bir yeni oluşumdan, NETSANAT'tan da söz etmemiz gerekir.

Necip Fazıl Kısakürek'in "Bir Adam Yaratmak" eserinin yeni bir anlayışla sahneye sanat yaşamına başlayan NETSANAT, sadece Ankara'da değil ilçelerinde ve farklı illerde de seyirci ile buluştu. Üstadın bu unutulmaz eserinin gösterimleri yeni yılda da devam edecek.

Yine ünlü besteci -sanatçı Yücel Arzen, 15 Ağustos'tan itibaren NETSANAT bünyesine dahil olarak yurt çapında konserlerini sürdürecektir.

Erdal Beşikçioğlu'nun kapalı gişe oynadığı, "Bir Delinin Hatıra Defteri" adlı tiyatro oyununda Tatbikat Sahnesi ve NETSANAT ortaklığıyla bir yıl boyunca Ankara'da sadece ATO Congressium'da sahne alacak.

NETSANAT; son olarak başrolünü Okan Bayülgen'in üstlendiği, orijinalinden çok farklı olarak yazdığı ve dünyanın yaşadığı sığınmacı problemiyle harmanlayarak yönettiği Richard oyununun da yapımcılığını da üstlendi.

Kosa sürede Ankara sanat yaşamında iyi bir edinen NETSANAT'ın yeni yılda da üstleneceği yeni çalışmalarıyla adından söz ettirmeyi amaçlamaktadır.

Tüm bu gelişmelerin ışığında Ankara'nın yaşadığı kültür-sanat erozyonunu sonlandırmanın yolunun biraz da başkentli sanatseverlerin desteği ile mümkün olacağı yadsınamaz.

Yeni sayımızda görüşmek dileğiyle...

TERMINATING THE EROSION OF CULTURE AND ART IN THE CAPITAL

With the opening of the Gazi Institute of Education in 1926: it was aimed not only to meet the country's need for art educators and to train people of art, but also to give the new capital of the new Turkish Republic a cultural and artistic identity.

This can be defined as the first important step taken by Mustafa Kemal Atatürk, who gained the admiration of the whole world with his farsighted visionary initiatives after the capital city was introduced to the art exhibition one day after the foundation of the Republic, to achieve his goal.

Because the founders of the Republic considered culture and art as one of the fundamental principles of civilization and modernity. For this reason, we owe them a debt of gratitude for their intense efforts to make Ankara the capital of art.

All the cultural and artistic efforts made from the beginning were not sufficient to move forward. As a matter of fact, although the 1st International Asia-Europe Art Biennial was organized for the first time in 1986 with the aim of making an impact on the international platform, it could not be continued because it was not sustainable. From 1995 onwards, the erosion of culture and arts became more pronounced and efforts to become the "capital of art" were disrupted when major banks and some well-established institutions began to move their art collections to Istanbul. From the 2000s onwards, Ankara was subjected to a cultural devastation as it was hollowed out and constantly migrated to Istanbul.

Initiated in 2015 by Bilgin Aygül, ArtAnkara, which will be held for the 9th time in 2023, has been able to put a stop to this bad trend by contributing to the arts with an understanding of fair organization that manages to gather art lovers from the capital city, hundreds of artists and artworks under one roof with its foresight and vision, and does not compromise on quality. The opening of the building of the Presidential Symphony Orchestra and events such as "FreshAnkara" and "On

the Trail of the Ankara Goat" organized as part of the Capital City Culture Road Festival have revitalized the city's artistic life.

We should also mention a new organization, NETSANAT, which was founded in 2022 with the idea of making culture and art accessible to everyone and aims to return the capital to its old days in the field of culture and art.

NETSANAT, which started its artistic life by staging Necip Fazıl Kısakürek's "Bir Adam Yaratmak (Creating a Man)" with a new understanding, brought it to the audience not only in Ankara but also in its districts and different provinces. The stagings of this unforgettable work of the master will continue in the new year.

Again, the famous composer-artist Yücel Arzen will continue his concerts throughout the country by joining NETSANAT as of August 15.

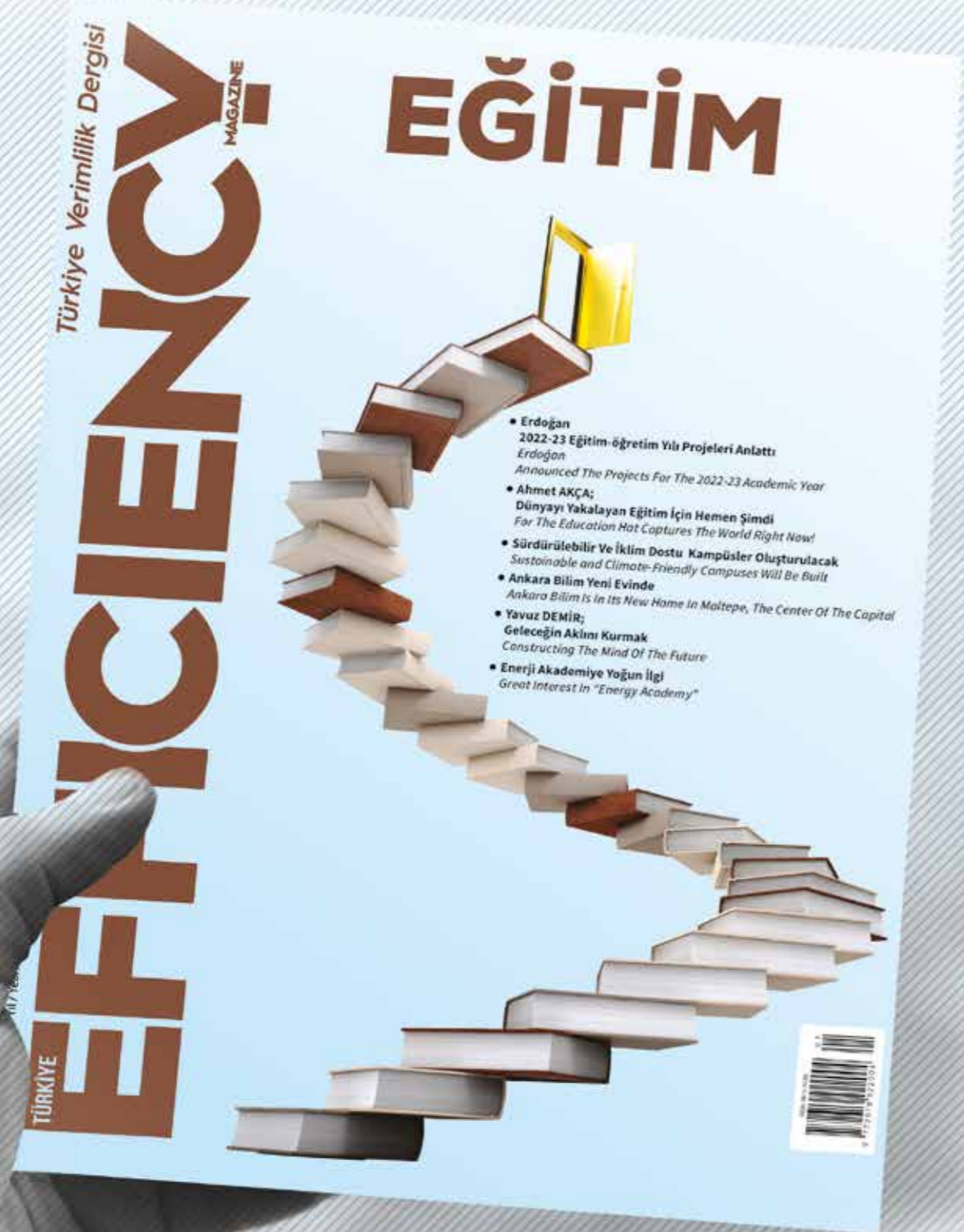
Erdal Beşikçioğlu's sold-out play "Bir Delinin Hatıra Defteri (Memoirs of a Madman)" will also take the stage only at ATO Congressium in Ankara for a year in partnership with Tatbikat Sahnesi and NETSANAT.

NETSANAT also undertook the production of the play Richard, starring Okan Bayülgen, which was written very differently from its original and directed by blending it with the refugee problem the world is experiencing.

NETSANAT, which has gained a good reputation in Ankara's art life in a short time, aims to make a name for itself with the new works it will undertake in the new year.

In the light of all these developments, it is undeniable that the way to terminate the erosion of culture and arts in Ankara will be possible with the support of art lovers from the capital.

Hope to see you in our new issue...

ERDOĞAN, 2022-23 EĞİTİM VE ÖĞRETİM PROJELERİNİ ANLATTI

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Son 19 yılda kesintisiz bir şekilde sürdürülen ücretsiz ders kitaplarımızın basımı ve dağıtımını tamamlandığını belirterek, "Bu yıl bir iyileştirme daha yaparak ders kitaplarının yanı sıra yardımcı kaynakları da ücretsiz olarak okullar açıldığında öğrencilerimizin masalarında hazır edeceğiz" dedi.

Temel eğitimde 10 Bin Okul Projesi kapsamında 3 milyarlık bir bütçe kullanarak okullarda çok önemli iyileştirmeler gerçekleştirdiklerini ifade eden Erdoğan, okul öncesi eğitimi de yapımını tamamladığımız yaklaşık 1.200

yeni anaokuluyla güçlendirdiklerini ve yıl sonuna kadar bu sayıyı 3 bine tamamlayacaklarını açıkladı.

SÜRDÜRÜLEBİLİR VE İKLİM DOSTU KAMPÜSLER OLUŞTURULACAK

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı Murat Kurum, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez ve YÖK Başkanı Erol Özvar'ın katılımıyla "Sürdürülebilir ve İklim Dostu Kampüs Oluşturulması Alanında İş Birliği Protokolü" imza töreni gerçekleştirildi.

YÖK Başkanı Özvar, "Sürdürülebilir,

enerji verimli, doğayla uyumlu ve çevreye asgari düzeyde zarar veren kampüslerin oluşturulmasını ve üniversite kampüslerinde enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji uygulamaları artırılmasını amaçlıyoruz" diye konuştu.

SÜRDÜRÜLEBİLİR VE İKLİM DOSTU KAMPÜSLER OLUŞTURULACAK

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı Murat Kurum, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez ve YÖK Başkanı Erol Özvar'ın katılımıyla "Sürdürülebilir ve İklim Dostu Kampüs

Oluşturulması Alanında İş Birliği Protokolü" imza töreni gerçekleştirildi.

YÖK Başkanı Özvar, "Sürdürülebilir, enerji verimli, doğayla uyumlu ve çevreye

asgari düzeyde zarar veren kampüslerin oluşturulmasını ve üniversite kampüslerinde enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji uygulamaları artırılmasını amaçlıyoruz" diye konuştu.

ANKARA BİLİM YENİ EVİNDE BAŞKENT'İN MERKEZİ MALTEPE'DE

Kuruluşundan bugüne kadar öğrencilerine kentin kalbinde, öğrencilerine ulaşım kolaylığı sağlayan bir kampüs deneyimi vaadinde bulunan ABÜ, yeni eğitim-öğretim döneminde bunu Maltepe Kampüsüyle gerçekleştirdi.

Her geçen yıl öğrenci sayısını yükselten ve

daha fazla gence yükseköğretim imkânı sağlayan ABÜ yeni evinde artık daha ulaşılabilir duruma gelerek, gelişmeye devam ediyor. Yeni kampüste yüksek teknoloji barındıran geniş sınıflar ve farklı ihtiyaçlara göre oluşturulmuş yeni laboratuvarlarıyla öğrencilerine gelişmiş eğitimin kapılarını araladı.

ERDOĞAN ANNOUNCED THE PROJECTS FOR THE 2022-23 ACADEMIC YEAR

President Recep Tayyip Erdoğan explained that the publication and distribution of the free textbooks, which have been provided without any interruption for the last 19 years, has been completed and added, "We will conduct another improvement this year and make the textbooks as well as the

supplementary resources available free of charge on the desks of our students when the schools open."

Noting that they have carried out critical improvements at the schools using a budget of 3 billion within the scope of 10,000

schools in primary education, Erdoğan stated that they have strengthened preschool education with approximately 1,200 new kindergartens that have been constructed, and they will increase this number to 3,000 by the end of the year.

SUSTAINABLE AND CLIMATE-FRIENDLY CAMPUSES WILL BE BUILT

The signing ceremony of the "Cooperation Protocol in the Field of Creating a Sustainable and Climate Friendly Campus" was held with the participation of Murat Kurum, Minister of Environment, Urbanization and Climate

Change, Fatih Dönmez, Minister of Energy and Natural Resources, and Erol Özvar, President of YÖK.

Erol Özvar, President of YÖK, said, "We aim to create campuses that are

sustainable, energy-efficient, compatible with nature and cause minimal damage to the environment, and to increase energy efficiency and renewable energy applications in university campuses"

ANKARA BİLİM IS IN ITS NEW HOME IN MALTEPE, THE CENTER OF THE CAPITAL

ABU, which has promised to its students a campus experience that provides easy access to them in the heart of the city since its establishment, has realized this with the Maltepe

Campus in the new academic year ABU, which increases the number of its students every year and provides higher education

opportunities to more young people, is continuing to develop by becoming more accessible in its new home. It opened the doors of advanced education to its students with its large classrooms with high technology and new laboratories created according to different needs in the new campus.

TÜRKİYE YÜZYILI SANATIN VE SANATÇILARIMIZIN DA

Yüzyılı Olacaktır

Ömer ÖZTÜRK

“THE CENTURY OF TURKEY WILL ALSO BE THE CENTURY OF ART AND OUR ARTISTS”

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 2022 yılı Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri Töreninde yaptığı konuşmada, “Sanatçıları arasında ayırım yapan değil, sanatçılarını bağrına basan bir Türkiye anlayışıyla hareket ediyoruz” dedi.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Beştepe Millet Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri Törenine katılarak, hak sahiplerine ödülleri takdim etti.

Törende yaptığı konuşmada, Cumhurbaşkanı Erdoğan şunları söyledi:

“Ülkemizin eşi benzeri bulunmayan kültürel zenginliğine bir kez daha şahit oluyoruz. Müzik alanında Ajda Pekkan'ın sanat dünyasının çınarlarından birisidir. Kimler geldi kimler geçti, 'Petrol' gibi şarkılarıyla sanat tarihimizin altın sayfalarına adına yazdırmıştır. Prof. Dr. Süleyman Saim Tekcan, 60 yılı aşan sanat hayatında ülkemizde ilk sıralarda yer alıyor. Hocamız, resim, özgün baskı, heykel gibi geniş yelpazeye yayılan eserleriyle, müstesna bir şahsiyettir. Sanatını bu toprakların kültürü ve birikimi üzerine inşa eden Tekcan'ı tebrik ediyoruz” ifadelerini kullandı. Yılmaz Erdoğan, Türk sinemasına yönetmen, yapımcı, oyuncu olarak yıllarını vermiş, her kesimden seyircinin gönlünde taht kurmuş bir sanatçıdır” dedi. Tiyatro alanında Ayla gerek yurt içinde gerek yurt dışında sergilediği sahne performanslarıyla milyonları kendine hayran bırakan bir değerimizdir” dedi.

“Bizim inancımızda âlimler peygamberlerin varisleri olarak görülür” diyen Erdoğan Prof. Dr. Hayrettin Karaman, İslami ilimlerde hoşgörüsü, tevazusu ve özgün eserleriyle tanınan işte böyle bir hocamızdır. Türkiye'nin ilk imam hatip mezunlarından biri olarak imam hatip neslinin yetişmesinde Hayrettin Karaman hocamızın çok büyük emeği vardır. Hayrettin Karaman hocamızı da tebrik ediyoruz, şahsen benim de hocam olması nedeniyle saygılarımı sunuyorum.

Yavuz Bülent Bakiler, hatıra, seyahatname ve mektup tarzında ele aldığı pek çok eseri bize armağan etti. 86 yıllık ömrüne siyaset hukuk ve TV gibi birbirinden farklı tecrübeler sığdırdı. Kendisinin dilinden Sivas'ı, Ankara'yı, Balkanlar'ı dinleyen herkes bir duygu diline katılmaktan kurtulamaz. Edebiyat alanındaki bu senenin ödülünü Yavuz Bülent Bakiler'e veriyoruz” diye konuştu.

'BU SENE VEFA ÖDÜLÜNÜ AŞIK VEYSEL'E VEREREK BİR AYIBI TENZİH EDİYORUZ'

Erdoğan, "Asırlardır kültürümüzü yaşatan, gönüllerimizi ilimle, seva ile dokuyanların aşıklar" var diyerek konuşmasını şöyle sürdürdü: "Aşıklarımızın dilinden ve sazından dökülen her türküde Anadolu insanımızın çılgılığı, duyguları, irfanı vardır. 1973 yılında ebedi aleme irtikal eden Aşık Veysel, Anadolu halk ozanlarının yakın tarihimizdeki en önemli kişilerindendir. Aşık Veysel'in Sivas ellerinden söylediği türküler bütün gönül coğrafyamızda yankılanmıştır. Hakkı ve değişmez hakikati söyleyen böyle bir değer yaşadığı dönemde, sırf kılık kıyafeti sebebiyle Ankara'nın Ulus ilçesinden atılması hafızalarımıza kazınmıştır. Aynı zihniyet, Türk müziğini tezek kokuyor diyerek yasaklamış, radyolarda çalınmasına engel çıkarmıştır. Millete ait ne varsa, kültür sanat hayatımızda açtıkları tahribatları ortadan kaldırmak kolay olmadı. Bu seneki vefa ödülümüzü Aşık Veysel'e vererek bir ayıbı tenzih ediyoruz. Hangi inanca ve kökene sahip olursa olsun, Türkiye'ye ve Türk kültürüne katkı sağlayan herkesin başımızın üstünde yeri var."

Erdoğan, vatandaşlıktan çıkarıldıktan 58 yıl sonra bakanlık kararıyla Nazım Hikmet'e vatandaşlık verenlerin kendileri olduğunu hatırlatarak, "Ahmet Kaya'nın mezarını ülkemizi geri getirme teklifinde yine biz bulduk. İstanbul'a AKM'yi, Ankara'ya Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasını kazandırdık.

CUMHURBAŞKANLI KÜLTÜR VE SANAT BÜYÜK ÖDÜLLERİ SAHİPLERİ:

Müzik Ödülü: Ajda Pekkan

Tiyatro: Ayla Algan

İlim-Kültür: Hayrettin Karaman

Mimari: Hilmi Şenalp

Gastronomi: Ömür Akkor - Yunus Emre Akkor

Zanaat: Sevan Bıçakçı

Resim: Süleyman Saim Tekcan

Dans-Bale: Tan Sağtürk

Karikatür-Animasyon: Varol Yaşaroğlu

Edebiyat: Yavuz Bülent Bakiler

Sinema: Yılmaz Erdoğan

Geleneksel Sanatlar: Gülbün Mesara

Vefa Ödülü: Aşık Veysel

In his speech at the Presidential Culture and Arts Grand Awards Ceremony for 2022, President Erdoğan said, “We act with an understanding of Turkey that embraces its artists without making any discrimination among them.”

President Recep Tayyip Erdoğan attended the Presidential Culture and Arts Grand Awards Ceremony held at the Beştepe National Congress and Cultural Center and presented the awards to prize winners.

In his speech at the ceremony, President Erdoğan said;

“We are witnessing once again the unparalleled cultural richness of our country. In the field of music, Ajda Pekkan is one of the key players in the art world. She has written her name on the golden pages of our art history with songs such as 'Who came, who passed', 'Petrol'. Prof. Dr. Süleyman Saim Tekcan has been taking the first place in our country in his artistic life for more than 60 years. He is an exceptional personality with his works such as painting, original printing, sculpture, which are spread over a wide range. We congratulate Tekcan, who has built his art on the culture and accumulation of these lands”.

Yılmaz Erdoğan is an artist who has given his years to Turkish cinema as a director, producer, actor, and big with the audiences from all walks of life,” he said. Ayla is a value that has amazed millions of people with the stage performances both at home and abroad in the field of theatre,” he said. “In our belief, scholars are seen as the heirs of the prophets,” said Erdoğan Prof. Dr. Hayrettin Karaman is our teacher who is known for his tolerance, humility and original works in Islamic sciences. As one of the first Imam Hatip graduates of Turkey, our teacher Hayrettin Karaman has made a great effort in raising the Imam Hatip generation. We also congratulate our teacher Hayrettin Karaman, I personally convey my regards since he is also my teacher.

Yavuz Bülent Bakiler has presented us many works in the style of memoirs, travelogues and letters. He has fit different experiences such as politics, law and TV into his 86-year life. Anyone who listens about Sivas, Ankara and the Balkans from him cannot get away from participating in the language of emotion. We are giving this year's prize in the field of literature to Yavuz Bülent Bakiler,” he said.

'WE ARE GLORIFYING A SHAME BY GIVING THE LOYALTY AWARD TO AŞIK VEYSEL THIS YEAR'

Erdoğan continued his speech by saying, “There are lovers who have kept our culture alive for centuries, who have woven our hearts with knowledge and love.”:

“Every folk song we hear from our lovers and their instruments has the scream, emotions, and lore of our Anatolian people. Aşık Veysel, who returned to the eternal realm in 1973, is one of the most important people of Anatolian folk poets in our recent history. The folk songs sung by Aşık Veysel in Sivas have been echoed all over our heart geography. During the period when such a value lived, which speaks the truth and the immutable truth, the expulsion from the Ulus district of Ankara was engraved in our memories just because of the costume. The same mentality banned Turkish music by saying that it smells like turd and prevented it from being played on radios. Whatever belongs to the nation, it has not been easy to eliminate the destructions they have caused in our culture and art life. We glorify a shame by giving our loyalty award this year to Aşık Veysel. No matter what faith and origin they have everyone who contributes to Turkey and Turkish culture is most welcome.”

Erdoğan reminded that they were the ones who gave citizenship to Nâzım Hikmet with the decision of the ministry 58 years after he was revoked citizenship and said, “We have offered to bring Ahmet Kaya's grave back to our country again. We have brought the AKM to Istanbul and the Presidential Symphony Orchestra to Ankara.

WINNERS OF THE PRESIDENTIAL CULTURE AND ART GRAND AWARDS:

Music Award: Ajda Pekkan

Theater: Ayla Algan

Science-Culture: Hayrettin Karaman

Architecture: Hilmi Şenalp

Gastronomy: Ömür Akkor - Yunus Emre Akkor

Craft: Sevan Bıçakçı

Picture: Süleyman Saim Tekcan

Dance-Ballet: Tan Sağtürk

Cartoon-Animation: Varol Yaşaroğlu

Literature: Yavuz Bülent Bakiler

Cinema: Yılmaz Erdoğan

Traditional Arts: Gülbün Mesara

Loyalty Award: Aşık Veysel

"Ben Kolay Sorulara ZOR CEVAP VEREN BİRİYİM"

"I AM THE PERSON WHO GIVES DIFFICULT ANSWER TO EASY QUESTIONS"

Eren Ormanlı

“İşe yaramaz’ benim cevaplarım. Fuzulî’dir aradığım cevaplar! İşe yaramaz yani. Yani faziletli / erdemli şeyler...”

Yücel Arzen müziği ne anlatıyor?

Bu çağda artık “yekpare” yapı(lar)dan söz etmek mümkün değil. Aslında hiçbir dönem bir yapı yekpareliği söz konusu değildi. YAPI bir “bütün” olarak Sanayi Devrimi ile zihinlerimizi meşgul etti. Bir süre sonra da (Derrida) yapıyı çözdüler. Her birimiz bir ötekine bağlıyız ve yapı olarak diğer yapılara... Rimbaud’un dediği gibi; “Ben, başkasıdır.” Ya da J. Lacan’ın daha yeni söylemi ile; “Ben, ötekinin arzusu.” Dolayısıyla yekpare bir Yücel Arzen Müziği’nden söz etmek bu çağa ait bir iddia olamaz. Anlattığım ya da anlatmak istediğim (bu arada müziğin bir şey anlatma iddiası da tartışılır ya da ne bir şey anlatmak ki; dinleyen esas zira!) şey de buna bağlı olarak TEK şey olamaz! Mal - Meta - Ürün - Yapıt’ın fetişe edilip ürün- yapıt endeksli düşünme biçiminden sıyrıldığımızda önümüzde bir müzik hayatından söz edebiliriz belki.

Bir röportajınızda 'Müzik yapmak bir iddiadır.' demiştiniz. Yücel Arzen'in iddiası nedir?

Aslında bir SES’e an ve hep bir iddia ses olduğunuzda var bizim ontolojimizde de im bahsi geçen röportajınızda daha başses’e sahip olmak, yani bir bildirimde yorum ya da istem ya da “henüz istem-daha sonra isteyebilir-diyebilmek ancak hür insanların iradesidir. G.Deleuze’un “yalnızca iktidar / fallus kendisine çağırır” sözünü hatırlayın. Bir ses olarak var olursunuz ve fakat diğer var olanlar arasındaki ilişkinizi / mesafenizi çağırarak tespit edersiniz. İşte aslında müzik buna yarar. Yarasaların diğer varlıklarla kurduğu mesafeye dayalı ses ilişkisini hatırlayın. Müzik de bize, diğer

sahip olmak aynı zam-taşır! Zira, sadece bir olabilirsiniz. Bu böyle fakat ben-tajda söylemek ka bir şeydi; bir yani çağırarak, bulunmak; “istiyorum” demek istiyorum ama belki im...” vs.

“My answers are ‘Useless’. The answers I am looking for are unnecessary! That is useless. So virtuous / honest things...”

What does Yücel Arzen's music express?

It is no longer possible to talk about a “monolithic” structure(s) in this age. In fact, there was no any structural monolith in any period. STRUCTURE occupied our minds as a “whole” with the Industrial Revolution. After a while (Derrida) they solved the structure. Each of us is dependent on one another and other structures as a structure... As Rimbaud said; “I am someone else.” Or with the more recent discourse of J. Lacan; “I am the desire of the other.” Therefore, talking about a monolithic Yücel Arzen Music cannot be a claim of this age. What I tell or want to tell (by the way, the claim of music to tell something is also debatable, or what to say is not the main thing, but the listener!) cannot be the ONLY thing accordingly!

Maybe we can talk about a musical life when we get rid of the product-work-indexed way of thinking after fetishized the commodity - meta - product - work.

You said “Making music is a claim” in an interview. What is Yücel Arzen's claim?

In fact, having a VOICE always carries a claim at the same time! Because you can exist only when you are a voice. This is also the same in our ontology, however what I wanted to say in the aforementioned interview was something else; to have a voice, that is to call, that is to make a statement; saying “I want or not” or “I do not want it yet, but maybe I can ask for it later...” etc. is only the will of free people. Remember G. Deleuze’s saying that “only power/phallus calls to itself”. You exist as a voice, however you determine your relationship/distance between other beings by calling. That is what music actually does.” Remember the distance-based sound relationship that bats establish with other

Yücel ARZEN
Besteci / Müzisyen

varlıklarla olan ilişkimi-zi ve konumumuz konusunda yardımcı olur.

Duygu ve düşüncelerinizi müzik ile insanlara aktarıyorsunuz. Dinleyicilerle aranızda nasıl bir bağ var?

Bu bağı öncesinde benim kurguladığımı söyleyemem. Ama yaklaşık aynı şeyleri duymayı seven insanlar bir araya geliyor. Ben kolay sorulara zor cevaplar veren biriyim. “İşe yaramaz” benim cevaplarım. Fuzulî’dir aradığım cevaplar! İşe yaramaz yani. Yani faziletli / erdemli şeyler... Az önce de söyledim; yapıt ve ürün endeksli düşünüyor, bakıyor ve yaşıyoruz. Bizim için sadece form’u dayatıp önemli kılıp norm’u hiçe saydılar! Herkes fırtınaları nasıl atlattığımızı değil gemileri nasıl getirip getirmedimize baktı. İşte tam bu noktada ben İŞ’in, çalışmak’ın, ürün-yapıt’ın kutsandığı bir çağda Fuzulî şeylerden söz ediyorum. Hem unutmayın; “Arbeit macht frei!”

Muasır medeniyetler seviyesine çalışarak çıkacağımız, varacağımız da nerden çıktı? Bunun için alışarak daha çok köleleştüğümüzün farkında değil misiniz?

Dinleyicilerim ve ben zaten muasırız.

İçinde bulunduğumuz süreçte, geçmişin tüm korkularından ve yoksuluklarından arınmış ülkemizin yükseliş dönemine ithafen 'Türkiye'nin Yüzyılı' bestesini hazırladınız. Anlatmak istediğiniz mevzu amacına ulaştı mı? Bestenin devamı gelecek mi?

Ben eseri geçtiğimiz yıl yani İstiklâl Marşımızın kabulünün 100. Yılında yazdım. 100. Yılında İstiklâl Marşımıza ve onun şairine cevaben bir şeyler söylemek istedim. İnsanlar ve eserler onları anınca, onları dert edince yaşarlar zira. “Korkma” diye başlayan İstiklâl Marşına en doğal şekilde ancak “Korkmuyoruz” diye cevap verildi. Müzik disiplini içerisinde eserin ilk notalarının neden eseri oluşturan modalite / makamsal yapıyı zorlayarak başlattığımızı müzik bilen insanların değerlendirmesine bırakıyorum. Ayrıca polifonik olmak ile makamsal olmak arasında bir medeniyet farkı koyan iki yüzyıllık aşığılık kompleksimize aynı eserle “korkmuyoruz”u yineleyerek, bizim için “Batı Müziği ya da Doğu Müziği diye bir ayırım yok. Biz her ikisiyiz. Biz müziğiz!” diyoruz!

Yücel Arzen'in gelecek projeleri nelerdir? Arzen dinleyicilerini neler bekliyor?

Şu sıra bir müzikal çalışıyorum. Dünyaca ünlü bir eserin müzikalini yapacağım. İnşallah birkaç aya bitireceğim.

beings. Music also helps us with our relationship and position with other beings.

You convey your feelings and thoughts to people with music. What kind of relation do you have with the audience?

I cannot say that I established this relation beforehand. However, we get together with people who like to hear about the same things. I am

the person who gives difficult answers to easy questions. My answers are “Useless”. The answers I am looking for are unnecessary! That is useless. So virtuous / honest things... I just said; we think, look and live based on works and products. They just imposed and made the form important for us and ignored the norm! Everyone looked at how you had brought the ships, not how you had weathered out. At this point, I am talking about unnecessary things in an age where BUSINESS, working, product-work is blessed. Please be remember; “Arbeit macht frei!”

Where did come from that we will reach the level of contemporary civilizations by working? Do not you realize that we become more enslaved by getting used to this?

My listeners and me are already contemporary

“Bir ses olarak var olursunuz ve fakat diğer var olanlar arasındaki ilişkinizi / mesafenizi çağırarak tespit edersiniz. İşte aslında müzik buna yarar.”

“You exist as a voice, however you determine your relationship/distance between other beings by calling. That is what music actually does.”

In the current period, you have prepared the composition ‘Turkey’s Century’ dedicated to the rise of our country being free from all the fears and deprivations of the past. Did the issue you want to tell reach its purpose? Will the composition continue?

I wrote the work last year, on the 100th anniversary of the adoption of our National

Anthem. I wanted to say something in response to our National Anthem and its poet on its 100th anniversary. Because people and works survive when they are remembered and worried about. The National Anthem starting with “Don’t be afraid”, was answered in the most natural way with “We are not afraid”. I leave why the first notes of the work within the discipline of music started by forcing the modality / modal structure forming the work to the evaluation of people who know music. We also say “We are not afraid” with the same work, “there is no such distinction as Western Music or Eastern Music for us. We are both. We are music!” to our two-century-old inferiority complex putting a civilizational difference between being polyphonic and being modal.

What are the future projects of Yücel Arzen? What awaits Arzen listeners?

I am currently working on a musical. We will make a musical of a world-famous work. I hope I will finish in a few months.

CUMHURİYET TARİHİMİZİN İLK MÜZİK KURUMU: CSO

THE FIRST MUSIC INSTITUTION OF OUR REPUBLIC'S HISTORY:

Presidential Symphony Orchestra (CSO)

Çağlar ÜLKER

"Muzika-i Hümayun" adı ile 1826'da kurulan orkestra, 1924'te Atatürk'ün emri ile Ankara'ya taşınan Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, halkın kültür ve sanat düzeyini yükseltmek amacıyla faaliyet göstermektedir.

The orchestra founded in 1826 with the name "Muzika-i Hümayun", the Presidential Symphony Orchestra, which was moved to Ankara by Atatürk's order in 1924, operates in order to raise the level of culture and art of the people.

Dünyanın en köklü sanat kurumlarından biri olan Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, 200 yıla yaklaşan tarihi içinde, sanat hayatında hiçbir kesintiye uğramadan sürekliliğini koruyan ender kurumlarından biridir.

1826 yılında "Muzika-i Hümayun" adı ile kurulan orkestra, 27 Nisan 1924'te Mustafa Kemal Atatürk'ün emri ile Ankara'ya taşınarak, yepyeni bir anlayışla, halkın kültür ve sanat düzeyini yükseltmek amacıyla faaliyet gösteren öncü bir sanat kurumu niteliği kazandı.

Atatürk'ün yüce makamının adını vererek onurlandırdığı orkestra, aynı zamanda Cumhuriyet tarihinin ilk müzik kurumu ünvanını taşımaktadır. Büyük Atatürk'ün öngördüğü sanat ve müzik ilkeleri ışığında, çoksesli müzik kültürünün gelişmesi ve uluslararası düzeyde en yüksek seviyede temsil edilebilmesi amaçlanmaktadır.

Orkestra'nın ilk şefleri arasında Türkiye'de çoksesli müziğin gelişmesinde öncü bir rol üstlenen Ahmet Adnan Saygun, Ernst Praetorius, Hasan Ferit Alnar, Gotthold Ephraim Lessing gibi

önemli isimler bulunmaktadır. Bu dönemde kurumun sanatsal seviyesi uluslararası düzeye taşınarak, repertuarı genişletildi. Orkestranın yurtiçi ve yurtdışı konserlerinde büyük başarı sağlandı. Özellikle Çağdaş Türk Bestecilerinin ilk icralarına önem verilerek, ilk kayıtları gerçekleştirildi.

1957 yılından sonra uluslararası platformlarda da adını duyuran Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası başta Almanya, Avusturya, Bulgaristan, Romanya, Yugoslavya, İtalya, Fransa, İsviçre, İsveç, Norveç, Finlandiya, İspanya, Polonya, Çek Cumhuriyeti, İngiltere, Macaristan gibi önemli Avrupa ülkeleri olmak üzere, Rusya, Kırgızistan, Kazakistan, İran, Irak, Katar, Güney Kore, Japonya, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin Halk Cumhuriyeti gibi birçok farklı ülkede konserler verildi. Bu turnelerde aldığı olumlu yorumlar ile Türkiye Cumhuriyeti'nin kültürel varlığının tanıtılmasında pay sahibi oldu.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, dünyaca ünlü birçok yabancı şef ve solist ile çalıştı. Devlet sanatçılarımız; Suna Kan, Ayla Erduran, Ayşegül Sarıca, İdil Biret, Gülay Uğurata, Gülsin Onay, Verda Erman, Hüseyin Sermet orkestranın daimî solist sanatçıları

Dünyanın en köklü sanat kurumlarından biri olan CSO, 200 yıla yaklaşan tarihiyle, sanat hayatında hiçbir kesintiye uğramadan sürekliliğini koruyan ender kurumlarından biridir.

oldu. Orkestra aynı zamanda; Ayhan Baran, Ruşen Güneş, Gülşen Tatu, Güher – Süher Pekinel, Ferhan – Ferzan Önder, Fazıl Say, Muhittin Dürrüoğlu gibi birçok değerli Türk solist sanatçı ile konserler gerçekleştirdi.

Orkestranın daimî Türk şefleri arasında Hikmet Şimşek (1959), Gürer Aykal (1988), Rengim Gökmen (2007), Erol Erdinç (2011), Selman Ada (2014), Rengim Gökmen (2015) bulunmaktadır. Orkestranın daimî şefliğini 2020 – 2021 konser sezonundan itibaren Cemi'i Can Deliorman yapmaktadır. Cumhurbaşkanlığı Senfoni

Orkestrası, periyodik konserleri dışında Ankara'da 2000'den fazla radyo-televizyon, gençlik ve halk konserleri gerçekleştirdi. Çocuklara yönelik açıklamalı eğitim konseri ile beraber "Kampüste Senfonik Akşamlar" turneleri ile ülkenin dört bir yanından on binlerce gence ulaştı.

Cumhuriyet tarihimizin en önemli kazanımlarından biri olan Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, birçok farklı alanda yürüttüğü özverili ve başarılı çalışmalarına aynı kararlılıkla devam etmektedir.

CSO, one of the most established art institutions in the world, is one of the rare institutions that maintain its continuity without any interruption in art life with its history of almost 200 years.

The Presidential Symphony Orchestra, which is one of the most established art institutions in the world, is one of the rare institutions that maintain its continuity without any interruption in art life with its history of almost 200 years.

The orchestra, founded in 1826 with the name "Muzika-i Humayun", moved to Ankara on April 27, 1924 by order of Mustafa Kemal Atatürk and became a leading art institution operating with a brand new understanding in order to raise the level of culture and art of the people. The orchestra, which Atatürk honored by giving it the name of his supreme office, also bears the title of the first musical institution in the history of the Republic. In the light of the principles of art and music envisioned by the Great Atatürk, it is aimed to de-

velop polyphonic music culture and to be performed at the highest and international level.

Among the first conductors of the orchestra, there are important names such as et Adnan Saygun, Ernst Praetorius, Hasan Ferit Alnar, Gotthold Ephraim Lessing, who took a leading role in the development of polyphonic music in Turkey. During this period, the artistic level of the institution was moved to the international level and its repertoire was expanded. Great success was achieved at the orchestra's domestic and international concerts. Especially attention was paid to the first performances of Contemporary Turkish Composers and their first recordings were made.

The Presidential Symphony Orchestra, which has made a name for itself in international platforms after 1957, is especially popular in important European countries such as Germany, Austria, Bulgaria, Romania, Yugoslavia, Italy, France, Switzerland, Sweden, Norway, Finland, Spain, Poland, Czech Republic, England, and Hungary. Concerts were given in many different countries such as Russia, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Iran, Iraq, Qatar, South Korea, Japan, the United States and the People's Republic of China. With the received positive comments during tours, CSO had a share in promoting the cultural heritage of the Republic of Turkey.

The Presidential Symphony Orchestra worked with many world-famous foreign conductors and soloists.

Our state artists; Suna Kan, Ayla Erduran, Ayşegül Sarıca, Idil Biret, Gülay Uğurata, Gülsin Onay, Verda Erman, Hüseyin Sermet became the permanent soloists of the orchestra. Orchestra also performed concerts with many valuable Turkish soloist artists such as Ayhan Baran, Ruşen Güneş, Gülşen Tatu, Güher – Süher Pekinel, Ferhan – Ferzan Önder, Fazıl Say, and Muhittin Dürrüoğlu.

Hikmet Simsek (1959), Gürer Aykal (1988), Decim Gökmen (2007), Erol Erdinç (2011), Selman Ada (2014), Decim Gökmen (2015) are among the permanent Turkish conductors of the orchestra. Cemi'i Can Deliorman has been the permanent conductor of the orchestra since the 2020 – 2021 concert seasons.

Apart from its periodic concerts, the Presidential Symphony Orchestra has performed more than 2000 radio-television, youth and public concerts in Ankara. Together with the educational concert with explanations for children, "Symphonic Evenings on Campus" reached tens of thousands of young people from all over the country with their tours.

The Presidential Symphony Orchestra, which is one of the most important achievements of our Republican history, continues its selfless and successful studies in many different fields with the same determination.

Bilgin AYGÜL*

Konuk Yazar

ARTANKARA

Sanatın yol gösterici ve yol açıcı rolü, onu diğer tüm üst yapı kurumlarının önüne geçiren işlevlerinden biridir. Bu gücün bilincinde olan toplumlar, her koşulda sanat bayrağını ellerinden bırakmadan geleceklerini planlamakta, insanlık adına yükselen değerlere doğru ilerlemelerine devam etmektedirler.

Küresel boyutta yaşanan salgın dönemi, toplumsal yaşamı sınırlandırmakta, beklenmedik sorunların çözümü için çaba harcanırken; sanatın evrensel dilinden, birleştirici, onarıcı gücünden yararlanmak, ulusal ve uluslararası düzeyde estetik ve moral değerleri öne çıkarmak adına yeni sanatsal etkinlikler düzenlenmekte, tükenmez bir umut, sınırsız bir özveri ve büyük bir cesaretle yeni organizasyonlar yapılmaktadır.

Sanat piyasalarının gelişmesine, güçlenmesine katkı sağlamak, uluslararası boyutta sanatçı-galerici-koleksiyoner üçleminde sanat dostlarıyla bir platform oluşturmak amacıyla yola çıkan ArtAnkara her yıl üstüne koyarak 2023'te 9.kez kapılarını açmaya hazırlanıyor.

Fuar; resim, heykel, seramik, yerleştirme, dijital art, proje, yeni sanat akımları, koleksiyonlar, fotoğraf, grafik, baskı eserlere, sanatsal malzemeler, yayınlar, müzeler ve sanat eğitimi veren kuruluşlara ev sahipliği yapıyor. Fuarın ayrılmaz parçası olan konferanslar, söyleşiler, dinletiler, performans çalışmaları, fuar süresince devam ediyor. Bireysel katılıma kapalı olan fuara galerilerin çatısı altında katılmak gerekiyor.

8'inci ArtAnkara, ulaşılması zor bir ziyaretçi kitlesini ağırlayarak

uluslararası sanat fuarları arasında önemli bir yeri olduğunu kanıtladı. Fuarda her yıl verilen onur ödülleri "Sanatçı Onur Ödülü" Zafer Geçaydın'a, "Sanata Katkı Onur Ödülü" Lucien Arkas'a, "Kurum Onur Ödülü" İmoga Müzesine verildi. 100'ün üzerinde katılımcının 1000 in üzerinde sanatçının 4500 ün üzerinde eserle ile yer aldığı fuarı 54.000 kişi ziyaret etmiştir.

Türkiye'nin tamamına yakın illerden ve 30'u aşkın ülkeden katılımcı ve ziyaretçi olması fuarın başarısı açısından önemli bir olgudur.

ArtAnkara son 6 yıldır uluslararası konuma gelmiş ve TOBB tarafından onaylanmıştır. Fuar, KOSGEB tarafından uluslararası fuarlar kapsamında desteklenmektedir.

8-12 Mart 2023 tarihlerinde gerçekleşecek olan ArtAnkara mekânsal olarak önemli bir büyüme yaşamakta olup ATO Congressium'un 2.katını da sergi alanına dahil etmiş ve yabancı ülke sayısını da çok arttırmıştır.

Güçlü bir sanat etkileşim, iletişim ortamı hazırlayan ArtAnkara, Cumhuriyetimizin 100.Yılında İstanbul da 3'üncüsünü gerçekleştireceği ArtContact İstanbul Çağdaş Sanat Fuarının yanı sıra komşu ve çevre ülkelerde de yeni fuarlar gerçekleştirecek.

The guiding and leading role of art is one of the functions that put it in front of all other superstructure institutions.

. Societies that are aware of this power plan their future without unhanding the flag of art under any circumstances, and continue their progress towards the values that are rising in the name of humanity.

While the global epidemic period restricts the social life and causes spending unexpected time and effort to the solution of problems, new artistic events are organized and new organizations are prepared with inexhaustible hope, unlimited devotion and great courage to benefit from the universal language of art, its unifying and restorative power, and to highlight aesthetic and moral values at the national and international level.

ArtAnkara, which set out to contribute to the development and strengthening of art markets, and to create a platform with art friends in the international artist-gallery-collector triad, is preparing to open its doors for the 9th time in 2023 by crowning with new developments every year.

The Fair hosts painting, sculpture, ceramics, installation, digital art, and design, new art movements, collections, photography, graphics, print works, artistic materials, publications, museums and art education institutions. Conferences, interviews, auditions, performances which are an integral part of the fair,

continue during the fair. It is necessary to participate in the fair under the roof of the galleries since it is closed to individual participation.

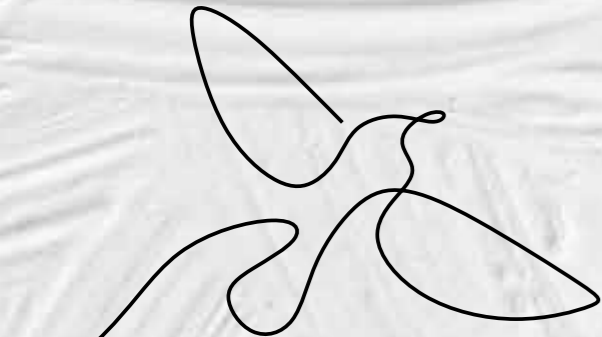
The 8th ArtAnkara has proved that it has an important place among international art fairs by welcoming a difficult-to-reach mass of visitors. Among the honorary awards given every year at the fair, the "Artist Honor Award" was given to Zafer Geçaydın, the "Contribution to Art Honor Award" was given to Lucien Arkas, and the "Institution Honor Award" was given to the İmoga Museum. 54.000 people visited the fair, where more than 100 exhibitors, more than 1000 artists took part with more than 4500 works.

The fact that there are exhibitors and visitors from all provinces of Turkey and more than 30 countries is an important phenomenon in terms of the success of the fair.

ArtAnkara has reached an international position for the last 6 years and has been approved by TOBB. The fair is supported by KOSGEB within the scope of international fairs.

The ArtAnkara, which will take place on March 8-12, 2023, is experiencing significant growth spatially and has also included the 2nd floor of ATO Congressium in the exhibition area and has greatly increased the number of foreign countries.

ArtAnkara which prepares a powerful art interaction and communication environment will also hold new fairs in neighboring and surrounding countries besides the 3rd Fair to be held in İstanbul on the 100th anniversary of our Republic.

Mustafa Kurt

Devlet Tiyatroları Genel Müdürü

General Manager of State Theaters

Murat CANDEMİR

HAYALİMİZ 81 İLİMİZDE DE SEYİRCİLERİMİZLE BULUŞABİLMEK

“OUR DREAM IS ALSO TO BE ABLE TO MEET WITH OUR AUDIENCE IN OUR 81 PROVINCES

Beş yıldır Devlet Tiyatroları Genel Müdürünüz, yöneticiliğinizin ve oyunculuğunuzun yanı sıra rejisi de yapıyorsunuz. Türkiye'nin dünya çapındaki bu en önemli kurumunun yöneticisi olarak geçmişten günümüze kadar gelinen noktada neler söylemek istersiniz?

Tiyatro, evrensel değerlere sahip bireylerin yetiştirilmesi için çalışan bir kültürdür. Devlet Tiyatrolarında nitelikli Türk eserleri ile evrensel değerdeki yabancı eserleri temsil etmek, kültürel gelişimimize katkıda bulunmak, yerli oyun yazarlarının yetişmesine yardımcı olmak, dünya klasiklerini ve tiyatro sanatındaki yenilikleri tanıtmak, tiyatro sanatını geliştirmek ve yaygınlaştırmak, Türk oyun yazarlarının eserlerinin yabancı ülkelerde tanıtılmasına çalışmak başlıca görevimiz olmuştur. Kurulduğu günden bugüne Devlet Tiyatroları bu görevi başarılı bir şekilde gerçekleştirmiş ve gerçekleştirmeye devam etmektedir. Geçmişten aldığımız güçle hızla ilerliyoruz, geliştireceğiz. Şu an 12 yerleşik sahnemiz ile 13 turne sahnemizde ve her ay sahnemiz olmayan diğer illerimize tiyatroyu götürmek adına yaptığımız birçok turnelerle birlikte her sezon binlerce temsil vermekteyiz. Tüm bu çalışmalarımız memnun edici fakat bizim için yeterli değil. En büyük hayalimiz 81 ilimizde de seyircilerimizle buluşabilmek. Ayrıca, 7 uluslararası 2 ulusal festival düzenlemekteyiz. Farklı konseptlere sahip bu festivallerle değişik tiyatro görüşlerini, edebiyatlarını ve kültürlerini seyircilerimizle buluşturuyoruz. Yurt dışına turneler düzenleyip, Türk tiyatro sanatını ve edebiyatını uluslararası düzeyde tanınmasını sağlıyoruz.

You have been the General Director of the State Theaters for five years, you also perform stage direction in addition to your management and acting roles. As the director of Turkey's most important worldwide institution, what would you like to say at the point reached from the past to the present?

Theater is a culture that works for the bringing up individuals with universal values. Our main duty has been to represent qualified Turkish works and foreign works of universal value in the State Theaters, to contribute to our cultural development, to help bringing up local playwrights, to introduce world classics and innovations in the art of theater, to develop and popularize the art of theater, and to promote the works of Turkish playwrights in foreign countries. Since the day it was founded, the State Theaters have successfully fulfilled this duty and continue to do so. We are moving forward rapidly with the power we have taken from the past, we are developing. Currently, we present thousands of performances every season on our 12 established stages and 13 touring stages and with the many tours we make every month in order to take the theater to other provinces that do not have a stage. All of our efforts are satisfactory, but it is not enough for us. Our biggest dream is to be able to meet with our audience in all 81 cities. Furthermore, we organize 7 international and 2 national festivals. With these festivals having different concepts,

12 yerleşik sahnemiz ile 13 turne sahnemizde ve her ay sahnemiz olmayan diğer illerimize tiyatroyu götürmek adına yaptığımız birçok turnelerle birlikte her sezon binlerce temsil vermekteyiz.

7 uluslararası 2 ulusal festival düzenlemekteyiz. Farklı konseptlere sahip bu festivallerle değişik tiyatro görüşlerini, edebiyatlarını ve kültürlerini seyircilerimizle buluşturuyoruz.

We present thousands of performances every season on our 12 established stages and 13 touring stages and with the many tours we make every month in order to take the theater to other provinces that do not have a stage.

We organize 7 international and 2 national festivals. With these festivals having different concepts, we bring together different theater views, literatures and cultures with our audience.

2013-2014 tiyatro sezonunda başlattığımız Ankara Buluşmalarının (Shakespeare haftası, Çehov haftası, yerli yazarlar haftası, klasik oyunlar haftası) Ocak 2023'te 11'incisini yapacağız. Hep söylenir; Shakespeare olmadan dönemin İngiltere'sini, aristokrasinin çöküşünü, Moliere olmadan devrim öncesi Fransa'yı ve yeni kentli hallerini anlamaya çalışmak boşuna bir çaba olurdu. Aynı, memleketimizin bir cihan imparatorluğundan modern bir cumhuriyete, zaman içindeki büyük serüveni için de geçerlidir. Yerli yazarlarımız, bu kadim yolculuğun dönüm noktalarını, sıkıntılarını, sevinçlerini, insanlık hallerini anlatmasa ruhumuzu yeniden keşfetmek, kendimizi daha iyi anlamak belki de mümkün olmazdı. Pandemi döneminde kültür ve sanatın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha anladık. Biz de bu sancılı sürecin toplumumuz üzerindeki etkilerini hafifletmek için birçok proje gerçekleştirdik. "Açık hava yaz oyunları", "Kamyon Tiyatrosu", "Online Oyunlar ve Atölyeler" ile bir nebze de olsa halkımıza destek olduğumuzu düşünüyorum. Ve bir de bu durumdan çok etkilenen özel tiyatrolara destek vermek için sahnelerimizi belirli günler onlara tahsis ettik, dekor kostüm başta olmak üzere oyuncu ile yönetmen desteği de sağladık.

Mustafa Kurt'u, rejisi anlayışını ve şimdiki kadar kurumunuzda yaptığınız rejileri anlatır mısınız? Nerede, ne zaman, kimlerle ve hangi anlayışla çalıştınız?

Devlet Tiyatrolarında pek çok oyunda rol aldım. Ankara, Adana, Bursa, Antalya, Diyarbakır ve Trabzon Devlet Tiyatrolarında ile Şehir tiyatrolarında da oyunlar yönettim. Konservatuvar son sınıf öğrencileri ile mezuniyet oyunları çalıştım. Yaptığım rejileri, çalıştığım oyuncu arkadaşları tek tek yazmam zor olsa da kısaca çok yetenekli arkadaşlarla keyifli işler yaptık diyebilirim. Oyun yönetmek aslında söyleyecek bir sözüm var demektir. Kendi sözünün yanında seyirciyi de düşünür, içinde bulunduğu zamanı, insanlığın o anki duygusal açlığını. Farklı şeyler denemeyi de seviyorum alışılmış kalıpların dışına çıkmayı. Oyun çıktıktan sonra da tabii seyircilerin heyecanla yerini alıp, mutlu ve hoşnut ayrılmalarını isterim.

Genel müdürlük ile oyunculuğu bir arada götürmenin artıları eksileri neler?

Eğer genel müdürlük yaptığım süreçte kendi mesleğim olan oyunculuğu ve rejisörlüğü yapmasaydım benim için üzüntü verici bir durum olurdu. Çünkü o sahneye çıkmadığım zaman sanki hiçbir şey yapamamış gibi hissediyorum kendimi.

Tiyatroda hep aklınızda "tiyatro için daha fazla ne yapabilirim" sorusu vardır. Tiyatroda proje üretmek benim için en heyecan verici bir durumdur. 2022 yılında İstanbul AKM (Atatürk Kültür Merkezi) Devlet Tiyatrosunda başlattığımız "Uluslararası Kadın Oyun Yazarları Tiyatro Festivali" bunlardan biridir. Devlet Tiyatromuza yeni yazarlar kazandırmak için yaptığımız oyun yazma yarışmaları bir başka projemizdir.

we bring together different theater views, literatures and cultures with our audience. We organize tours abroad and ensure that Turkish theater art and literature are recognized at the international level. In January 2023, we will hold the 11th of the Ankara Meetings (Shakespeare week, Chekhov week, local playwrights' week, classical plays week) that we started in the 2013-2014 theater season.

It is always said that without Shakespeare it would be a vain effort to try to understand the England of that period, the collapse of the aristocracy, and to understand the pre-revolutionary France without Moliere and their new urban state. The same applies to the great adventure of our country from a global empire to a modern republic over time. If our local playwrights had not described the turning points, troubles, joys of this ancient journey, and the human nature, perhaps it would not have been possible to rediscover our soul and understand ourselves better. We have once again understood how important culture and art are during the pandemic period. We have also implemented many projects to alleviate the effects of this painful process on our society. I think that we have supported our people to some extent with 'Open-air summer games', 'Truck Theater', 'Online Games and Workshops'. Additionally, we have allocated our scenes to private theaters on certain days in order to support them since private theaters are very affected by this pandemic period and we have also provided actor and director support besides particular decor and costume support.

Could you tell us about Mustafa Kurt, his understanding of the directing and the plays you have directed in your institution so far? Where, when, with whom and with what understanding did you work?

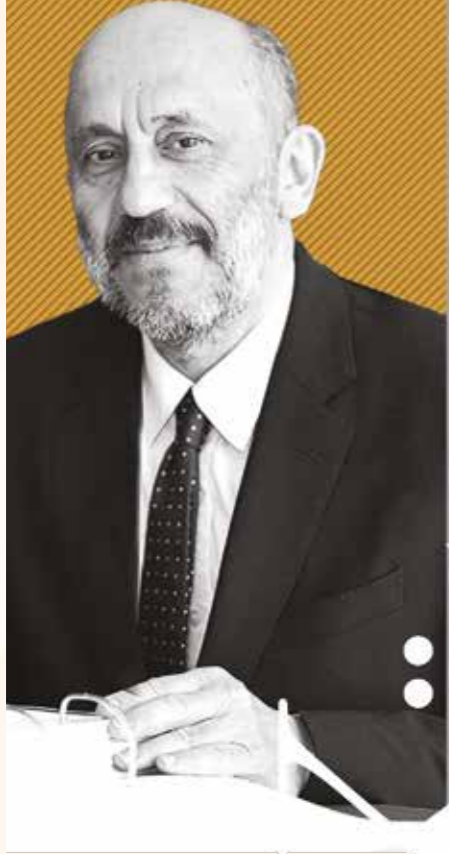
I have acted in many plays in State Theaters. I have also directed plays in Ankara, Adana, Bursa, Antalya, Diyarbakır and Trabzon State Theaters and City theaters. I studied graduation plays with the last-year students of the conservatory. Although it is difficult for me to write the plays I have directed, the actors I have worked with individually, in short, I can say that we have done enjoyable work with very talented friends. Directing a play actually means that I have a word to say. Besides your own words, you also think about the audience, the time they live in and the emotional hunger of humanity at that moment. I also like to try different things, to go outside the usual patterns. Of course, after a play comes out, I would like the audience to take their places with excitement and leave happy and satisfied.

What are the pros and cons of being the general director and actor at the same time?

It would be a sad situation for me if I could not do acting and directing, which is my profession, during the period when I was the general director. Because when I'm not on that stage, I feel like I can't do anything. In the theater, you always have the question "what more can I do for the theater" in mind. Producing projects in the theater is the most exciting situation for me. The "International Women Playwrights Theater Festival", which we launched at the Istanbul AKM (Ataturk Cultural Center) State Theater in 2022, is one of them. The playwriting competitions we hold to recruit new playwrights to our State Theater are the other projects we maintain.

Prof. Dr.
Yavuz DEMİR*

*Ankara Bilim Üniversitesi Rektörü
Rector of Ankara Science University

ÖSE YAZISI

FERİDE'YE NE OLDU?

Dindirilemez bir tutku halinde tezahür edistir...

Dünyazad biliyordu,

Şehriyar'dan son hikâyeyi ablasından dinlemek için izin talep ettiğinde...

Haşmetli ve öfkeli Sultan'ın günün sonunda, Şehrazad'ın yanına dönmeden, Vezirinin kulağına, utanç bir eda ile, fakat dindirilemez bir merakla: Acaba Sinbad'a ne olacak, diye soracağını...

Gelin ben de size bir soru sorayım!

Hazır mısınız?

Feride,

Nam-ı diğer: Çalığışu...

Bir roman kahramanıydı başlangıçta...

Küsüp, Anadolu'ya kaçtı,

Bildiğiniz gibi...

Anlatılarımızın şahısları pek aramızda dolaşmaz bizim.

Kâğıt evrende kalırlar ve unutulurlar...

Feride, bu talihi kırabilen nadir karakterlerdendir...

Bir dönemin sembolüdür...

Millî Mücadele tamamlanınca yüzünü memlekete dönen aydının da ilk işaret fişegidir aslında...

Ama, merak edilen,

Geçiniz anlatının kendi kurgusundaki nihayetlenmeyi,

Feride, nerede?

Hala, dağları karlı Erzincan'da mı?

Yoksa Ulus'ta bir otel odasında ölmeye yatan Aysel'in bedeninde mi?

Ölmek istemiyorum, diye çılgık atan kadının sesinde mi?

Çocuklarının başını okşayıp, Karadeniz'in azgın dalgaları karşısında gurbette hayatını kaybeden Ahmed'ine ağıt yakan kadının sızısında mı?

Sahi, sizce Feride nerede?

Daldan dala atlayan Çalığışu mu arıyorsunuz, yoksa?

Sanat bize aralıklar teklif eder.

Dönüp, bir daha bakmak için.

Biz fanilerin varlık alanıdır.

İktidarımız,

Gücümüz, ifade edebildiğimiz estetikle sınırlıdır.

Estetik,

Bizim 'yitik diyar'ımızdır!

Aramak mı,

Anlamak mı,

Mucizevi olan,

Ya da daha doğrusu;

Anlamlandırmak mı, demeliydim!

Sanat,

WHAT HAPPENED TO FERIDE?

Art offers us gaps

So that we can look once again.

It is the sphere of influence that we, mortals, have.

Our capability,

Our power is bounded by enunciable aesthetics.

Aesthetics

is our "wasteland"!

To probe?

To understand?

Which one is miraculous?

Or rather,

Should I call it, to sense?

Art

is manifestation through an unstoppable passion.

Dunyazad knew it

When she asked Shahryar's permission to listen the last tale from her sister

That, by the end of the day, sublime and furious Sultan would whisper in his Wazir's ear with an embarrassed manner and incessant wonder: "What will happen to Sinbad?"

Let me ask you a question!

Are you ready?

Feride,

Also known as: The Scrubbird...

Was a novel character at first...

Got offended and fled to Anatolia

As you knew...

Few and far between, the persona of our narratives wander around.

Rather, they remain and get lost in the paper universe...

Feride is among rarest to dispel such fortune.

Being the symbol of a period...

She is the very first flare of intelligentsia that faced forward the homeland after the end of Independence War...

Yet to be wondered,

Not even mentioning the narrative's own finalization,

Where is Feride?

Still in snow-clad city of Erzincan?

Or in the body of Aysel, who lay down to death in a hotel room at Ulus?

Or in the call of the woman, crying: "I don't want to die!"

Or in the woe of the woman, who, caressing her children and facing the fierce waves of the Black Sea, elegised after her Ahmed that died in a foreign land?

Tell me, where is Feride?

Or is it the Scrubbird, leaping among branches, whom you are looking for?

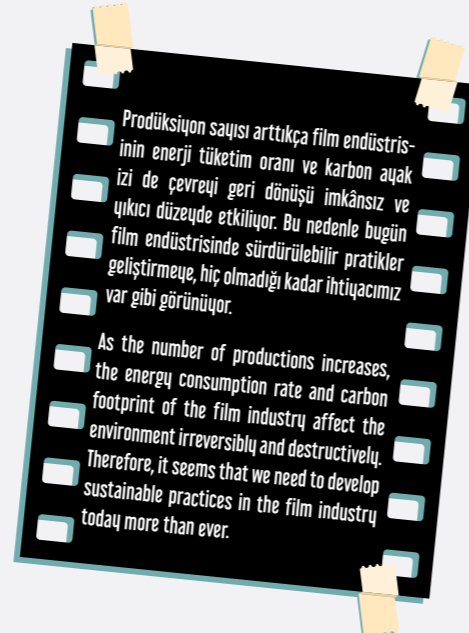
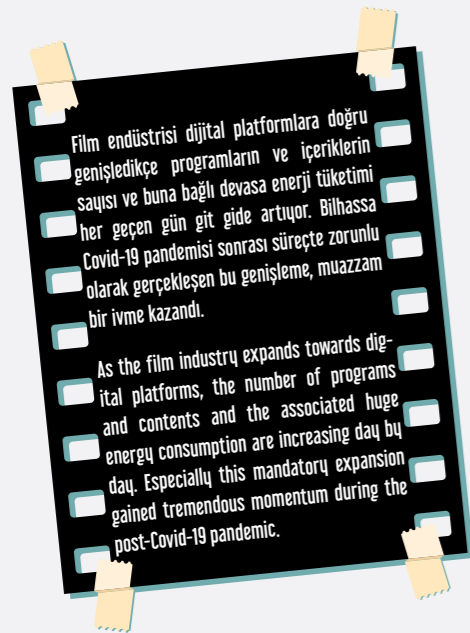
FİLM VE TELEVİZYON ENDÜSTRİSİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR PRATİKLER

Arş. Gör. Cansu YILMAZ

Ankara Bilim Üniversitesi Araştırma Görevlisi/Film Tasarımı ve Yönetimi Bölümü
Ankara Science University Research Assistant/Department of Film Design and Management

SUSTAINABLE PRACTICES IN THE FILM AND TELEVISION INDUSTRY

The film and television industry is becoming one of the most energy-intensive industries in the world in recent years. Remedial works are required significantly to reduce the overall energy consumption in the film and television production industries in order to create an environmentally sustainable approach. As the film industry expands towards digital platforms, the number of programs and contents and the associated huge energy consumption are increasing day by day. Especially this mandatory expansion gained tremendous momentum during the post-Covid-19 pandemic. As the number of productions increases, the energy consumption rate and carbon footprint of the film industry affect the environment irreversibly and destructively. Therefore, it seems that we need to develop sustainable practices in the film industry today more than ever.

Sustainable filmmaking is based on the idea that films are produced using resources in the most efficient way possible. The basis of this idea is to reduce the rates below the maximum limits set all over the world in order to reduce carbon emissions. The extent to which a filmmaking causes a carbon footprint depends on a number of variables. In this respect, it is essential to determine the level of impact of the main factors causing carbon emissions, and

to put into practice the measures to be taken for this and the sanctions to prevent possible problems that may arise in the future. In this respect, when it comes to environmental sustainability, the pre-production stage from script to filming is of great importance in industries where the processes directly affect the results as in the film industry.

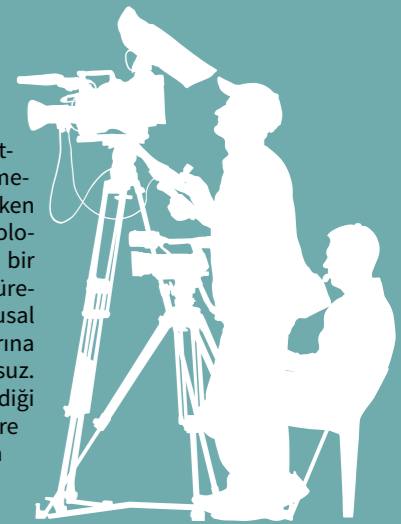
Sustainable Production Alliance (SPA), a consortium established to reduce the negative environmental impact of the entertainment industry and accelerate its transformation into a more sustainable industry, published its first carbon footprint report in 2021, which was planned to be published once every other year. SPA's members include the main actors of the movie industry, industry giants such as Amazon Studios, Amblin Partners, Disney, Fox Corporation, Hasbro Inc., Paramount, NBC Universal, Netflix, Participant, Sony Pictures, ViacomCBS and Warner Bros Discovery. SPA has recently devoted itself to initiatives at the intersection of COVID-19, climate change and environmental justice in order to interact with the next generation of creators and decision-making professionals on all aspects of sustainable film production. In the first report titled "Close Up: Carbon Emissions of Film and Television Production" published by SPA, the industry-wide carbon footprint averages of

Film ve televizyon endüstrisi, son yıllarda dünyanın en enerji yoğun sektörlerinden biri haline geliyor. Çevresel açıdan sürdürülebilir bir yaklaşım oluşturmak amacıyla film ve televizyon yapım endüstrilerinde enerji tüketiminin topyekûn gözle görülür oranda düşürülmesi için iyileştirici çalışmaların yapılması gerekiyor. Film endüstrisi dijital platformlara doğru genişledikçe programların ve içeriklerin sayısı ve buna bağlı devasa enerji tüketimi her geçen gün git gide artıyor. Bilhassa Covid-19 pandemisi sonrası süreçte zorunlu olarak gerçekleşen bu genişleme, muazzam bir ivme kazandı. Prodüksiyon sayısı arttıkça film endüstrisinin enerji tüketim oranı ve karbon ayak izi de çevreyi geri dönüşü imkânsız ve yıkıcı düzeyde etkiliyor. Bu nedenle bugün film endüstrisinde sürdürülebilir pratikler geliştirmeye, hiç olmadığı kadar ihtiyacımız var gibi görünüyor. Sürdürülebilir film yapımı, filmlerin kaynakları mümkün olan en verimli şekilde kullanılarak üretilmesi düşüncesine dayanıyor. Karbon salınımını azaltmak için oranların tüm dünyada belirlenen azami sınırların altına düşürülmesi, bu düşüncenin esasını oluşturuyor. Bir film yapımının ne ölçüde karbon ayak izi bıraktığı bir dizi değışkene bağlıdır. Bu doğrultuda karbon salınımına neden olan başlıca faktörlerin etki düzeyinin belirlenmesi ve bunun için alınacak önlemlerin ve gelecekte ortaya çıkması muhtemel problemleri önleyici yaptırımların pratiğe dönüştürülmesi elzemdir. Bu açıdan çevresel sürdürülebilirlik söz konusu olduğunda film endüstrisinde olduğu gibi süreçlerin, sonuçlarını doğrudan etkilediği sektörlerde senaryodan film çekimine uzanan prodüksiyon öncesi aşamada büyük önem taşıyor.

Eğlence endüstrisinin, olumsuz çevresel etkisini azaltmak ve daha sürdürülebilir bir sektöre dönüşümünü hızlandırmak amacıyla kurulan bir konsorsiyum olan Sürdürülebilir Üretim Birliği (Sustainable Production Alliance; SPA), 2021 yılında iki yılda bir yayınlamayı planladığı ilk karbon ayak izi raporunu yayınladı. SPA'nın üyeleri arasında film endüstrisinin başlıca aktörleri olan Amazon Studios, Amblin Partners, Disney, Fox Corporation, Hasbro Inc., Paramount, NBC Universal, Netflix, Participant, Sony Pictures, ViacomCBS ve Warner Bros. Discovery gibi sektör devleri yer alıyor. SPA, sürdürülebilir film üretiminin tüm yönleri hakkında yeni nesil içerik oluşturucularla ve karar verici pozisyonda yer alan profesyonellerle etkileşime geçmek için, özellikle son yıllarda kendini COVID-19, iklim değışikliği ve çevresel adaletin keştiği girişimlere adanmıştır. SPA'nın yayınladığı "Close Up: Carbon Emissions of Film and Television Production" başlıklı ilk raporda SPA üyesi şirketlerin 2016-2019 yılları arasındaki projeleri için endüstri genelinde karbon ayak izi ortalamalarını ilk kez dünya kamuoyunun bilgisine sundu. Raporun vurguladığı gibi iklim değışikliği bugün karşı karşıya olduğumuz en acil küresel sorundur. Rapor, 161 uzun film ve 266 televizyon dizisinden elde edilen verileri içeriyor. Gişe filmlerinin ortalama karbon ayak izi, 3.370 metrik ton ve çekim günü başına yaklaşık 33 metrik ton olarak tespit edildi. Bulgular, en fazla çevresel etki yaratan üretim alanlarını doğruluyor ve temiz, yenilenebilir enerji çözümlerine geçiş de dahil olmak üzere ileriye dönük öncelikleri aydınlatıyor. Yakıt kullanımından

kaynaklanan salınımların çoğu zaman bir prodüksiyonun karbon ayak izinin birincil katkısı olduğu göz önüne alındığında, SPA, film ve televizyon yapımalarında kullanılan fosil yakıtları temiz, yenilenebilir enerji çözümlerine dönüştürmek için çözümler bulmaya öncelik veriyor. Yakıt, sadece ulaşım için değil, jeneratörler aracılığıyla film setlerinde kullanılan ekipmanlar için de kullanılıyor. Rapor, ekipmana akü jeneratörlerinden gelen elektrikle güç vermenin, setteki hava kalitesini doğrudan iyileştirirken aynı zamanda gürültü kirliliğini ortadan kaldırdığına, üretim için genel karbon salınımlarını azaltırken insan sağlığını iyileştirdiğine dikkat çekiyor. Film endüstrisinde enerji verimliliği (energy efficiency), sürdürülebilir üretim için bir önceliktir. Son yıllarda, sinematografik üretim için LED aydınlatmanın hızlı gelişimi ve yaygın olarak benimsenmesi, sette elektrik talebini önemli ölçüde azaltırken yaratıcı süreçte bir devrim yarattı. Bu temiz teknoloji çözümleri, prodüksiyon şirketleri tarafından bir dereceye kadar başarıyla uygulanıyor olsa da küresel ve yerel ölçekte yaygınlaşması için tüm kamusal ve özel yönetimlerin gereken altyapı çalışmalarına odaklanmasının, bu süreci hızlandıracağı kuşkusuz. Nitekim Netflix, "aNet Zero + Nature" adını verdiği proje ile çabalarının büyük bir kısmını daha çevre dostu film ve televizyon prodüksiyonu yapma ve 2022'nin sonuna kadar net sıfır sera gazı salınımına ulaşma planı olduğunu açıkladı. Bugün pazarın büyük bir payını elinde bulunduran bir şirketin bu planı hayata geçirmesinin, hükümetler, küresel ve yerel ölçekte şirketler, sivil toplum kuruluşları ve diğer endüstriler üzerinde etkili olması muhtemeldir. Bu şirket stratejileri, ilk aşamada duyarlı kullanıcıyı kaybetmemek amacıyla geliştirilse de endüstri için etkileri ve sonuçları zamanla bu amacın ötesine geçecektir. Umudumuz, enerji verimliliğinin endüstrinin her kolunda araçsal bir stratejinin ötesine geçip sürdürülebilirliği bir amaç olarak belirlemesi ve yerleşik bir pratiğe dönüşmesidir.

Energy efficiency is a priority for sustainable production in the film industry. In recent years, the rapid development and widespread adoption of LED lighting for cinematographic production significantly reduced the demand for electricity on set and revolutionized the creative process. Although these clean technology solutions have been successfully implemented by production companies to some extent, it is certain that this process will be accelerated if all public and private administrations focus on infrastructure works in order for them to become widespread on a global and local scale. As a matter of fact, Netflix has announced that it gives a large part of its efforts to produce more environmentally friendly

films and television productions with the project called "aNet Zero + Nature", and it has a plan to achieve net zero greenhouse gas emissions by the end of 2022. The implementation of this plan by a company that holds a large share of the market today is likely to have an impact on governments, global and local companies, non-governmental organizations and other industries. Although these company strategies were developed in order not to lose the sensitive user at the first stage, their impact and consequences for the industry will go beyond this purpose over time. We hope that energy efficiency will go beyond an instrumental strategy in every branch of the industry and set sustainability as a goal and become an established practice.

*Okan Bayülgen is on the same stage with his daughter
Okan Bayülgen kızı ile aynı sahnede*

RICHARD İLE İLK KEZ İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ'NDE

Utku Mergen

Okan Bayülgen'in Shakespeare'in ünlü trajedisi "III. Richard"dan ilham alarak yazdığı, yönettiği ve oynadığı "Richard" oyunu, Maximum Uniç Hall'de sahnelendi.

Şenay Gürler, Özgün Çoban ve Su Sonia Herring'in yanı sıra Okan Bayülgen'in kızı İstanbul Bayülgen'in de rol aldığı "Richard" oyunu sanatseverlerden büyük ilgi gördü.

Kalabalık oyuncu kadrosu içerisinde Bayülgen'in de Richard karakterini canlandığı bu oyun, farklı disiplinlerden sanatçıları bir araya getiren Kabare Dada tarafından hayata geçiriliyor.

2012 yılında İngiltere kralı III. Richard'ın kemikleri bir otoparkta bulunur. İskeletin adli tıp uzmanlarınca araştırılıp, kanıtlanması uzun bir zaman alacaktır. Tam o sıralarda küçük bir tiyatro topluluğu ise Shakespeare'in en önemli eserlerinden III. Richard oyununun provalarını yapmaktadır. Olaylar, polis tarafından aranan birinin tiyatroya sığınması ile rayından çıkar. Kendini Richard olarak tanıtan ve var olan düzene, sanatın mevcut kurumsal, etik ve hiyerarşik yapısına karşı olan bu adam, önce III. Richard rolünü, daha sonra da yönetmen koltuğunu ele geçirir. Bir yandan hoşgörülü ve demokrat sanatçıların desteğini alırken, diğer yandan tiyatronun çatısından insanların özel hayatlarına kadar her şeyi yıkarak sahneye alışlagelmemiş bir prodüksiyon koyacaktır.

Gecenin sonunda Bayülgen ve ekibi ayakta alkışlandı. Oyun, sezon boyunca aynı adreste seyirciyle buluşmaya devam edecek.

FOR THE FIRST TIME WITH RICHARD AT THE ISTANBUL THEATER FESTIVAL

The Richard Play of Okan Bayülgen who is the writer, director and actor of the play and which is written by the inspiration from the famous Shakespeare tragedy "Richard IIIrd" tragedy was staged at Maximum Uniç Hall.

The "Richard" Play where the daughter of Okan Bayülgen also starred in addition to Şenay Gürler, Özgün Çoban and Su Sonia Herring attracted great attention from art lovers.

This play, in which Bayülgen also plays the character of Richard among the crowded cast, is being brought to life by Kabare Dada which brings artists from different disciplines together.

The bones of King Richard III of England were found in a parking lot in 2012. It will take a long time for the skeleton to be investigated and proved by forensic experts. Just at that time, a small

theater troupe performed one of Shakespeare's most important works, Richard IIIrd rehearsing. Events are derailed when someone wanted by the police takes refuge in the theater. This man, who introduces himself as Richard and is against the existing order, the existing institutional, ethical and hierarchical structure of art, first performs the role of Richard IIIrd, and then gets the director's chair. While receiving the support of tolerant and democratic artists, he will put an unusual production on the stage by demolishing everything from the roof of the theater to people's private lives on the other hand.

At the end of the night, Bayülgen and his team received a standing ovation. The game will continue to meet the audience at the same address throughout the season.

Rengim
GÖKMEN *

“ORKESTRA, TOPLUMSAL YAPININ KÜÇÜK BİR ÖRNEĞİ GİBİDİR”

“THE ORCHESTRA IS LIKE A SMALL EXAMPLE OF THE SOCIAL STRUCTURE”

Yaprak ULAŞER

Let's talk about the concept of productivity in music...

The field of orchestra and conducting is like a small example of the social structure. You can see a very small model of units such as education, health, politics and justice in the orchestra. It is very important for these units to work in harmony with each other, to be independent of each other but coordinated with each other, and to be a mirror of the social structure.

In terms of presenting music to society, our job progresses in harmony like other professions. But on the other hand, there is also something; for example, in a conservatory or orchestra, the dynamics of string instruments and wind instruments, or wring instruments and piano are very different. You can recognize these with a very subtle observation.

In this respect, I don't think there are big differences in music as a profession. It has its own distinctive differences from other branches. That is to say, music is generally considered by the society as a means of entertainment, of having a good time, which is not entirely true... Music has an intellectual side. This is more true for popular music, but music is an intellectual phenomenon in the sense that it is one of the most important development engines that develops the thinking of individuals and thus the society, as well as imaginative thinking, and contributes to creative thinking. It is a phenomenon where we seek answers to the questions of

Müzikte verimlilik kavramını konuşsak...

Orkestra ve orkestra şefliği alanı toplumsal yapının küçük bir örneği gibidir. Toplumsal yapı içinde gördüğümüz eğitim, sağlık, siyaset, adalet gibi birimlerin çok küçük birer modelini orkestra içinde de görürsünüz. Bu birimlerin birbiriyle uyumlu bir şekilde çalışması, birbirinden bağımsız ama koordineli olması, büyük ölçekte toplumsal işleyişin tam bir aynası gibi olması önemlidir.

Bizim işimiz topluma bir müzik sunmaktır. Bu bakımından diğer meslekler gibi kendi iç dinamikleriyle belli bir armoni içinde ilerler. Fakat bir yandan da şöyle bir şey var; mesela konservatuarlarda veya orkestralar içinde yaylı çalgılarla nefesli çalgıların ya da vurma çalgılarıyla piyanonun dinamikleri çok farklıdır. Bunları çok ince bir gözlemlerle fark edebilirsiniz. Müziğin bir meslek olarak diğer mesleklerden büyük farklılıklar taşıdığını düşünmüyorum. Diğer alanlardan kendine özgü farklılıkları

tabii ki var. Şöyle ki ; müzik genellikle toplum tarafından bir eğlence, hoşça vakit geçirme aracı olarak görülüyor ki bu tam doğru bir düşünce değil kanaatimce... Popüler müzikler için daha çok geçerli olmak kaydıyla müziğin bir eğlendirici tarafı mutlaka vardır. Fakat öte yandan Müzik, bireylerin ve dolayısıyla toplumun düşünce yapısını geliştiren, imgesel düşünceyi tetikleyen yaratıcı düşünceye katkıda bulunan ve toplumun en önemli gelişim motorlarından birisi olması bakımından düşünsel bir olgudur. Düşünmeye, hayal etmeye başka bir benlik nasıl hissedebilirim, nasıl duyabilirim, çevrele nasıl empati kurabilirim ve ben nasıl kendimi daha iyiye doğru dönüştürebilirim sorularına cevap ararken bulduğumuz bir olgudur.

Dolayısıyla müzik öncelikle bir eğitim alanıdır. Bu anlamda da müzisyenler bir eğitmen, bir toplum önderi, mikro temelde de bir rol modeli olmaları yönleriyle toplumsal bir eğitim işi yapmaktadırlar. Verimlilik konusuna gelirse, bütün alanlarda olduğu gibi verimlilik hesaplarının gerçekçi yapılması gerekir. Öncelikle verimlilik kriterinin ne olduğunu doğru belirlemeliyiz... Mesela bir fabrikanın verimliliğini nasıl ölçersiniz? Daha çok ticari karlılık kavramı üzerinden ölçülebilir. Ama bazı alanlar vardır ki, ekonomik karlılığından öte size uzun vadede sağlayacağı, sisteminize getireceği yarar ve katkıyla ölçülebilir verimlilik...

Bunu konuşurken aklıma gelen şey şu: müzikteki verimlilik derken müzisyenin orkestra içinde motivasyonunun yüksek olması veya müzisyenin kendini yinelememesi... Yani müziğin verimliliğinden kastım, müziği icra eden topluluğun kendini yinelemeyen sürekli üreten ya da yeni şeyler keşfeden insan topluluğu gibi görmek gerek.

Yani bu mesela çok tabii tartışılacak bir konu, bir bes-tecinin kendini yenilememesi. Sürekli geliştirme, gelişime açık olma, ya da bir yorum-ya da kapalı olması, bir orkestranın cunun gelişime açık olması... Yani mesela bir orkestranın son derece çağdaş, dirmesi ama deneyel, modern eserler seslen- mı daha mı verimlidir? yoksa çok daha popüler eserlere doğru kayar-ak her hafta iki üç bin kişiye çalması mı? Bu nereden baktığınıza bağlı. Bu noktada genel anlamdaki sanat politikaları giriyor devreye. çünkü müziksel deneyler ve gelişim insan genetiği bilimleri üzerine yapılan araştırmalar gibidir, toplumun geniş ke-

“how can I feel a different ego, how can I hear, how can I empathize with my environment and how can I transform myself for the better.

Therefore music is a field of education. In this sense, musicians are doing a professional job in terms of being an educator, a community leader and a model for society in a cellular sense.

When it comes to productivity, as in all areas, productivity calculations need to be made correctly. But it is necessary to determine correctly what the productivity criterion is... For example, how do you measure the productivity of a factory? It can be measured mostly through the concept of profitability, but there are some areas where productivity can be measured by the contribution it will bring to your system, beyond its profitability...

Here's what comes to my mind when I talk about this: When I say productivity in music, I mean that the motivation of the musician in the orchestra is high, or that the musician does not repeat himself/herself... So what I mean by the productivity of music is that the community that performs music should be considered as a community of people who do not repeat themselves, who constantly produce or discover new things.

I mean, this is a subject to be discussed, for example, a composer not renewing himself/herself, constantly developing, keeping development open, or an interpreter being open to development, an orchestra being open to development...I mean, for example, is it more efficient for an orchestra to perform very contemporary ex-

*Orkestra Şefi
Conductor

“Müzik, bireylerin ve dolayısıyla toplumun düşünce yapısını geliştiren, imgesel düşünceyi geliştiren, yaratıcı düşünceye katkıda bulunan ve en önemli gelişim motorlarından birisi olması bakımından düşünsel bir olgudur.”

“Music is an intellectual phenomenon in the sense that it is one of the most important development engines that develops the thinking of individuals and thus the society, as well as imaginative thinking, and contributes to creative thinking.”

Düşünmeye, hayal etmeye başka bir benlik nasıl hissedebilirim, nasıl duyabilirim, çevremle, nasıl empati kurabilirim ve ben nasıl kendimi daha iyiye doğru dönüştürebilirim sorularına cevap aradığımız bir olgudur. "It is a phenomenon where we seek answers to the questions of "how can I feel a different ego, how can I hear, how can I empathize with my environment and how can I transform myself for the better."

simlerini pek ilgilendirmez ancak sanatsal yaratıcılık ve ilerleme açısından çok önemlidir bu çalışmalar. Radyoda tesadüfen dinlediğim bir programda insanlığın 100 yıl içinde önce Ay'da sonra Mars'ta kolonileşmesi hedefleniyormuş diye işitmişim. Tüm bu çalışmaların hepsi öncelikle hayal etmekle başlar...bugün bizi ilgilendirmeyen bu konular belki 100 yıl sonra yaşamımızın odak noktasında olacak....

Tıpkı Sanat da olduğu gibi...

Sanat da böyle bir şey, hiç yoktan olan bir şeye Sanat da böyle bir şey, hiç yoktan olan, bir hiç üzerine yatırım yapmaktır sanat. Belki yüz sene sonrasına etki edecek bir yatırımdan bahsediyorum, sanatsal bir imgelem tüm bu hayallerin kökeninde vardır. "Sanat uyandırırken rüya görmektir" tanımını bu anlamda çok severim.

Konu müzikte verimlilik hakkındaysa verimlilik çok değişik açılardan belirlenebilen bir kavram... Ama bu kavramı içindeki tüm katmanlarla birlikte değerlendirmenin daha doğru olduğuna inanıyorum. Bugün 20. Yüzyılın yüksek sanat düzeyinde en ileri deneysel açılımlarını yapan besteciler ki bu besteciler müziğin

experimental, modern works, but to play for 200 people and 150 people? Or is it more efficient if it shifts towards more popular works and plays to two thousand people every week? It depends on how you look at it. At this point, politics in general comes into play because musical experiments and musical development are like research on genetic sciences, I heard a program on the radio saying that humanity aims to colonize first on the Moon and then on Mars, all these studies start with dreaming...

Just like in art...

That's what art is, investing in something out of nothing. I'm talking about an investment that will have an impact maybe a hundred years from now, an artistic imagination is at the root of all these dreams. That's why I like the definition of "art is dreaming while you are awake". When it comes to productivity in music, productivity is a concept that can be determined from many different point of views... But I believe that it is right to evaluate this concept with all the layers within it. Today, I don't know if the composers who made the biggest experimental expansions at the high art

sınırlarını başka noktalara taşımış kişiler olmalarına karşın eserlerinin kayıtlarının milyonlarca sattığını düşünmüyorum. Ancak bu onların verimsiz ve değersiz olduklarını göstermez bize.

Sizce müziğe ticari gözle bakmak doğru mudur?

Verimliliğe ticari açıdan baktığınızda başka bir sonuç, yaratıcılık açısından baktığınızda bambaşka bir sonuç çıkabiliyor. Bunun için verimlilik çok değişik açılardan değerlendirilebilecek bir kavram.

Her açıyı değerlendirmenin doğru olduğuna inanıyorum. Müziğe ticari gözle bakmak yanlıştır olgusuna bütünüyle katılmıyorum. Müzik artık çağımızda ticari bir olgudur ve o ticari müzik toplumların popüler müzik zevklerine önemli katkılarda bulunur. Önemli olan müzikal anlamda ve sanatsal olarak toplumların beğeni düzeyini yükseltebilmek, daha iyi daha seçkin, kaliteli bir yaşama ulaşabilmek için ince bir müzik beğenisinin geliştirilmesini sağlayabilmektir. Müzik zevkinin gelişmediği bir toplumda birbirine karşılıklı saygı duyan bireylerin yetiştirileceğini ve daha medeni davranışların yerleşebileceğini düşünmüyorum.

level of the 20th century are great or not, and these composers have pushed the boundaries of music to other places, but I don't think their

recordings have sold millions.

Do you think it is right to look at music from a commercial point of view?

When you look at productivity from a commercial point of view, it's one thing, but when you look at it from a creative point of view, it's quite another. Therefore, productivity is a concept that can be evaluated from many different points of view. I believe it is right to evaluate every point of view. I do not completely agree with the notion that it is wrong to look at music from a commercial point of view. It is a commercial phenomenon and commercial music makes important contributions to the musical tastes of societies. The important thing is to raise the level of musical and intellectual taste of societies, and I believe that a real taste in music is necessary to achieve a better, more distinguished quality of life. I don't think that many phenomena can be established in a society without musical taste.

Sıfır Atık

Hareketi 5. Yılında

S. Rümeyza
DOĞAN

ÖŞE YAZISI

İNSANLIĞIN ORTAK MÜKTESABATI:

Sanat

THE COMMON ACQUIS OF HUMANITY:

Arts

Sanat, sembolik, dekoratif, felsefi, fonksiyonel, kavramsal, belgesel ve benzeri gayeler için ortaya konulan nesnelere, eserleri çatısı altında toplayan, alabildiğine geniş bir anlam derinliğine sahiptir. Günümüzde sanat, görsel, işitsel, uygulamalı ve güzel sanatlar gibi isimlerle ve bunların alt dallarıyla kategorize edilmektedir. Özellikle güzel sanatlar denince edebiyat, resim-heykel, mimarlık, müzik, tiyatro-sinema, fotoğrafçılık, dans gibi alt çeşitler akla gelmektedir. İcra edilen sanatın niteliği ve tekniği göz önünde tutulduğunda ise yüzey sanatları (resim, minyatür, karikatür, fotoğraf gibi), hacim sanatları (üç boyutlu eserler, heykel gibi), mekân sanatları (mimarlık gibi), dil sanatları (edebiyat, şiir gibi), ses sanatları (müzik gibi), eylem sanatları (dans, pandomim gibi), dramatik sanatlar (tüyatro, opera, kukla gibi) şeklinde sanat çeşitleri sıralanabilir.

Art has a wide depth of meaning, collecting objects and works revealed for symbolic, decorative, philosophical, functional, conceptual, documentary and similar purposes under the same roof. Today, art is categorized by names such as visual, auditory, applied and fine arts and their sub-branches. Especially when it comes to fine arts, sub-varieties such as literature, painting-sculpture, architecture, music, theater-cinema, photography, dance come to mind. Considering the nature and technique of the art performed, art can be sorted as follows: surface arts (such as painting, miniature, cartoon, photography), volume arts (three-dimensional works, such as sculpture), space arts (such as architecture), language arts (such as literature, poetry), sound arts (such as music), action arts (such as dance, pantomime), dramatic arts (such as theatre, opera, puppet).

Zaman zaman tarihimizde ve medeniyetimizde sanata yeterince değer verilmediği, özellikle inanca dayalı kimliksel değerlerimiz-in sanata dair alanı daralttığı ve yok ettiğine dair paylaşımlar, büyük ölçüde sanatın anlamına ve "Allah güzeldir ve güzel olanı sever" bakış açısını düstur edinmiş medeniyetimizin dinamiklerine yönelik yabancılıktan kaynaklanmaktadır. Elbette Batı'nın son birkaç asırdır ön plana çıkardığı bazı sanat türlerinin tarihi süreçte coğrafyamızda boy gösteremediğini veya geri planda kaldığını ifade etmek yanlış olmayacaktır. Ancak pek çok ortak alanda birbiriyle boy ölçüşebilecek yapıtların varlığı dışında bizdeki bir takım sanatların da Batı'da hiç yayıl-

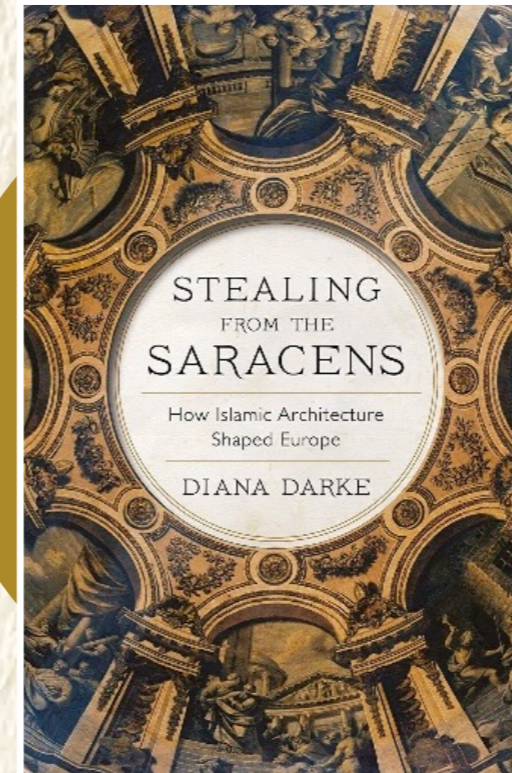
İsmail Hakkı Altunbezer

madığı, destek bulmadığı veya bilinmediği durumu da inkâr edilemez bir gerçektir. Ayrıca Batı'da daha önce ve hızla yükselen sinema, fotoğraf gibi çeşitli dallarda coğrafyamızın son dönemde çok başarılı sanatçılar ve yapıtlar çıkardığını iftiharla ifade etmeliyiz.

From time to time, some sharing which stated that art is not valued enough in our history and civilization, especially that our faith-based identity values narrow and destroy the field of art, are largely due to the unfamiliarity with the meaning of art and the dynamics of our civilization, which has adopted the "God is beautiful and loves the beautiful" point of view. Of course, it would not be wrong to state that some types of art that the West has brought to the fore in the last

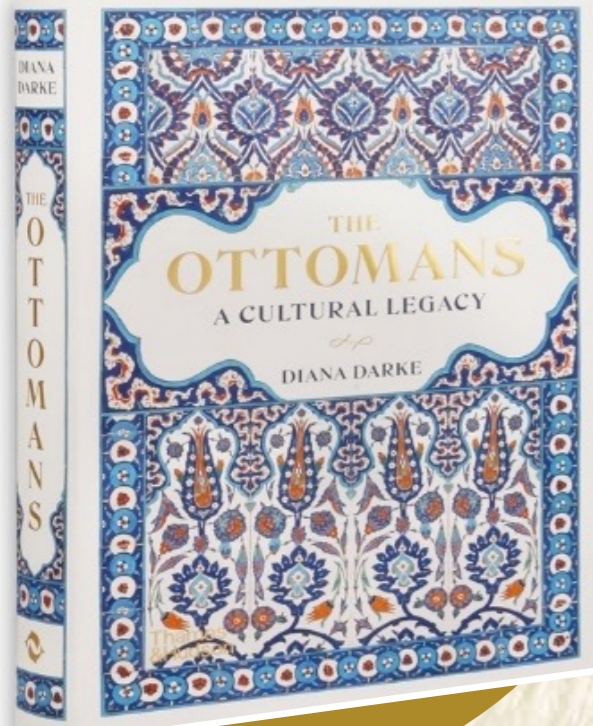
Sanatın çok sayıda alt dalında tarihimiz büyük şaheserlerle doludur ve asırlar boyunca başta çağdaşları olmak üzere aynı sanatı icra eden meşhur simalarınınla yarışabilecek eserler ortaya konmuştur. Kaligrafide -sadece Osmanlı döneminde- Ahmed Karahisari, Şeyh Hamdullah, Yedikuleli Seyid Abdullah Efendi, Hattat Hafız Osman Efendi, Şekerzade Seyid Mehmed Efendi gibi; musikide Dede Efendi, Hekimbaşı Abdülaziz Efendi, Buhurizade Mustafa İtri, Benli Hasan Ağa, Ali Ufkî Bey, Ebu İshakzade Mehmed Esad Efendi gibi; mimaride ise Mimar Sinan değil, Sedefkâr Mehmed Ağa, Koca Kasım Ağa, Mimar Davud Ağa, Mimar Kemaleddin gibi yüzlerce sanatkârın ismini anmak mümkündür.

few centuries have not been able to show up in our geography in the historical process or kept in the background. However, apart from the existence of works that can compete with each other in many common areas, it is also an undeniable fact that some of our arts have never spread, found support or are unknown in the West. Furthermore, we should proudly state that our geography has recently produced very successful artists and works in various branches such as cinema and photography, which rose in the West earlier rapidly.

Our history is full of great masterpieces in many sub-branches of art, and works that can compete with those of famous figures who have been performing the same art, especially their contemporaries, have been put forward for centuries. We can make mention of hundreds of artists in the Ottoman period such as for calligraphy Ahmed Karahisari, Şeyh Hamdullah, Yedikuleli Seyid Abdullah Efendi, Hattat Hafız Osman Efendi, Şekerzade Seyid Mehmed Efendi, for Music Dede Efendi, Hekimbaşı Abdülaziz Efendi, Buhurizade Mustafa İtri, Benli Hasan Ağa, Ali Ufkî Bey, Ebu İshakzade Mehmed Esad Efendi, for architecture not only Architect Sinan but also Sedefkâr Mehmed Ağa, Koca Kasım Ağa, Mimar Davud Ağa, Mimar Kemaleddin.

Is it possible to ignore hundreds of works like Karatay Medresesi, Konya Sultan Hanı, Yağlıbasan Medresesi, İnce Minareli Medrese, Mama Hatun Kümbeti, Divriği Ulu Mosque, Erzurum Ulu Mosque, Karaman Hatuniye Medresesi, Erzurum Yakutiye Medresesi, Selimiye Mosque, Süleymaniye Külliyesi, Sultan Ahmed Külliyesi, İshak Paşa Palace, Mostar Bridge while we describe the famous cathedrals, palaces of the West as masterpieces? Or can the effects of our geography or the wonderful architecture of the East on the West be ignored?

Batı'daki şöhretli katedralleri, sarayları birer şaheser olarak niteleyip Karatay Medresesi, Konya Sultan Hanı, Yağlıbasan Medresesi, İnce Minareli Medrese, Mama Hatun Kümbeti, Divriği Ulu Camii, Erzurum Ulu Camii, Karaman Hatuniye Medresesi, Erzurum Yakutiye Medresesi, Selimiye Camii, Süleymaniye Külliyesi, Sultan Ahmed Külliyesi, İshak Paşa Sarayı, Mostar Köprüsü gibi yüzlerce eseri görmezden gelmek mümkün olabilir mi? Ya da coğrafyamızın veya genel olarak Doğu'nun harikulade mimarisinin Batı'ya etkileri göz ardı edilebilir mi?

İngiliz tarihçi ve filozof Diana Darke, 2020 yılında yayınlanan "Stealing from the Saracens: How Islamic Architecture shaped Europe" (Sarazenlerden Araklama: İslam Mimarisi Avrupa'yı Nasıl Şekillendirdi?) adlı eserinde Avrupa mimarisine ait çok sayıda devasa eserin sanılanın aksine gotik ya da Mesihî anlayıştan ziyade başta Endülüs şehirleri olmak üzere kendisinden öncekilerden elde ettiği birikim üzerinde yükselen İslam coğrafyasındaki eserlerin tesiriyle şekillendiğini ısrarla vurgulamaktadır.

A British historian and philosopher Diana Darke, insistently expressed that many of the gigantic works of European Architecture are shaped by the influence of the works in the Islamic geography rather than Gothic or Messianic influence contrary to popular belief and shaped as a result of the effects of works in Islamic geography which rose above the accumulation gained from the predecessors, especially in the cities of Andalusians, in her published work with the title of "Stealing from the Saracens: How Islamic Architecture shaped Europe" (Stealing from the Saracens: How Did Islamic Architecture Shape Europe) in 2020 (Stealing from the Saracens: How Did Islamic Architecture Shape Europe?)

In her book "The Ottomans: A Cultural Legacy" which was published in 2022 and which we hope will be translated into our language as soon as possible, Darke discussed the cultural effects of

the Ottoman Empire on Europe, North Africa and the Middle East.

Art should be evaluated as a reflection of the common acquis of people and civilizations. Art affects or remains under the influence by virtue of having a transitive quality. It is not independent of religion, morality, economics and other parameters. It can spread from person to person, from society to society and come up with new identities. Domes, which have captured a different dimension in architecture with Byzantium, have given new meanings to other masterpieces in the Ottoman lands, for example. On the other hand, art sprinkles when it breathes the atmosphere in which it will bloom, otherwise it tends to disappear, hide or metamorphose. When deprived of attention, love, respect, compliments, art production and productivity are doomed to an upside-down course.

ANKARA BİLİM
ÜNİVERSİTESİ

Yeni
MALTEPE KAMPÜSÜ

HAYAL ET
TASARLA
GELİŞTİR
Dünyayı değiştir!

www.ankarabilim.edu.tr

POSTMODERNİZM VE SANATTA POSTMODERNİZM

Arş. Gör. Murat ÖZDEMİR

Ankara Bilim Üniversitesi Araştırma Görevlisi / Yeni Medya ve İletişim Bölümü /
Ankara Science University Research Assistant / Department of New Media and Communication

İnsanın tarihsel serüvenin yeni bir vechesi olan postmodernizm kavramı üzerine tam bir uzlaşma sağlanmamış olsa da genel yargı postmodernizmin çokluklar silsilesine gönderme yaptığıdır. Batı merkezli modernizmin değerlerine karşı bir duruş, dünyayı yeniden anlamlandırmada yeni bir bakış olarak postmodernizm hem batı metafiziğine hem de egemen rasyonel akla karşı da bir direnç olarak ortaya çıkmıştır. İkinci Dünya Savaşı sonuna kadar Batı'da egemen olan düşünsel ve estetik değerlere karşı bir reddiye olarak postmodernizm, modernizmin kurucu değerlerine karşı yapıbozumcu bir paradigmaya sahiptir. Evrensel olana karşı yerelliği, heterojenliği, farklılığı merkeze alır. Modernliğin kaybettiği haleyı yeniden canlandırma arzusunun da içinde barındıran postmodernizm mutlak hakikat anlayışının da terk edilmesi gerekliliğini savlar. Postmodernizm Lyotard'ın da (2013) dile getirdiği gibi "üst anlatılara" olan inancın yıkılması anlamına gelir ve bu duruş tarihsel epistemolojik kırılmaları yaratırken kültürel üretim alanlarının da dönüşüme uğramasına neden olur. Tarihsellik içinde modernizmin yarattığı meta bolluğu, kitle iletişim araçlarının yaygınlaşması ile mesafelerin ortadan kalkması hâkim sınıflar arasındaki kültürel mesafeleri bulanıklaştırır ve "...avangardlar giderek önemsizleşir ve Jean-Francois Lyotard'ın doğru olarak altını çizdiği gibi, giderek artan bir dil ve imi tüketimiyle kültürel üretimin tamamı avangarda dönüşür. Modernlik kendi kendisini yıkar" (Touraine, 2002, s. 209). Böylece yüksek kültür ve popüler kültür arasındaki sınırlar silikleşir. Yüksek kültürün eleştirel, kurucu ve politik gücü yerine postmodernizmin yıkıcı ve tahrif edici an-

layışı kültürel üretimde belirgin hale gelir. Modern kurumlara ve kurallara karşı kaos, uyumsuzluk, çoğulculuk, çeşitlilik postmodern anlayışın genel manifestosunu oluşturur. Postmodern savda "çoğulculuk herhangi bir belirgin ilke uyarınca düzenlenip bütünleştirilemez. Bu çoğulculuk ve çeşitliliğe şekil ve anlam kazandıracak herhangi bir denetleyici ve yönlendirici güç yoktur ya da hiç değilse bundan böyle yoktur -ne Marksistlerin savunduğu gibi ekonomide ne liberallerin düşündükleri gibi politik birimde, hatta ne de muhafazakarların ısrarla üzerinde durdukları gibi tarihte ve gelenekte" (Kumar, 2013, s. 127-128). Alanlar ve manifestolar arasında sınırlar çözülmüştür. Yönsüz, tesadüfi, dağınık ve parçalanmışlık postmodern ruhun kimliğini tanımlar. Parçalanma hâkim zaman ve mekân biçimlerini de yerinden eder. Aydınlanma ile başlayan ilerlemeci, dinamik teleolojik modern arzuya daha mesafeli yaklaşılır. Modernizmin "şeyleşme" (Bewes, 2008) paradigması, bilginin epistemolojisi ve öznelğin ontolojisi sorunsallaştırılır. Post yapısalcı metinlerin öznenin tarihsel arkeolojisine eğilmesi ile (Foucault, 2015) bilgi, özne ve hakikat ilişkisinin modern tarzının terk edilmesine neden olur. Modernizmin bütünlüklü rasyonel, tamlık öznesi yerine akışkan, duygusal, psikolojik özne olgusu ortaya çıkar. Bu bakımdan postmodernizm evrensel bir akıl yerine içe dönük öz düşünsel, duygusal bir aklı savunur. Arzu, tinsellik ve teolojik olana doğru güçlü bir yöneliş söz konusudur.

Modern düşünce özne ve nesneyi birbirinden ayırmış bu da aklın araçsal olarak hem doğa hem de in-

san üzerinde egemen stratejiyle hareket etmesine neden olmuştur. Aklın rasyonel alandan tahakküm kurucu araçsal alana kayması kültür eleştirmenlerinin merkezi ilgisi haline gelmiş, başta Frankfurt Okulu ekolü olmak üzere pek çok eleştirmen aklın bu yönüne dikkat çekmişlerdir (W. Adorno, & Horkheimer, 2014). "Modern dönemde akıl, toplumun öznedeki ajanıdır. Akıl, özneye takılmış b i r

POSTMODERNISM AND POSTMODERNISM IN ART

Although a complete consensus has yet to be reached on the concept of postmodernism, a new aspect of the historical adventure of humanity, the general judgment is that postmodernism refers to a series of multitudes. Postmodernism, as a stance against the values of Western-centered modernism, as a new perspective in making sense of the world anew, has emerged as a resistance against both western metaphysics and the dominant rational mind.

As a rejection of the intellectual and aesthetic values that dominated the West until the end of the Second World War, postmodernism has a deconstructive paradigm

against the founding values of modernism. It takes locality, heterogeneity, and difference in the

center against the universal. Postmodernism, which also includes the desire to revive the aureole that modernity has lost, argues that the understanding of absolute truth should also be abandoned. Postmodernism also means the destruction of the belief in "super-narratives," as Lyotard (2013) expressed, and this stance causes the transformation of cultural production areas while creating historical epistemological fractures. The abundance of meta created by modernism within historicity blurs the cultural distances between the dominant classes with the popularization of mass media. As Jean-François Lyotard correctly underlined, "... avant-garde lose importance together with all of the cultural production as a result of increasing consumption of language and marks. Modernity washes itself" (Touraine, 2002, s. 209). Thus, the boundaries between high culture and popular culture are blurred. Instead of high culture's critical, founding, and political power, the destructive and falsifying understanding of postmodernism becomes evident in cultural production. Chaos, disharmony, pluralism, and diversity against modern institutions and rules constitute the general manifesto of the postmodern understanding. In the postmodern argument "pluralism cannot be organized and integrated in accordance with any obvious principle. There is no controlling and directing force to give shape and meaning to this pluralism and diversity, or at least it will no longer exist -neither in economics, as Marxists argue, nor in the political unit, as Liberals think, nor even in history and tradition, as conservatives insist on." (Kumar, 2013, s. 127-128). The boundaries have been disengaged between the areas and the manifestos. This defines the directionless, random, scattered, and fragmented identity of the postmodern spirit. Fragmentation also displaces the prevailing forms of time and space. The progressive, dynamic teleological modern desire, which start-

ed with the Enlightenment, is approached more distantly. The "reification" paradigm of modernism (Bewes, 2008) problematizes the epistemology of knowledge and the ontology of subjectivity. The tendency of post-structuralist texts to the historical archeology of the subject (Foucault, 2015) causes the abandonment of the modern style of the relationship of knowledge, subject, and truth. Instead of the holistic rational, completeness subject of modernism, the fluid, emotional, and psychological phenomenon emerges. In this regard, postmodernism advocates an introverted self-reflective, emotional mind instead of a universal mind. There is a strong orientation towards desire, spirituality, and the theological.

Modern thought has separated the subject and the object from each other, which has caused the mind to act instrumentally with the dominant strategy on both nature and man. The shift of the mind from the rational field to the instrumental field of domination has become the central interest of cultural critics. Many critics, especially the Frankfurt School, have drawn attention to this aspect of the mind (W. Adorno & Horkheimer, 2014). "In the modern period, the mind is the agent of society in the subject. The mind is a "prosthesis" attached to the subject. Each prosthesis is inside the body where it is located, but at the same time, it is external. The prosthesis both belongs to that body and is a representation of the outside of that body. The prosthetic mind is the instrument of modern power. The modern subject is a cyborg. Cyborg is half human, half robot. He is both a human and a robot. He is neither a human being nor a robot. As the Enlightenment suggests, the mind is not only about progress and liberation. The mind is also power and sovereignty. The dialectic of the mind is a tension between these two views of mind, mind as universal, equidistant to everyone, and decency as the sovereignty of particularity. This tension is sufficient to conclude that enlightenment is the

“protezdır”. Her protez içinde yer aldığı beden içinde, ama aynı zamanda ona dışsaldır. Protez hem o bedene aittir hem de o bedende dışarının temsilidir. Protez akıl, modern iktidarın aracıdır. Modern özne bir cyborg’tur. Cyborg yarı insan, yarı robottur. Hem insandır hem robottur. Ne insandır ne robottur. Aydınlanmanın ileri sürdüğü gibi akıl sadece ilerleme, özgürleşme değildir. Akıl aynı zamanda iktidar, egemenliktir. Akıl diyalektiği, onun bu iki aklı görünümü arasındaki bir gerilimdir, herkese eşit uzaklıkta evrensel olarak akıl ve tikelin egemenliği olarak akıl. Bu gerilim aydınlanmanın akıl, mit ve egemenliğin toplamı olduğu sonucuna varmak için yeterli bir nedendir.

Bu anlamda “mit” zaten bir aydınla

sum of mind, myth, and sovereignty. In this sense, the “myth” was already enlightenment and has become a myth.” (Dellaloğlu, 2003, s. 21). This ruling property of the mind has caused destructive wars such as domination over nature and man. It is against this dialectic of enlightenment that postmodern practice rejects this dominating will of reason and brings the feeling towards it to the forefront. Emotion prioritizes subjectivity and historicity. The governing power of the political mind that has been dominant in the West since Socrates (Foucault, 2015) brings out other

maydı ve aydınlanma mited dönüşmüştür” (Dellaloğlu, 2003, s. 21). Sonuç olarak aklın bu iktidar özelliği doğa üzerinde egemenlik, insan üzerinde yıkıcı savaflara neden olmuştur. İşte bu aydınlanma diyalektiğine karşı postmodern pratik aklın bu tahakkümcü istencini reddeder ve ona karşı duyguyu ön plana çıkarır. Duygu özneliği ve tarihselliği önceler. Sokrates’ten itibaren batıda egemen olan siyasal aklın yönetim gücünün (Foucault, 2015) karşısına insanın duygu ve arzu gibi diğer özelliklerini çıkarır. Neticede modernizmin çözemediği ve meydana getirdiği doğanın yıkımı, savaflar, soykırımlara karşı bir tepki niteliğini olarak postmodern düşünce batıda filizlenip dünyanın diğer coğrafyalarına yayılmıştır.

Postmodern üretimleri kısaca felsefe, bilim, görsel sanatlar, edebiyat, tiyatro, müzik, resim, plastik sanatlar, mimaride görmek mümkündür. Postmodern sanatsal formlarda öznellik ve psikoloji belirginlik taşır. Modernizmin kolektivite anlayışı yerine tekillik ve farklılık hakimdir. Özellikle 1960 sonrası toplumsal muhalefetin tarih sahnesine çıkması da postmodern anlayışın yaygınlaşmasına sebep olmuştur. Postkolonyal çalışmalar,

characteristics of a person, such as feelings and desires. As a result, postmodern thought sprouted in the West and spread to other geographies of the world as a reaction against the destruction of nature, wars, and genocides that modernism could not solve and cause. Briefly, it is possible to see postmodern productions in philosophy, science, visual arts, literature, theater, music, painting, plastic arts, and architecture. Subjectivity and psychology are prominent in postmodern artistic forms. Instead of modernism’s understanding of collectivity, singularity and distinctiveness prevail. The emergence of social opposition on the historical stage, especially after 1960, has also caused the postmodern understanding to become widespread. Postcolonial studies, feminist studies, cultural studies, ethnic political organizations have also made otherness valuable against the dominant western rationality and contributed to the dissemination of heterogeneous values by

feminist çalışmalar, kültürel çalışmalar, etnik siyasal örgütlenmeler de egemen batı rasyonalitesine karşı ötekiliği değerli kılmış ve sanatsal üretim alanlarında alt kültürün ve üçüncü dünya değerlerinin güç kazanmasına olanak tanıyarak heterojen değerlerin yaygınlaşmasına katkı sağlamıştır. Bu bağlamda Andy Bennet modern ideolojinin krizini şöyle değerlendirmektedir:

Modemist ideolojinin zayıflamasında bir diğer etken ise dünyanın pek çok yerinde batı egemenliği ve sömürgeci yönetimlere karşı yükselen rahatsızlık ve memnuniyetsizliktir. Bu, kamusal düzeyde Batı’nın bilimsel ve teknolojik gelişime yaptığı vurgunun nasıl üçüncü dünya ülkelerine dayattığı gelişim ve ilerleme şablonları olarak kuvvetli bir kültürel emperyalizme dönüştüğü konusunda çoktandır devam eden felsefi ve ahlaki tartışmaları da öne çıkardı (Bennett, 2013, s. 60) Sanatsal üretimde postmodernizm temel bir ilke ve manifesto taşımaz. Geleneksel izlenimci ve aşkın estetik anlayışı reddeder. Görüneni tahrip eder, popüler kültürün pastiş ve kolaj mantığı ile yüksek kültürün sanatsal formlarını beraber harmanlar. Herhangi bir kurucu ideoloji ve siyasal

allowing subculture and third-world values to gain strength in the fields of artistic production. Within this context, Andy Bennett evaluates the crisis of modern ideology as follows: Another factor in weakening the modernist ideology is the rising discomfort and dissatisfaction against western domination and colonial administrations in many parts of the world. This has also highlighted the already ongoing philosophical and moral discussions at the public level about how the Western emphasis on scientific and technological development has turned into a solid cultural imperialism as a template for development and progress imposed on third-world countries (Bennett, 2013, s. 60) Postmodernism in artistic production does not carry a basic principle and manifesto. It rejects the traditional impressionist and transcendental aesthetic understanding. It destroys the visible and blends the pastiche and collage logic of popular culture and the art forms

of high culture together. It does not pursue any founding ideology and political project practice but aims to think differently and open a different field. The ordinary states of culture are also embraced as a field of artistic creation. In this regard, the practice of everyday life does not seem worthless and inferior. The body itself is also considered as an artistic form. In the postmodern period, the body is considered as a field where power is established. In this regard, the body appears as a structure where both dominations are established, and the struggle against it is exhibited. Thus, the performing arts also occupy an important place in postmodern artistic production.

The rise of subjectivity glorifies dreaminess and introverted aesthetic self-consciousness, and self-thoughtfulness. In artistic production, creative and free-thinking of the subject take precedence over traditional forms. Thus, postmodern art draws joy

from the momentary, random, scattered inspiration of the issue rather than from the legacy and themes of a traditional accumulation. The autonomous existence of the subject, the specific political mechanism of the postmodern period, is also valued in the autonomous context of postmodern artistic production practices. The postmodern understanding of art does not limit itself to a traditional heritage or manifesto but may also cause the kitchens of artistic production. Instead of an intense, meaningful, and critical understanding of high art in a superficial context, the banality and mediocrity in postmodern artistic production, where pastiche and eclecticism are at the forefront, also reinforces the awful taste with low aesthetic appreciation.

Applications

Bennett, A. (2013). *Kültür ve Gündelik Hayat*. (N. Tokdoğan, B. Şenel, & U. Kara, Çev.) Ankara: Phoenix.

proje pratiği gütmeyiz, onun yerine farklı düşünmeyi, farklı bir alan açmayı hedefler. Kültürün sıradan halleri de sanatsal bir yaratı alanı olarak kucaklanır. Bu bakımdan gündelik hayat pratiği değersiz ve aşağı görünmez. Bedenin kendisi de bir sanatsal form olarak düşünülür. Postmodern dönemde beden iktidarın kurulduğu bir alan olarak ele alınır. Bu bakımdan beden hem tahakkümün kurulduğu hem de ona karşı mücadelenin sergilendiği yapı olarak belirir. Böylece performans sanatları da postmodern sanatsal üretimde önemli bir yer edinir. Özneliğin yükselişi, düşselliği ve içe dönük estetik öz bilinci ve öz düşünümüllüğü yüceltir. Sanatsal üretimde geleneksel formlar yerine öznenin yaratıcı ve serbest düşüncesi öncelik kazanır. Böylece postmodern sanat geleneksel bir birikimin mirası ve temalarından ziyade öznenin anlık, rastgele, dağınık ilhamından neşet alır. Postmodern dönemin siyasal ayırıcı mekanizması olan öznenin otonom varlığı postmodern

sanatsal üretim pratiklerinde de özerk bağlamda değer görür. Postmodern sanat anlayışının geleneksel bir miras ya da manifesto ile kendini sınırlandırmaması sanatsal üretimin kitchleşmesine de neden olabilmektedir. Özellikle yüksek sanatın yoğun, çok anlamlı ve eleştirel anlayışının yerine yüzeysel bağlamda pastiş ve eklektizmin ön planda olduğu sanatsal postmodern üretimde banellik ve sıradanlık da estetik beğenin düşük olduğu zevksizlik kültürünü pekiştirmektedir.

Başvurular

Bennett, A. (2013). *Kültür ve Gündelik Hayat*. (N. Tokdoğan, B. Şenel, & U. Kara, Çev.) Ankara: Phoenix.

Bewes, T. (2008). *Şeyleşmez, Geç Kapitalizmde Endişe*. (D. Soysal, Çev.) İstanbul: Metis.

Dellaloğlu, B. (2003). *Adorno Yüz Yaşında*. Cogito, 13-36.

Foucault, M. (2015). *Öznenin Yorumbilgi-*

Bewes, T. (2008). *Şeyleşmez, Geç Kapitalizmde Endişe*. (D. Soysal, Çev.) İstanbul: Metis.

Dellaloğlu, B. (2003). *Adorno Yüz Yaşında*. Cogito, 13-36.

Foucault, M. (2015). *Öznenin Yorumbilgisi*. (F. Keskin, Çev.) İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Kumar, K. (2013). *Sanayi Sonrası Toplumdan Post-modern Topluma*. (M. Küçük, Çev.) Ankara: Dost.

Lyotard, J.-F. (2013). *Postmodern Durum*. (İ. Birkan, Çev.) Ankara: BilgeSu.

Touraine, A. (2002). *Modernliğin Eleştirisi*. (H. Tufan, Çev.) İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

W. Adorno, T., & Horkheimer, M. (2014). *Aydınlanmanın Diyalektiği*. İstanbul: Kabalıcı Yayıncılık.

si. (F. Keskin, Çev.) İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Kumar, K. (2013). *Sanayi Sonrası Toplumdan Post-modern Topluma*. (M. Küçük, Çev.) Ankara: Dost.

Lyotard, J.-F. (2013). *Postmodern Durum*. (İ. Birkan, Çev.) Ankara: BilgeSu.

Touraine, A. (2002). *Modernliğin Eleştirisi*. (H. Tufan, Çev.) İstanbul: Cogito: Yapı Kredi Yayınları.

W. Adorno, T., & Horkheimer, M. (2014). *Aydınlanmanın Diyalektiği*. İstanbul: Kabalıcı Yayıncılık.

* Yüksek kültürün düşünsel alanı, yerleşik toplumsal değerlere ve yaşama eleştirel bakarak mevcut düzen için daha iyi ve alternatif şartlar ve bakışlar arama gayreti taşır. Yüksek düşünce, toplumsal alanın çelişki doğasını, tahakküm ilişkilerini açığa çıkarmayı hedefler, insanın estetik beğenisini yükseltmeye çalışır. Diğer taraftan Kitsch anlayışında böyle bir amaç görmek mümkün değildir. Eleştiri niteliği taşıyan özellikleri bile toplumun verili yapısını yadsımaz, onun işleyişi içindeki arızaları gidermeye çalışır. Ayrıca Kitsch anlayışında Jameson’un da dile getirdiği gibi göstergelerin bağlamı ve hikayesi yoktur. Gösterge kendi kendisinin hikayesi ve göstergesidir.

Zanaattan Sanata Dönüş Turning from Craft to Art

Doç. Dr. A. Çağatay DİKMEN

Verimlilik Dergisi Yayın Kurulu Başkanı / Verimlilik Magazine Editorial Board President

Sanat ve zanaat, insanlık tarihi kadar eskidir ve toplumların üretim biçimlerine göre değişimler göstermiştir. Zanaat, insanların geçinmek ve hayatlarını devam ettirmek için öğrenim ile birlikte deneyim, ustalık ve beceri gerektiren işler olarak tanımlanmaktadır. Aynı zamanda zanaat, nesilden nesile aktararak gelişen bir bilgi kümesidir. İnsanların topluluklar olarak yaşamaya başlaması ile zanaatkâra olan ihtiyaç giderek artmıştır.

Gelişen teknoloji, nesilden nesile aktarılan bilginin, yapay zekalarda ve bilgisayarlarda birikmesi ile kişisel bilgiye ve beceriye olan ihtiyaç giderek azalmakta, makinaların otomasyonu ile üretim daha hızlı ve daha kaliteli yapılmaya başlanmıştır. Otomasyon, önümüzdeki on yılda az sayıda mesleği tamamen ortadan kaldıracak olsa

da içerdikleri işin türüne bağlı olarak, neredeyse tüm işlerin bazı kısımlarını az ya da çok etkileyecektir.

Sanatsal üretim ya da daha açıklayıcı bir ifadeyle yapılan işe insanın duygu ve düşüncelerini katarak yaptığı üretim yöntemi, makineleşme ve bilgi birikiminin artması ile son yüzyıla kadar önemi azalarak gelmiştir. Geldiğimiz noktada ise, "Robotlar Geliyor: İnsanlara Otomasyon Çağında Faydalanma ve Ayakta Kalma Rehberi" adlı kitabın yazarı John Pugliano'ya göre, makinaların otomasyonu ve yapay zeka teknolojileri ile doktorluk, mimarlık, avukatlık gibi meslekler eski popülerliğini yitirecektir. Örneğin basit mimari tasarımlar, bilgisayar programlarıyla gerçekleştirilebilecektir. Bu nedenle yakın bir gelecekte yaratıcı işlere imza atabilen mimarlar iş hayatında var olacaktır. Uzman doktorlar işlerine devam edebilecek ancak pratisyen hekimlerin yaptığı işlerin bir bölümünü yapay zekâ yapabilir hale gelecektir.

Bilişim dünyasındaki akıl almaz gelişim ile eğitimde öne çıkan fen (Science), teknoloji (Technology), mühendislik (Engineering), matematik (Mathematics) disiplinlerinin birbiriyle bağlantılı ele alındığı yaklaşım olan STEM'e, yakın zamanda bir de 'sanat' eklenerek STEM+A akımı yaratılmış, eğitimde tek düzeliğin önlenmesi ve yaratıcılık kavramının eğitimin bir parçası haline getirilmesine çalışılmaktadır.

STEM akımına sanat eklenmesindeki en önemli etkenlerden biri; insanların robotlarla arasındaki çizgiyi bireyin yaratıcı zekasının belirlemesidir. Futuristler ailelere bilgiyi yaratıcı düşünmeyle birleştirecek çocuklar yetiştirmelerini, makinaların yapamayacağı mesleklere çocuklarını yönlendirmelerini önermektedirler. Sanat yaratıcı bireylerin yetişmesinde en önemli araç olacaktır.

Art and craft are as old as human history and have shown changes according to the ways of production of societies. Craft is defined as jobs that require experience, mastery and skills along with learning for people to get by and to live with. At the same time, craft is a set of knowledge that has been passed down from generation to generation. With the beginning of people living as communities, the need for artisans has gradually increased.

The need for personal knowledge and skills is gradually decreasing with developing technology due to accumulation of knowledge passed down from generation to generation in artificial intelligences and computers, and production has started to be made faster and better quality with the automation of machines. Although automation will completely eliminate a small number of professions in the next decade, it will more or less affect some parts of almost all jobs, depending on the type of work they involve.

Artistic production, or in more descriptive terms, the production method made by adding human feelings and thoughts to the works, has decreased in importance until the last century with the increase of mechanization and knowledge accumulation. At this point, according to John Pugliano, the author of the book "Robots are Coming: A Guide for People to Benefit and Survive

the Age of Automation", professions such as doctor, architecture, lawyer will lose their former popularity with the automation of machines and artificial intelligence technologies. For example, simple architectural designs can be realized with computer programs. For this reason, architects who can sign creative works in the near future will exist in business life. Specialist doctors will be able to continue their jobs, but artificial intelligence will be able to do some of the work that general practitioners do.

STEM +A movement has been created by adding 'art' to STEM, which is an approach in which the disciplines of science, technology, engineering, Mathematics that stand out in education with the incredible development in the information world, are considered interconnected, and efforts are being made to prevent uniform improvement in education and to make the concept of creativity a part of education.

One of the most important factors in adding art to the STEM movement is defining the line between human beings and robots by the creative intelligence of the individual. Futurists suggest parents to raise children who will combine knowledge with creative thinking, to direct their children to professions that machines cannot do. Art will be the most important tool in the education of creative individuals.

Hakan ÖRGE

Tiyatro ve Dizi Sanatçısı

“Her Yeni Rolde Ayrı Bir Dünya İnşa Etmek”

Yasemin KALYONCU

Sanat yaşamınıza nasıl ve nerede başladınız?

1985 Ankara doğumluyum. İlk ve orta öğretim döneminde aktif bir talebeydim diyebilirim. Okulun sosyal kulüplerinde birden fazla branşta görev aldım. Yolumun tiyatro ile kesiştiği dönem, orta öğretimin başlarına denk gelir. Amatör ruhla sahneye konmuş müsameretadında oyunlar, devam eden yıllarda lise

tiyatrosu... Ankara üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi ve Uzay bilimleri bölümünü kazandığımda daha okula kayıt yaptırmadan tiyatro kulübüne ismimi yazdırdım. Daha ilk yılımı doldurmadan, üniversite tiyatro topluluğunda birden fazla eserde görev aldım. 1.sınıfta bahar döneminde metroda rastladığım “Başkent tiyatrosu eğitimlerini arıyor” başlıklı afişin yaşamımda ayrı bir yeri var. Hemen başvurduğum. Sanattan öğrendiğim en önemli ders, “Artık ben oldum” demeyeceksin... Başvuru sonucunda dönemin Genel Sanat Yönetmeni Mehmet Tahir İKİLER hocam gerekli ince dersi vermişti; “Evlad, sen önce bizim oyuncu kursumuza gel” diye...

2003'te kursiyer olarak başladığım Başkent tiyatrosunda, 2014 Haziran'ına kadar 50'ye yakın eserde rol, yardımcı başrol, başrol oynayacak, bu 11 yıllık döneme büyük bir tecrübe sığdıracaktım. 2014 ten 2019'a kadar da dizi, sinema, yönetmenlik ve tiyatroya dair sancılı bir arayış süresinin sonunda İstanbul Şehir Tiyatrosu ile yolum kesişti. Böylece hayatımın en renkli ve güzel dönemi başladı. Bu ailenin bir parçası olmaktan onur duyuyorum. Çok yaşa Darülbedayi, çok yaşa güzellikler evi...

Tiyatroyu bir yaşam biçimi edinmenin artıları ve eksileri var mı?

20 ulla sığan 60 eserde oynadığınız rollerin hepsinin bende bıraktığı etkiler, kazandırdığı tecrübeler, üretirken çektiğiniz zahmetler, provalardaki sıkıntılarının tümü bugünümü inşa etti. İyi ki yaşadım, iyi ki o sıkıntılar çekildi. Her yeni rolde, yeni bir dünya inşa etmek, sıfırdan onu üretmek, mesleğin en fazla haz veren tarafı.

Sayırsız artıları var elbette. Yaşama ve insanlara baktığınız pencere hep farklı. Edindiğim tecrübeler, dokunduğum hayatlar, en önemlisi sahnede canlandırdığım rol kişisinde insanların kendisini bulması. Ben mesleğine aşık bir adamım, eksi yönlerini, üretmek, sahnede var olmaya çalışarak artıya geçirmeye çalıştım hep. Bir kalp birini sevdiğinde göz kusur görmez derler. Eksi yönlerini başka bir meslektaşımın dinlemenizi tavsiye edebilirim.

Sanat hayatınız boyunca, Hüsrev karakterine kadar size eşlik etmiş, sizi beslemiş karakterler nelerdi?

Sanat yaşamımda 20.yılı geride bıraktım. Bu döneme 60'a yakın eser sığıdı. Bu en büyük şansım, oynadığım rollerin bana sayısız tecrübe kazandırması ve anı biriktirmesi oldu... Her rol, benden izler taşır ama arasında beni çok etkileyenleri şöyle sıralayabilirim... Mesleğin ilk yılları Tuncer Cücenoglu'nun “Ziyaretçi” adlı oyununda “telefondaki ses” karakterini canlandırmıştım. Sahneye ilk çıktığım an dizlerimin nasıl titrediğini hala unutmadım. Sanmayın aradan geçen bunca zaman heyecanımı azalttı, aksine her sahneye çıkışında aynı heyecanı duyarım. Ve her sahneye çıkmadan önce de bu heyecanım hiç azalmasın diye hep dua ederim...

Önce Sevgi'de “Doktor Metin”, Oyunun Oyunu'nda “Garry”, Salak Oğlum'da “Ragıp”, Lütfen'de “Muhtar”, Siyah Pelerinli Adam'da “İskelet”, Ocak'da “Fazıl”, Ayrıllık'da “Adam”, Çıkmaz Sokak Çocukları'nda “Treat”, nikah kağıdı “bunky, ceza kanunu “ali irfan arif örfi”, Ramazan'la Cülide'de “Ramazan”, Entrikalı Dolap Komedyası'nda “Ethem”, O Nefeste Gizli Herşey'de “Şeytan”, Işık Görünüyor'da “Behçet”, Komsu köyün Delisi'nde “Deli”, Mavi Kuş'ta “Esansçı”, Moby Dick'te “Queequeg”, Fosforlu Cevriye'de “Çıracak Kemal” ve Bir Adam Yaratmak'da “Hüsrev” ve çocuk oyunlarında sahnede bulduğum onlarca karakter ve daha niceleri.

Bu saydığım rollerin hepsinin bende bıraktığı etkiler, kazandırdığı tecrübeler, üretirken çektiğiniz zahmetler, provalardaki sıkıntılarının tümü bugünümü inşa etti. İyi ki yaşadım, iyi ki o sıkıntılar çekildi. Her yeni rolde, yeni bir dünya inşa etmek, sıfırdan onu üretmek, mesleğin en fazla haz veren tarafı. Bana bu zaman kadar eşlik etmiş rollerime, sahnede onların yaşamasına destek olan sahne arkadaşlarıma da teşekkürü bir borç biliyorum.

“Bir adam yaratmak” eserinde başrol kişisi Hüsrev karakterine hazırlanırken nasıl bir süreç yaşadınız?

“BUILDING A SEPARATE WORLD IN EACH NEW ROLE”

“The effects of all the roles I played in 60 works in 20 years, the experiences I gained, the troubles I suffered while producing, and all of the troubles in the rehearsals have built my today's situation. Glad to have experienced and suffered those troubles. In every new role, building a new world, producing it from nothing is the most enjoyable part of the profession.”

How and where did you start your art career?

I was born in 1985 - Ankara. I can say that I was an active student during primary and secondary education. I took part in more than one branch in the social clubs of the school. My path crossed with theater at the beginning of secondary education. Show-like plays staged with an amateur spirit, high school theater in the following years... I registered my name in the theater club even before I enrolled in school after winning Ankara University, Faculty of Science, Department of Astronomy and Space Sciences. I took part in more than one work in the university theater community before completing my first year. The poster titled “The Baskent Theater is looking for its trainers”, which I came across in the subway during the spring semester in the 1st grade, has a special place in my life. I applied immediately. The most important lesson I have learned from art is that you will not say “I am ok”... As a result of the application, General Art Director of the period Mehmet Tahir İKİLER gave the necessary fine course; “Son, come to our acting class first”...

In the Baskent theater in which I started as a trainee in 2003, I was going to play roles, supporting roles and title character roles in nearly 50 works until June 2014, and I was going to have a great deal of experience into this 11-year period. After a painful search for TV series, cinema, directing and theater from 2014 to 2019, my path crossed with Istanbul City Theater. Thus, the most colorful and beautiful period of my life began. I am proud of being a part of this family. Long live Darulbedayi, long live the house of beauty...

Are there pros and cons to making theater a way of life?

There are many advantages, of course. The window you look at life and people is always different. The experiences I gained, the lives I touched, and most important is that people find themselves in the role I played on stage. I am a man in love with his

profession, I have always tried to turn the negative aspects into positives by producing and trying to exist on stage. They say that when a heart loves someone, the eye sees no fault. I can recommend you to listen to the negative aspects from another colleague.

What were the characters that supported and fed you throughout your artistic life, up to the character of Hüsrev?

I left behind 20 years in my art life. This period includes nearly 60 works. This was my biggest chance, the roles I played gave me countless experiences and memories... Every role carries traces of me, but I can list the ones that influenced me the most... In the first years of my career, I played the character of “voice on the phone” in Tuncer Cücenoglu's play “The Visitor”. I still have not forgotten how my knees were shaking when I first stepped on stage. Do not think that all this time has reduced my excitement, on the contrary, I feel the same excitement every time I go on stage. And before I go on stage, I always pray that my excitement never diminishes...

“Doctor Metin” in First Love, “Garry” in The Game of the Game, “Ragıp” in My Dumb Son, “Muhtar” in Please, “Skeleton” in The Man in Black Cloak, “Fazıl” in January, “Man” in Separation, “Treat” in Dead End Street Children, “bunky” in wedding certificate, “ali irfan arif örfi” in penal code, “Ramadan” in Cülide & Ramadan, “Ethem” in Intrigued Wardrobe Comedy, “Devil” in Everything Hidden in That Breath, “Behçet” in Light Appears, “Idiot” in Neighborhood Village Idiot, “Extractor” in Blue Bird, “Queequeg” in Moby Dick, “Apprentice Kemal” in Fosforlu Cevriye, and “Hüsrev” in Creating a Man and dozens of characters I met on stage in children's plays and many more. “The effects of all the roles I listed, the experiences I gained, the troubles I suffered while producing, and all of the troubles in the rehearsals have built my today's situation. Glad to have experienced and suffered those troubles. In every new role, building a new world, producing it from nothing is the most enjoyable part of the profes-

“Hüsrev’in bir cümlesi vardır oyunda; “Tesadüflerin kim bilir nerden ve nasıl idare edilen, son derece girift, içinden çıkılmaz bir rüyazihesi vardır.” Bir Adam Yaratmak oyunu ve başrolü Hüsrev ile buluşmam tamamen tesadüfler zinciri sonucu oldu. Oynarken sahnede hissettiğim tek şey; Sihir ve sanatın mucizesi... Şüphesiz oynadığım en güzel rol Hüsrev.”

“There is a sentence of Husrev in the play; “Coincidences have an extremely intricate, inextricable hypothesis who knows how and from where they are managed.” The play Creating a Man and my meeting with the main character Husrev was the result of a chain of coincidences. The only thing I felt on stage while playing; The miracle of magic and art ... Without a doubt, Husrev is the most beautiful role I have played.”

“Bir Adam Yaratmak” oyunu ile ilk defa 2002- 2003 sezonunda Başkent Tiyatrosunda tanıştım. Oyunda; finalde sahneye gelen sivil memurlardan birini oynuyordum. Defalarca sahnede oynamasına, rol kişileri değişmesine rağmen bu oyunda başka hiçbir karakteri oynayamadım. Hüsrev’in bir cümlesi vardır oyunda; “Tesadüflerin kim bilir nerden ve nasıl idare edilen, son derece girift, içinden çıkılmaz bir rüyazihesi vardır.”

Hüsrev ile buluşmamdaki tesadüfler zincirini anlatmak isterim. Netsanat ailesinin kıymetli yapımcıları Cemalettin Kömürcü ve Mümin Altunışık beyefendilerin nazik davetleri ile geçtiğimiz nisan ayında bu oyunun provalarına başladık. Ben hem yardımcı yönetmen olarak hem de sivil memurdan sonra ilk defa bir rol; Nevzat karakterini oynayacaktım. Ancak Fosforlu Cevriye oyununun provası başlayınca rolden müsaademi istedim. Sadece yardımcı yönetmen olarak projeye katkı sunacaktım. Yıllar geçmiş, tarih tekerrür etmiş ve maalesef oyunda yine oynayamayacaktım. Bir Adam Yaratmak, 3 perde ve belagat örneği bir eserdir. Sahnelemesi ve oynaması meşakkatli bir oyundur. 25 Mayıs’ta prömiyerini yaptıktan sonra birçok eleştiriye maruz kaldık... Oyunun uzunluğu ve sahneleme tekniği ile ilgili. Oyunun yönetmeni aynı zamanda başrolü ile bir toplantı düzenlendi. Oyunun kısalması gerektiği üzerine bir karar verildi. Baş rolümüz projeden affını istedi. Hal böyle olunca ben de yönetmen koltuğuna oturmak zorunda kaldım. Ekibimizin içinden yeni bir düzenlemeyle tekrar provalara başladık, okuma provasını bitirdik. Tam sahne provalarına başlayacakken başrolü oynayacak meslektaşımızın sağlık sorunu ortaya çıktı. Prömiyerine 25 gün kala oyunun başrolü yoktu. Eserle yeni tanışacak bir oyuncu ile 25 günde bu oyunu çıkarmak imkansızdı. Metnine ve dramaturjik yapısına hâkim olduğum için Hüsrev’i de ben oynayacaktım. 4 Temmuz’da prov-

alarına başladığımız oyunu 11 gün gibi kısa bir sürede tamamını ezberleyip, 29 Temmuz Cuma günü prömiyerini gerçekleştirdik. Anlatırken kelimeler ağızdan kolay dökülüyor. Peki 25 gün içinde yaşadıklarımı bir de bana sorun... Hem yönetip hem oynamak gerçekten çok zor. Tüm bu zorluğa ve çekilen sıkıntılara rağmen Hüsrev ile buluşmak çok keyifliydi. İyi ki bu tesadüfler olmuş ve Hüsrev beni bulmuş.

Görülüyor ki geldiğiniz noktada Hüsrev karakteri sizi bulmuş, peki siz onda ne buldunuz? Sanat hayatınızda bu karakterin yeri nedir?

Üstat Necip Fazıl Kısakürek’in ilk oynadığım eseri, Bir Adam Yaratmak değil. Daha önce Siyah Pelerinli Adam’da iskelet rolünü oynamıştım. Üstadın, kelimelerin sihirbazı olduğunu bilirim. Ama “Bir Adam Yaratmak” yazılış hikayesi ile üstadın beni en fazla etkileyen eseridir. Necip Fazıl’ın kendi deyimiyle “ruh çilesini” anlattığı bir destandır. 40 yaşlarında bir sanat adamının sanatını icra ederken yaşadığı tüm zorluğu ve gerçek sanatkarın kim olduğunu anlamasını anlatır. Eseri oynarken sahnede hissettiğim tek şey; Sihir ve sanatın mucizesi... Şüphesiz oynadığım en güzel rol Hüsrev.

Bir adam yaratmak oyununun başrolü ve yönetmenisiniz. Yönetmenlik sizin sanat yaşamınızda nerede? Tek bir seçeneğiniz olsa hangisini seçersiniz?

Bugüne kadar 10 oyun yönettim, 6 oyunda da yardımcı yönetmenlik yaptım. Yönetmenlik; bir dünya kurup, sanatçıları o dünyaya ikna etmek ve onu sahnede savunmalarını istemektir. Oyuncu olarak da oynadığım rolün yönetmeni benim aslında. İkisinin arasında bir seçim yapmak güç. Ne yardım geçirim ne serden. Ama tek hakkım olsa, kuşku duymadan oynamayı tercih ederim.

sion.” I also owe a debt of gratitude my roles that have accompanied me until this time, my stage friends who have supported their lives on stage.

What kind of process did you go through while being prepared for the lead character Husrev in the work “Creating a man”?

I met the play “Creating a Man” for the first time in 2002-2003 season at the Baskent Theater. I was playing one of the civil servants who came to the stage in the final part of the play. I could not play any other character in this play, although this was played on the stage many times and the role characters changed. There is a sentence of Husrev in the play; “Coincidences have an extremely intricate, inextricable hypothesis who knows how and from where they are managed.” I would like to tell about the chain of coincidences in my meeting with Husrev. We started the rehearsals of this play last April with the kind invitations of Cemalettin Komurcu and Mumin Altunışık, the precious producers of the Netsanat family. I was both as an assistant director and the character of Nevzat in the play after a civil servant for the first time. However, I asked my permission for the role when the rehearsal of the Fosforlu Cevriye play started. I was only going to contribute to the project as an assistant director. Years passed, history repeated itself and unfortunately I would not be able to play the game again. Creating a Man is a work of 3 acts and eloquence. It is a difficult game to stage and play. We faced a lot of criticism after premiere on 25 May...regarding the length of the play and the staging technique. A meeting was held with the director of the play as well as the title character. A decision was made to shorten the play. Our lead role asked for forgiveness from the project. Therefore, I had to sit in the director’s chair. We started the rehearsals again with a new arrangement within our team and finished the reading rehearsal. Just as we were about to start stage rehearsals, our colleague who will play the title character had health problems. There is no title character in the play 25 days prior to its premiere. It was impossible to produce this play

within 25 days with a player who was just going to meet the work. I was going to play Husrev as I had full knowledge of his text and dramaturgical structure. We memorized the whole play within 11 days from start of rehearsal on 4 July and premiered it on 29 July, Friday. Words is put into easily when speaking. Well, ask me what I experienced in 25 days... It is really hard to direct and play at the same time. Despite all these difficulties and troubles, it was very enjoyable to meet with Husrev. Glad to have these coincidences happened and Husrev found me.

It seems that the character of Husrev found you at the point you came to, so what did you find in him? What is the place of this character in your artistic life?

Master Necip Fazıl Kısakürek’s first work that I played is not Creating a Man. I previously played the role of a skeleton in The Man in the Black Cloak. I know the master is a magician of words. But “Creating a Man” is the work of the master that impressed me the most with its writing story. It is an epic telling the “soul suffering” in own words of Necip Fazıl. It tells about all the difficulties an artist in his 40s had while performing his art and his understanding of who the real artist is. The only thing I felt on stage while playing the work is the miracle of magic and art... Without a doubt, Husrev is the most beautiful role I have played.

You are the title character and director of the play creating a man. Where is directing in your art life? If you had only one choice, which would you choose?

I have directed 10 plays and acted as assistant director in 6 plays so far. Directing is to create a world, to persuade artists to that world and to ask them to defend it on stage. I am also the director of the role I play as an actor. It is hard to choose between them. I have my cake and eat it. But if I had one right, I would rather play without hesitation.

“ SİNEMA ANLATISI DERKEN ”

Dr. Öğretim Üyesi Eda ARISOY

Ankara Bilim Üniversitesi Dr. Öğretim Üyesi / Film Tasarımı ve Yönetimi Bölümü

WHILE SAYING CINEMATIC NARRATION...

Teatral anlatının yerini zamanla sinematografik anlatıya devretmeye başlaması sinemanın kimlik kazanmasındaki önemli araçlardır, zira bu ivme sinemanın kendi dinamikleri ile anlatı sunmaya başlamasının simgesidir.

Sinema, yapısı ve anlatıdaki farklılıkları ile görsel sanatlar içinde benzersiz bir yerde durmaktadır. Sinemanın anlatı araçları (ses, ışık, kamera, kurgu, oyunluk, dekor vb.) ve sinematografi bütünlüğü içerisinde bu araçları kullanma şekli de sinema anlatısını farklılaştıran yegâne unsurdur. Öyle ki, bu araçların sinema tarihinde dönemseller olarak eksikliği ya da farklı kullanımı sinemada sanatsal akımlar yaratarak yeni açılımlara neden olmuştur. Ortaya çıktığı 1895 yılından beri pek çok teknik engelle boğuşan sinema günün koşullarında, rüştünü ispat etmiş bir sanat olmasının yanı sıra, teknik olanakların

çoğalması ile yönetmenlerin kendilerini daha özgür ifade edebildikleri bir uygulama alanı haline de gelmiştir. Oysa sözle ifade edildiği kadar kolay olmayan, sancılı bir yolculuğun sonucu olarak bugün sinema bambaşka bir yerdedir. Pek çok ilk eme geçerli olabileceği üzere, sinema da başlangıçta halk için yepyeni, hareketli fotoğrafların büyüleyiciliğinde oluşan bir illüzyon gibiyse de zamanla izleyicinin beklentisi fazlaşmış, sinemaya olan ilgiyi çoğaltmıştır. Elbette bu ilgi daha fazla üretimi beraberinde getirmiştir. Dünya genelinde sinemanın yaygınlaşma pratikleri benzer farkındalıklarla seyretmiştir.

Cinema stands in a unique place among the visual arts with its structure and differences in narrative. Cinema's narrative tools (sound, light, camera, editing, acting, decor, etc.) and the way of using these tools within the integrity of cinematography is the only element differentiating the cinematic narration. In fact, the periodical lack or different use of these tools in the history of cinema has led to new openings by creating artistic movements in cinema. Having struggled with many technical obstacles since its emergence in 1895, cinema has become an art proving its adequacy and a field of application where directors can express themselves more freely with

the increase in technical possibilities under today's conditions. However, cinema is in a completely different place today as a result of a painful journey that is not as easy as verbally expressed. As it may apply to many firsts, although cinema was like an illusion created by the fascination of moving photographs that was brand new for the public at the beginning, the expectation of the audience and their interest in cinema increased. Of course, this interest led to more production. The widespread practices of cinema around the world were followed by similar awareness. As in all arts, the political, political, economic and cultural crises and constrictions of

The beginning of the theatrical narrative to be replaced by cinematographic narrative over time is one of the important tools in the cinema's gaining an identity, because this acceleration is the symbol of cinema's starting to present narrative with its own dynamics."

Çok önemli bir farkla, tüm sanatlarda olduğu gibi, ülkenin içinde bulunduğu siyasi, politik, ekonomik ve kültürel krizlerin ve sıkışmışlıkların da sinemanın yayılma ve gelişme süreçlerinde etkin rolü olmuştur. Böyle bakıldığında salt izleyici sorunu gibi görünse de aslında üretim sorunları da taşıyan etkidir. Pahalı bir üretim şekli olması ekonomik koşulların yalnızca üretici için değil, izleyici için de düşünülmesi gereken bir noktada durmasına sebep olmaktadır. Dolayısıyla, sinema tarihini değerlendirirken, ülke koşulları, kültürel yapı, siyasi olaylar, yönetimler tarih-

the country had played an active role in the spread and development processes of cinema, with a very important difference. When considered from this point of view, although it may seem like a purely audience problem, production problems are also the factor that triggers developmental differences and brings them to the fore. The fact that it is an expensive production type causes the economic conditions to stop at a point that should be considered not only for the producer but also for the audience. Therefore, the conditions of the country, cultural structure, political events, administrations should not be excluded from the historical sequence when

sel dizilimden hariç tutulmaması gereken konulardır. Ülke koşullarının olumlu ya da olumsuz yansımaları sanat alanlarının tümünde görmek insanın bizzat yaratıcı gücünü kullanarak üretim yapması nedeniyle beklendiktir. Bilhassa dışavurumların gözlemlendiği sorunlu dönemlerde sanat alanında daralmışlık, sıkışmışlık yine insan faktörü ile doğrudan ilintilidir. Dünya sinemasında yaşanan çalkantılar gibi Türk sineması da savaşlar, politik ve ekonomik dalgalanmalar ile mücadele etmiştir. Üretilen filmlere bakıldığında dönemseller ayrışmalar daha belirgin sezilebilmektedir. Bilhassa savaşlar ve çatışmalardan sıyrılan üretimlerde ekonominin ve politik çalkantıların da azalması ile konu farklılaşmaları görülmektedir. Teatral anlatının yerini zamanla sinematografik anlatıya devretmeye başlaması

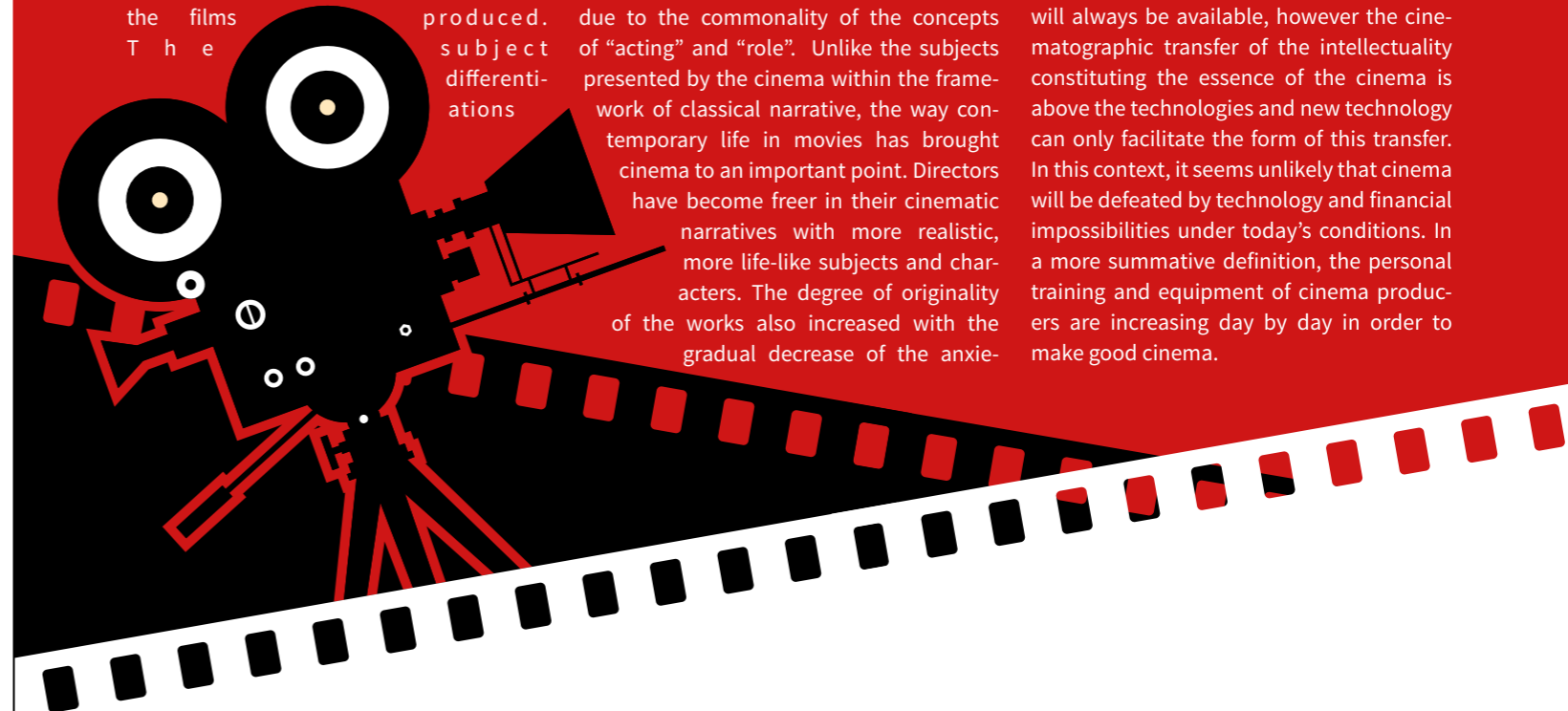
evaluating the history of cinema. It is expected to see the positive or negative reflection of the country's conditions in all fields of art due to production of people by using their own creative power. Constriction and congestion in the field of art, especially in the problematic periods when expressions are observed, are also directly related to the human factor. Like the turmoil in world cinema, Turkish cinema had also struggled with wars, political and economic fluctuations. Periodical separations can be perceived more clearly when looking at the films produced. The subject differentiations

sinemanın kimlik kazanmasındaki önemli araçlardandır, zira bu ivme sinemanın kendi dinamikleri ile anlatı sunmaya başlamasının simgesidir. Tiyatro'nun sinemaya nazaran uzun ve eski tarihi "oyunculuk" ve "rol" kavramlarının ortaklığı nedeniyle de sinemanın başlarda teatral yapının çerçevesinde kalmasına neden olmuştur. Sinemanın klasik anlatı çerçevesinde sunduğu konulardan farklı olarak, güncel yaşamın sinema filmlerinde yer alışı biçimi sinemayı önemli bir noktaya getirmiştir. Yönetmenler, daha gerçekçi, daha yaşamdan konular ve karakterler ile sinema anlatılarında daha özgürleşmiştir. Sinemanın ilk yıllarında yaşanan, izlenmemeye kaygısının yavaş yavaş azalması ile yapılan işlerin özgünlük derecesi de artmıştır ve elbette bu bütünlük olgu içerisinde izleyici de önemli bir yerde durmaktadır. İzleyicinin

are seen with the decrease in the economy and political turbulence especially in the productions finding a way around wars and conflicts. The beginning of the theatrical narrative to be replaced by cinematographic narrative over time is one of the important tools in the cinema's gaining an identity, because this acceleration is the symbol of cinema's starting to present narrative with its own dynamics. The long and old history of the theater compared to the cinema caused the cinema to remain within the framework of the theatrical structure at the beginning due to the commonality of the concepts of "acting" and "role". Unlike the subjects presented by the cinema within the framework of classical narrative, the way contemporary life in movies has brought cinema to an important point. Directors have become freer in their cinematic narratives with more realistic, more life-like subjects and characters. The degree of originality of the works also increased with the gradual decrease of the anxie-

artan ve değişen beklentisi yapımların kalitesini olumlu yönde etkilemiştir. Teknolojinin hızla ilerlemesi, medya araçlarının çeşitliliği sinemanın ikinci planda kalmasına neden olmuştur. Bugün Türk sineması dünya sineması ile yarışacak konuma gelmiş, ayakları yere basan, özgüvenli haliyle oldukça ilerici bir hal almıştır. Teknolojik gelişmeler her daim olacaktır, ancak sinemanın özünü oluşturan düşünselliğin sinematografik aktarımı teknolojilerin üzerindedir ve yeni teknoloji ancak bu aktarımının formunu kolaylaştırabilir. Bu bağlamda sinemanın günümüz koşullarında teknoloji ve maddi imkansızlıklara yenilmesi pek olası görünmemektedir. Daha özetleyici bir tanımla, sinema üreticilerinin kişisel eğitim ve donanımları iyi sinema yapmak için gün be gün artmaktadır.

ty of not being watched in the first years of cinema, and of course the audience also has an important place in this integrated phenomenon. The increasing and changing expectation of the audience has positively affected the quality of the productions. The rapid progress of technology and the diversity of media tools have caused cinema to remain in the second plan. Today, Turkish cinema has come to a position to compete with world cinema, and it has become quite progressive with its grounded and self-confident state. Technological developments will always be available, however the cinematographic transfer of the intellectuality constituting the essence of the cinema is above the technologies and new technology can only facilitate the form of this transfer. In this context, it seems unlikely that cinema will be defeated by technology and financial impossibilities under today's conditions. In a more summative definition, the personal training and equipment of cinema producers are increasing day by day in order to make good cinema.

ANKARA

Kültür Sanat Etkinlikleri

ANKARA CULTURAL AND ART ACTIVITIES

SANAT BİR TÜR BÜYÜME BİÇİMİ

Güzin ARISOY / Ressam, BRHD Başkanı

Sanat, günlük hayatımızda ne kadar önemlidir? Gün içinde bir sanat eserini içeren çağrışımlar yapıyor muyuz? Sanatın insan hayatındaki temel önemini bulmak ümidiyle sanatı bir tür büyüme biçimini olarak günlük hayatımıza dahil etmemiz gerek. Bu doğrultuda 2015 yılından bu yana kesintisiz devam eden ARTANKARA, kent ve sanat arasındaki bu çok boyutlu ilişkinin, farklı üsluplardan sanatçıların eserleri ile geniş bir sergi düzenleyerek izleyiciler ile buluşmasının sağlıyor.

ART ANKARA SANAT ORTAMI

Nur GÖKBULUT / Hacı Bayram Veli Üniversitesi Resim Bölümü

Öğr.Üyesi

Cumhuriyetin Başkenti Ankara'nın yakın döneminde sanat alanında gerçekleştirdiği sürekli etkinliklerin başında, bu yıl 9.'su organize edilmek üzere olan Art Ankara Çağdaş Sanat Fuarı yalnızca Ankara'nın değil; İstanbul, İzmir, Eskişehir gibi sanat merkezlerinin yanı sıra Anadolu'nun da ilgiyle izlediği sanat ortamlarından biridir. Özellikle görsel sanatlar alanında çağdaş sanattaki gelişmeleri, sanatçıların ve sanatseverlerin beğenilerine sunan bu organizasyonun, Ankara'nın sanat piyasasını beslediği, sanatçıları ve galerileri sanatseverlerle buluşturduğu; sanatın farklı disiplinlerini, farklı biçimlerde ve birlikte sunma olanağı verdiği dikkate alınır, sanat adına çok önemli bir misyonu üstlendiği gözlenmektedir. Ankara'nın sanat ortamına yaptığı katkılar için Art Ankara'ya teşekkür ediyorum. Kamu kurumlarının sanatla bağlarını kopardığı, galerilerin birer birer kapandığı bir süreçte; ısrarla ve kararlılıkla sanata yatırım yapmaya ve emek vermeye devam ettiği için...

SANATI HERKES İÇİN ULAŞILABİLİR HALE GETİRMEK

Mehmet BABAT / Ressam

Bir ülkenin başkenti neden kültür başkenti olmasın? Bu yolda devlet kurumları, özel sektör ve bireyler ne denli bir girişim içindeler?

Tarih boyunca sanat, insanlığın ilerlemesinde belirleyici bir rol oynamıştır. Kazanç sağlama ve ekonomik büyüme ile açıklanamaz. Sanat, sosyal ve kültürel gelişim için bir gereksinim ve gerekliliktir. Birleştirici bir güçtür. Ankara Türkiye'nin sanat tükettim ihtiyacının yarısını karşılasa da bu oran %50 değildir maalesef. Yarısını İstanbul

MAKING THE ART ACCESSIBLE TO EVERYONE

Mehmet BABAT / Painter

Bir ülkenin başkenti neden kültür başkenti olmasın? Bu yolda devlet kurumları, özel sektör ve bireyler ne denli bir girişim içindeler?

Tarih boyunca sanat, insanlığın ilerlemesinde belirleyici bir rol oynamıştır. Kazanç sağlama ve ekonomik büyüme ile açıklanamaz. Sanat, sosyal ve kültürel gelişim için bir gereksinim ve gerekliliktir. Birleştirici bir güçtür. Ankara Türkiye'nin sanat tükettim ihtiyacının yarısını karşılasa da bu oran

ART IS A FORM OF GROWTH

Güzin ARISOY / Painter, Head of BRHD

How important is art in our daily lives? Do we make associations involving a work of art during the day? In the hope of finding the fundamental importance of art in human life, we need to include art in our daily lives as a form of growth. In this regard, ARTANKARA, which has been continuing uninterrupted since 2015, enables this multidimensional relationship between the city and art to meet with the audience by organizing a wide range of exhibitions with the works of artists from different styles.

ART ANKARA ART SCENE

Nur GÖKBULUT / Lecturer at Hacı Bayram Veli University, Department of Painting

Art Ankara Contemporary Art Fair, one of the most important events in the field of art in Ankara, the capital of the Republic, which is being organized for the 9th time this year, is one of the most popular art events not only in Ankara, but also in art centers such as İstanbul, İzmir, Eskişehir, as well as in Anatolia. Considering that this organization, which presents the developments in contemporary art, especially in the field of visual arts, to the appreciation of artists and art lovers, feeds the art market of Ankara, brings artists and galleries together with art lovers, and gives the opportunity to present different disciplines of art in different forms and together, it is observed that it has undertaken a very important mission for art. I would like to thank Art Ankara for its contribution to art scene of Ankara. As it persistently and decisively continues to invest and labor in art in a period when public institutions are severing their ties with art and galleries are closing down one by one...

karşılarken diğer yarısını tüm ülkeye yaymak mümkündür. Sanat fuarlarının galeri ve sanat alanlarının çoğalması sanatçıların kendini ifade etme alanı bulmaları gerekiyor. Ankara, iç Anadolu ve hatta doğu Anadolu bölgesinin de ziyaret ettiği etkileşimde bulunduğu tek çağdaş sanat fuarı ArtAnkara'dır. Bu bölge adına büyük bir ihtiyacı karşıyor elbette ama yetersiz. Diğer yandan kültür bakanlığı büyük projelerle sanatın tüm disiplinlerini bir araya getirirken, Cermodern gibi sanat alanları ve galeri sayısı hızla artmalıdır. Sanata ve sanatçıya özellikle yarınlarımızı geleceğe taşıyacak olan genç sanatçılara alanlar açmak gerekiyor. "Kültürü ve sanatı, herkes için ulaşılabilir hale getirmek gerekir."

%50 değildir maalesef. Yarısını İstanbul karşılar, diğer yarısını tüm ülkeye yaymak mümkündür. Sanat fuarlarının galeri ve sanat alanlarının çoğalması sanatçıların kendini ifade etme alanı bulmaları gerekiyor. Ankara, iç Anadolu ve hatta doğu Anadolu bölgesinin de ziyaret ettiği etkileşimde bulunduğu tek çağdaş sanat fuarı ArtAnkara'dır. Bu bölge adına büyük bir ihtiyacı karşıyor elbette ama yetersiz. Diğer yandan kültür bakanlığı büyük projelerle sanatın tüm disiplinlerini bir araya getirirken, Cermodern gibi sanat alanları ve galeri sayısı hızla artmalıdır. Sanata ve sanatçıya özellikle yarınlarımızı geleceğe taşıyacak olan genç sanatçılara alanlar açmak gerekiyor. "Kültürü ve sanatı, herkes için ulaşılabilir hale getirmek gerekir."

BAŞKENTE YARAŞIR BİR FUAR

Mehmet Ali DOĞAN / Ressam

2023 Mart ayında düzenlenecek olan 9. ARTANKARA Uluslararası Çağdaş Sanat Fuarı, kısa sürede ülkemizin etkin ve özel sanat sunum alanı olmuş ve yıllardır gecikmiş bir hayal artık Başkentimizde geleneksel hale gelmiş diye düşünüyorum. Cumhuriyetimizin Kurucusu önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi "Cumhuriyetin temeli kültürdür" söylemi çocukluğumdan beri beni duygulandırır ve sorumluluk bilinciyle çok çalışmak ve üretmek zorunda olduğumu her daim hatırlatır. Sanat Üretmenin yanı sıra yaşadığım kentin Sanat hayatına bir nebze olsa katkıda bulunabilme düşüncesi benim için çok özel bir duygu. Ankara'da Geleneksel ve Uluslararası bir sanat fuarının eksikliğini biz sanatçılar olarak hep hissediyorduk. Fuarın gerçekleşmesi ile ilgili fikir birliğinde olduğumuz birçok insanımız vardı. Nihayet Birleşmiş Ressamlar ve Heykeltıraşlar Derneği (BRHD) Başkanlığım döneminde, TÜSGAD Başkanı

A FAIR WORTHY OF THE CAPITAL CITY

Mehmet Ali DOĞAN / Painter

The 9th ARTANKARA International Contemporary Art Fair, which will be held in March 2023, has become an effective and special art presentation area of our country in a short time and I think that a dream that has been delayed for years has now become traditional in our capital city. The statement of our leader Gazi Mustafa Kemal Atatürk, the Founder of our Republic "The foundation of the Republic is culture" has been hitting me in the feels since my childhood and always reminds me that I have to work hard and produce with a sense of responsibility. In addition to producing art, the idea of contributing to the art life of the city I live in is a very special feeling for me. As artists, we have always felt the lack of a traditional and

ANKARA'NIN TOPLUMU

KUCAKLAYAN SANAT FUARI

Prof. Dr. Hasan PEKMEZCİ /

Ressam

Bazı ülkeler, bazı kentler, başkalarından farklı özellikleri ile anılmak için özel çabalar arar. Stadyumlar kenti sıfatlarından başlayarak, marinalar kenti, Lokantalar-kafeler kenti gibi adlara varıncaya kadar. Bunlara sanayi kenti, finans merkezi, Moda tasarım kenti gibi sıfatların eklendiği kentleri de sayabiliriz. Başkent Ankara, 13 Ekim 1923 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin Başkenti ilan edilmiş; bir gün sonra 14 Ekim günü de tarihinde ilk kez bir sanat sergisi ile tanışmıştır. Çünkü Başta Mustafa Kemal olmak üzere Cumhuriyeti kuranlar daha ilk günden kültür ve sanatı uygarlığın ve çağdaşlığın temel ilkesi saymışlardır. Kuşkusuz 99.yılda çok yol kat edilmiştir. Bunda devletin ve sanat insanlarının, sanatı yaşamsal değer olarak gören sanat severlerin çabaları önemli rol oynamıştır.

ARTANKARA kurucusu Bilgin Aygül'ün bu bilinç içinde yoktan var ettikleri sanat fuarı, başladığı 2015 yılından bu yana sekiz kez Ankara sanat ortamını Türk ve dünya sanatı ile buluşturma çabasını özveri ile sürdürmektedir. Yukarıda dünyadan verdiğimiz örneklerde her fuarın arkasında önemli devlet ve vakıfların desteği varken, sadece kişisel olanaklarla düzenlenen bir büyük organizasyondur ARTANKARA. ARTANKARA artık kurumsallaşan özelliği ile Ankara'nın her yıl beklediği bir sanat ve kültür şöleni haline gelmiştir.

Kürşad YILMAZ ve ATİS Fuarçılık Başkanı Bilgin AYĞÜL ile birlikte 2013 yılında Fuar yönetimini oluşturduk. Fuarın başlangıç sürecinde türlü zahmetler ve sorunlarla karşılaştık. Kanımca en büyük sorunumuz ve zorlu yanı da insanlarımızı Fuarın yapılabileceğine inandırmaktı. İsrarcı uğraşlarımız neticesinde Başkente yaşar bir fuarın olduğunu bugün görüyor olmanın tüm sanatçıları ve halkımızı mutlu ettiğini düşünüyorum.

Sanatçıların ve Fuar yönetiminin özverili çalışmasıyla başlayan ve büyüyen ARTANKARA Fuarı mutlak suretle Başkent'te mevcut olan özel kuruluşlar ve kamu kurumları tarafından desteklenmelidir.

international art fair in Ankara. There were many people with whom we agreed on the realization of the fair. Finally, during my presidency of the United Painters and Sculptors Association (BRHD), we established the management of the fair in 2013 together with Kursad YILMAZ, Head of TUSGAD and Bilgin AYGUL, Head of ATIS Fair Organization. We encountered many difficulties and problems during the beginning of the fair. In my opinion, our biggest problem and challenge was to convince people that the fair could be held. As a result of our persistent efforts, I think that seeing today that we have a fair worthy of the capital city makes all artists and our people happy.

ARTANKARA Fair, which started and grew with the self-sacrificing work of the artists and the fair management, must be supported by private organizations and public institutions in the capital.

ART FAIR OF ANKARA EMBRACING THE COMMUNITY

Prof. Dr. Hasan PEKMEZCİ /

Painter

Some countries and cities make special efforts to be remembered for their distinctive characteristics. Starting from the adjectives "city of stadiums" to names such as "city of marinas" and "city of restaurants and cafes". We can also count the cities to which adjectives such as industrial city, financial center, fashion design city have been added. The capital Ankara was declared as the capital of the Republic of Türkiye on October 13, 1923, and one day later, on October 14, it hosted an art exhibition for the first time in its history. Because the founders of the Republic, Mustafa Kemal in particular, considered culture and art as the basic principle of civilization and modernity from the very first day.

Undoubtedly, much progress has been made in 99 years. The efforts of the state, art people and art lovers who see art as a vital value have played an important role in this. The art fair, which ARTANKARA founder Bilgin Aygul created out of nothing in this consciousness, has been devotedly continuing its efforts to bring the Ankara art scene together with Turkish and world art eight times since its inception in 2015. ARTANKARA is a large organization organized with only personal means, whereas in the examples we gave above from the world, every fair had the support of important states and foundations behind it. ARTANKARA has now become an art and culture feast that Ankara looks forward to every year with its institutionalized characteristic.

İÇİ BOŞALAN KÜLTÜR KENTİNE CAN SUYU VERMEK

Prof.Dr.Adnan TEPECİK / Başkent Üniversitesi

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte, büyük önder ATATÜRK'ün ilk yaptığı vizyoner hareketlerden birisi, yeni başkente kültür sanat kimliği kazandırmak olmuştur. Sanat eğitimcisi yetiştirmek için 1926 yılında bizzat Atatürk tarafından eğitim öğretime açılan Gazi Terbiye Enstitüsü, Türkiye'nin köy çocuklarına sanat penceresini açan özgün bir öğretim kurumudur. Bu okul, Milli Eğitimin sanat eğitimcisi ihtiyacını karşılar, aynı zamanda ülkenin dünyada adını duyuran ünlü sanat insanlarını yetiştiren bir sanat eğitim kurumu olarak kendini göstermiştir. Ankara'da 1986 yılında ilk kez 1. Uluslararası Asya-Avrupa Sanat Bienali yapılmış ancak sürdürülebilir olmadığı için, devamı getirilememiştir. 1995 yılından itibaren başkentte bulunan bankaların ve bazı köklü kurumların sanat koleksiyonları İstanbul'a taşınmaya başlamış,2000'li yıllardan itibaren Ankara, içi boşaltılan ve sürekli İstanbul'a göç eden bir kültür yıkımına uğramıştır. Ancak 2015 yılında Bilgin Aygün tarafından birincisi başlatılan, ArtAnkara Uluslararası Çağdaş Sanat Fuarı, başkente yeni bir ışık, ruh ve heyecan getirmeye başlamıştır. Düzenli ve sürdürülebilir biçimde devam eden bu sanat faaliyetine, Ankara halkı çok rağbet göstermiştir. Yurtiçi ve yurtdışı çok sayıda sanatçı ve sanat galerileri bu fuara iştirak ederek, adeta Ankara'nın sanata olan susuzluğunu gidermesine destek sağlamıştır.

ARTANKARA'YA DAİR...

Meral ÖZTÜRK / Tüm Sanat Galerileri Derneği Yön. Krl. Bşk.(TÜSGAD)

2023 yılında 9.su gerçekleşecek olan ARTANKARA Çağdaş Sanat Fuarının ilk yılından beri Galerim Sanat Galerisi olarak katılımcısıyım. ARTANKARA'nın bugünlere gelişini hem sanatçı hem de Galerim sahibi olarak izledim. İlk Fuarın yapıldığı yıllarda Ankara'da sanat fuarları büyük bir ivme kaybetmiş durumda idi ve yeni ve kapsamlı bir fuar organizasyonuna ihtiyaç vardı. Atis Fuarçılık bu süreçte ortaya çıkarak Ankara'da fuar organizasyonlarına sanat derneklerini, galerileri ve sanat ile ilgili toplumdaki önemli isimleri bir araya getirerek fuarların sadece eser sergilenen alanlar olmadığı sanatsal aktiviteleri kapsamlı olarak konuşulduğu ve tartışıldığı bir platform olduğu bilincini yaydı. Böylece hep birlikte bir fuara nasıl hazırlanmak gerektiği neler yapılması gerektiği sanatçısıyla galericisiyle izleyicisi ile şekil alabileceğini birlikte deneyimledik. Ülkemizin ve toplumun ekonomik yapımızın düzensiz olması ve sanata desteğin az olduğu veya hiç olmadığı süreçlerde galerici ve sanatçının ortak çabaları ile ARTANKARA Çağdaş Sanat Fuarı bilinir ve merakla beklenen bir fuar haline gelmeyi başarmış ve Başkent'teki sanat durgunluğuna ivme kazandırmıştır.

GIVING LIFE LINE SUPPORT TO A HOLLOWED- OUT CITY OF CULTURE

Prof.Dr.Adnan TEPECİK / Baskent University

With the establishment of the Republic of Türkiye, one of the first visionary acts of the great leader ATATÜRK was to provide the new capital with a cultural and artistic identity. Gazi Institute of Education, which was opened in 1926 by Atatürk himself to train art educators, is a unique educational institution that opened the window of art to the children in villages of Turkey. This school, while meeting the art educator needs of the National Education, has also demonstrated itself as an art education institution that has trained famous art people who have made a name for the country in the world. The 1st International Asia-Europe Art Biennial was held for the first time in Ankara in 1986, but it could not be continued because it was not sustainable. From 1995 onwards, the art collections of banks and some well-established institutions in the capital started to move to Istanbul, and from the 2000s onwards, Ankara has been subjected to a cultural destruction that has been hollowed out and constantly migrating to Istanbul. However, ArtAnkara International Contemporary Art Fair, which was initiated for the first time in 2015 by Bilgin Aygün, started to bring a new light, spirit and excitement to the capital. The people of Ankara have shown great interest in this regular and sustainable art activity. Numerous domestic and international artists and art galleries participated in this fair, helping to quench Ankara's thirst for art.

ABOUT ARTANKARA...

Meral ÖZTÜRK / Chairman of the Board of Directors of All Art Galleries Association (TÜSGAD)

I have been a participant of ARTANKARA Contemporary Art Fair, which will be held for the 9th time in 2023, as Galerim Art Gallery since its first year. I have followed the development of ARTANKARA as both an artist and a gallery owner. In the years when the first fair was held, art fairs in Ankara had lost a great deal of momentum and there was a need for a new and comprehensive fair organization. Atis Fuarçılık emerged in this process and brought together art associations, galleries and important figures in the society related to art in fair organizations in Ankara and spread the awareness that fairs are not just places where artworks are exhibited, but a platform where artistic activities are discussed comprehensively. Thus, we experienced together how to prepare for a fair and what should be done and how it can be shaped by the artists, the gallerists and the audience. With the joint efforts of gallerists and artists, ARTANKARA Contemporary Art Fair has succeeded in becoming a well-known and highly anticipated fair and has given momentum to the art stagnation in the capital city in times when the economic structure of our country and society is unorganized and there is little or no support for art.

BAŞKENT, SANAT YOLCULUĞUNA

GÜÇLÜ ADIMLARLA DEVAM EDİYOR

Doç. Dr. Mutlu BAŞKAYA /

Hacettepe Üniversitesi, Seramik Bölüm Başkanı

Cumhuriyet'in kuruluşuyla beraber çağdaş Türkiye'nin başkenti olan Ankara'da sanat; ticaret, turizm ve coğrafi konumu nedeniyle çekiciliği yadsınamayacak olan İstanbul'un gölgesinde kalmış gibi görünebilir. Ancak Ankara'da özellikle son yıllarda gittikçe ivmelenen sanat etkinlikleri kentin kültürel yaşamını canlandırmaktadır. Cumhuriyetin ilk üniversitesi olarak 1926'da kurulan Gazi Üniversitesi'nde sanat eğitimi almış pek çok

CAPITAL CITY CONTINUES ITS ART JOURNEY WITH STRONG STEPS

Doç. Dr. Mutlu BAŞKAYA / Head of Hacettepe University, Ceramics Department

The arts in Ankara, the capital of modern Turkey since the foundation of the Republic, may seem to have been overshadowed by Istanbul, the attractiveness of which is undeniable due to its trade, tourism and geographical location. However, art activities in Ankara, which have gained momentum especially in recent years, revitalize the cultural life of the city. Many people who have studied art in Gazi University, which was founded in 1926 as the first university of the Republic, have played an important role in shaping contemporary Turkish art. The opening of the

kişi çağdaş Türk sanatını biçimlendirmede önemli rol oynamıştır. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın binasının açılması, Başkent Kültür Yolu Festivali kapsamında gerçekleştirilen "FreshAnkara" ve "Ankara Keçisinin İzinde" gibi etkinlikler kentin sanat yaşamına canlılık katmıştır. Ve elbette 2023'te 9'uncusu gerçekleştirilecek olan ArtAnkara Uluslararası Çağdaş Sanat Fuarı, kentin en önemli sanat etkinliklerinden biri haline gelmiştir. Bir zamanlar sadece tek bir özel sanat galerisi varken, bugün çok sayıda galerinin ve sanatseverlerin ajandalarına kaydedecekleri büyük bir sanat fuarının yer aldığı başkent, sanat yolculuğuna güçlü adımlarla devam etmektedir.

building of the Presidential Symphony Orchestra and events such as "FreshAnkara" and "On the Trail of the Ankara Goat" organized as part of the Capital City Culture Road Festival have revitalized the city's artistic life. And of course, ArtAnkara International Contemporary Art Fair, which will be held for the 9th time in 2023, has become one of the most important art events in the city. Where once there was only one private art gallery, today the capital city, with numerous galleries and a major art fair that art lovers can put on their calendars, continues its artistic journey with strong steps.

ANKARA'NIN SANAT BAŞKENTİ OLMASINA KATKI

Hüseyin YILDIRIM / Ressam

Ankara, Türkiye'nin başkenti olduğu kadar 20 yıl önce sanatın da başkentiydi. 20 yılda kurumsal galerilerin kapanması, özel galerilerin de belli bir alanda toplanmasıyla, resim sanatı toplumdan uzaklaştırılmıştır. Bu durum başkentimize ve sanata büyük darbe vurmuştur. Ancak son yıllarda bu durum düzenlenen fuarlarla büyük ölçüde kapanmış, toplumun sanatla buluşmasında etkili olmuştur. Türkiye'den ve dünyadan birçok sanatçıyı ve binlerce eseri sanatseverlerle buluşturan ArtAnkara bu bağlamda Ankara'nın sanat başkenti olmasına büyük katkı sağlamaktadır. ArtAnkara, öngörüsü ve vizyonu Ankara sanatseverleri yüzlerce sanatçıyı ve sanat eserlerini bir çatı altında toplamayı başaran, kalitesinden ödün vermeyen bir fuarcılık anlayışı ile sanata katkı sunmaya devam ediyor.

CONTRIBUTING TO ANKARA FOR BECOMING THE CAPITAL OF ART

Hüseyin YILDIRIM / Ressam

the clo- area. This has

dealt a great blow to our capital city and art. However, in recent years, this situation has been closed to a great extent with the fairs and has been effective in bringing the society together with art. ArtAnkara, which brings together many artists and thousands of artworks from Turkey and the world with art lovers, makes a great contribution to Ankara for becoming the capital of art in this context. With its foresight and vision, ArtAnkara continues to contribute to art with an understanding of fair organization that manages to gather hundreds of artists and artworks under one roof and does not compromise on quality.

Zafer Malkoc

TÜRKİYE'NİN BAŞKENTİN TEKNOLOJİ DEVLERİ FUARINDA

TURKEY'S TECHNOLOGY GIANTS AT THE TECHNOLOGY FAIR OF CAPITAL CITY

Başkent'in bu alandaki ilk ve tek organizasyonu olan Verimlilik ve Teknoloji Fuarının 5'inci 2-4 Şubat 2023 tarihlerinde yine ATO Congressium'da yapılacaktır.

Fırat TÜGEN

Ankara Bilim Üniversitesi tarafından bu sene beşincisi düzenlenecek olan Verimlilik ve Teknoloji Fuarı başta savunma sanayi olmak üzere bilişim, eğitim, çevre, uzay, enerji, tarım, gıda, iletişim, ulaşım, yazılım, sağlık ve gelişen, değişen, çözüm üreten teknolojileri bir çatı altında buluşturmaya devam ediyor.

'Gelecek İçin Teknolojiler' temasıyla yola çıkan Verimlilik ve Teknoloji Fuarı; Türkiye'nin teknolojik gelişimi ve üretkenlik artışının uzun dönemli ekonomik büyüme açısından önemini vurgulamakta, yenilikler olmadan ekonomik gelişmenin olamayacağını altını çizmektedir. Fuar, özellikle teknoloji devleri ile bir araya gelme olanağı bulacak olan start-upların gerçekleştirdikleri yeniliklerin yaratacağı dinamizmin, ekonomik gelişmeye sağlayacağı katkılara aracı olmaktadır.

Yapılan araştırmalar, uzun dönemde ekonomik büyümenin en önemli kaynağının teknolojik gelişme sonucu sağlanan üretkenlik artışı olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda değer üreten, zenginlik yaratan, katma değeri artıran yatırımlara gereksinim vardır. Verimlilik ve Teknoloji Fuarı'nın amaçlarından biri de üretim, yatırım, yeni ve başarılı iş birliklerinin kurulmasına sebep olmaktadır. Geçtiğimiz 4 sene içinde,

30.000 metrekare alanda 100.000'i aşan ziyaretçi sayısı, yerli-yabancı 250'ye yakın katılımcı kamu ve özel firması, akıllı çözümleriyle V-Talks konuşmacıları, onlarca eğitim ve panelleriyle geleceğe ışık tutacak teknolojileri aynı çatı altında buluşturan 5.Verimlilik ve Teknoloji Fuarı, 2-4 Şubat 2023 tarihlerinde ATO Congressium'da siz değerli ziyaretçilerine kapılarını yeniden açıyor. Yeni teknolojilerle üretilen yeni ürünleri ve yeni üretim yöntemleriyle tanışmak ve teknolojik gelişmelerden haberdar olmak isteyen Ankaralılar için

Verimlilik ve Teknoloji Fuarı iyi bir fırsat...

5th of Efficiency and Technology Fair, the first and sole organization of the capital in this field, will be held again at ATO Congressium on 2-4 February 2023.

To be held by Ankara Bilim University for the fifth time this year, the Efficiency and Technology Fair continues to gather especially the defense industry, informatics, education, environment, space, energy, agriculture, food, communication, transportation, software, health and developing, changing and solution-producing technologies under a single roof.

Starting with the theme of 'Technologies for the Future', Efficiency and Technology Fair emphasizes the importance of Turkey's technological development and productivity increase for long-term economic growth, and underlines that economic development will not occur without innovations. The fair becomes the mediator in contribution to the economic development of the dynamism created by the innovations of start-ups that will have the opportunity to come together.

er with the technology giants. Studies show that the most important source of economic growth in the long run is the increase in productivity achieved as a result of technological development. In this context, there is a need for investments that produce value, create wealth and increase added value. One of the objective of Efficiency and Technology Fair is to led to production, investment, and the establishment of new and successful collaborations.

Gathering technologies offering insight into the future with the number of visitors exceeding 100,000, nearly 250 domestic and foreign participating public and private companies, V-Talks speakers with their smart solutions, dozens of trainings and panels in an area of 30,000 square meters in the last 4 years; Efficiency and Technology Fair is reopening its doors to you, our valued visitors, at ATO Congressium on 2-4 February 2023. Efficiency and Technology Fair is a good opportunity for Ankara residents who want to meet new products produced with new technologies and new production methods and be informed about their technological developments.

ABÜ'den Haberler
News from ABU

ABÜ YELKENCİLERİNDEN BİR BAŞARI DAHA

Ankara Bilim Üniversitesi (ABÜ) Yelken ve Su Sporları Topluluğu, Urla'da gerçekleştirilen İzmir'in Kurtuluşunun 100. Yılı Kupası yarışlarında IRC sınıfında ikincilik kupasını kazanarak başarılarına birini daha ekledi.

ANOTHER SUCCESS FROM ABU SAILMAKERS

Ankara Bilim University (ABU) Sailing and Water Sports Society added another success to their achievements by winning the runner-up cup in the IRC class at the 100 Year's Cup races held in Urla for celebrating the 100th anniversary of the Liberation of Izmir.

ANKARA BİLİM SİMURG ÜNİVERSİTESİNDE YENİ DÖNEM A NEW SEMESTER AT ANKARA SCIENCE SİMURG UNIVERSITY

Ankara Bilim Simurg Üniversitesinde yeni dönem başladı... Üçüncü Yaş Üniversitesi olarak hayata geçirilen üniversitede, Simurg öğrencileri, mevcut öğrencilerle tecrübelerini paylaşıyor ve böylelikle üniversitede her yaşta bireylerin olduğu kolektif bir sinerji sağlanmış oluyor.

A new semester has started at Ankara Bilim Simurg University... Simurg students share their experiences with current students at the university, which has been implemented as the Third Age University, and thus a collective synergy is ensured in which individuals of all ages contribute at the university.

ABÜ #CEREMEET'LE BİR ADIM ÖNDE...

Ankara Bilim Üniversitesi #Ceremeet ile dijital dünyada bir adım daha attı... Öğrencilerimizin kullanımına açılan Ceremeet 3D iletişim platformu ile öğrenciler kendi avatarlarını oluşturabilir ve dijital dünyayı farklı bir yönden deneyimleyebilirler. Ceremeet'in tanıtıldığı toplantıya uygulamanın sahibi olduğu Cerebrum Tech şirketinin CT2su Anıl Çekiç'te katılarak hem uygulamayı anlattı hemde deneme toplantısı gerçekleştirdi.

ABU MEMBERS ARE ONE STEP AHEAD WITH #CEREMEET...

Ankara Bilim University has taken another step forward in the digital world with #Ceremeet... With the Ceremeet 3D communication platform, which is available to our students, students can create their own avatars and experience the digital world from a different perspective. Anıl Çekiç, CT2 of Cerebrum Tech company, which is the owner of the application, attended the meeting where Ceremeet was introduced, and both explained the application and held a trial meeting.

ABÜ ÖĞRENCİLERİ ANKARA İVEDİK TEKNOPARK'TA...

Ankara Bilim Üniversitesi İşletme ve Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü öğrencileri, sektörlere giriş dersi kapsamında Ankara İvedik Teknopark'ı ziyaret ettiler. Yapılan dersten sonra öğrencilerimize Teknopark tanıtımı yapıldı. Sonrasında Ön kuluçka merkezini inceleyen öğrencilerimiz sonrasında ön kuluçka merkezinde çalışmalarını devam ettirebilmeleri için başvurularını tamamladı. Ankara Bilim Üniversitesinin sektörel işbirliği içinde olduğu Ankara İvedik Teknoparkla yapılacak projeler tüm hızıyla devam etmektedir, ve öğrenciler bu iş birliği kapsamında kurumun birçok avantajından faydalanabilmektedirler.

ABU STUDENTS AT ANKARA İVEDİK TECHNOPARK...

Ankara Bilim University Business Administration and Management Information Systems Department students visited Ankara İvedik Technopark as a part of their introduction to the sectors lesson. After the lesson, Technopark was introduced to our students. Afterwards, our students who examined the pre-incubation center completed their applications so that they could continue their studies in the pre-incubation center. The projects to be conducted together with Ankara İvedik Technopark, with which Ankara Bilim University is in sectorial cooperation, continues at full speed, and students can benefit from many advantages of the institution within the scope of this cooperation.

Eser Adı (Name of the Work):
ART and PROPAGANDA

Çevirmen (Translator):
Esin Hoşsucu

Yayın Evi:
Ayrıntı

Yayın Yılı:
2004 (1. Baskı)

Propaganda sözcüğü Latince propagare sözcüğünden türemiştir. Çubuktan fide üretmek. Papa XV. Gregorius'un Protestan reformunun etkilerini kırmak maksadıyla kurulan cemiyete verilen isimle, değer, inanç ve uygulamaların yayılmasını ifade eden bir anlam kazanmıştır. 1. Dünya savaşına kadar nispeten nötr bir anlamla kullanılmıştır. Demokrasi fikriyle bağdaşmayacağı için demokratik ülkeler propaganda sözcüğü yerine "bilgi servisleri" veya kamu eğitimi" gibi yumuşatılmış sözcükler tercih etmişlerdir. Nazi Almanyası, Sovyet Rusya gibi ülkeler ise propaganda sözcüğüyle özdeşleşmişlerdir. Toby Clark, sanat ve propaganda konuları ile politik imgeleri yorumlama biçimleri konusuna bir giriş niteliğinde olduğunu belirtir çalışmasını.

Sanatın her türlü politik etki ve amaçtan bağımsız olması yönündeki paradigmaya eleştirel yaklaşır. Sanat tarihi esas itibarıyla patronaj sisteminin tarihidir. Sanatsal üretimin sanatçının inançlarını kaynak alabileceği fikri yeni bir düşüncedir. Buna karşın sanat ve iktidar arasında muğlak

The word propaganda is derived from the word propagare in Latin. To produce seedlings from the rod. Pope John XVth has acquired a meaning that expresses the spread of values, beliefs and practices with the name given to the society founded with the aim of breaking the effects of Gregorius' Protestant reform. It was used with a relatively neutral meaning until World War I. Since it is incompatible with the idea of democracy, democratic countries have preferred softened words such as "information services" or "public education" instead of the word propaganda. Countries such as Nazi Germany and Soviet Russia have been identified with the word propaganda. Toby Clark approaches critically to the paradigm that art should be independent of any kind of political influence and purpose in his work which is an introduction to the topics of art and propaganda, as well as the ways of interpreting political images.

The history of art is essentially the history of the patronage system. The idea that artistic production can take the artist's beliefs as a source is a new idea. However, there is still an ambiguous relationship between art and power decisively. The nature of

bir ilişki devam etmektedir. Bu muğlaklığı iktidar ve muhalif kavramlarının doğası da belirlemektedir. 20. Yüzyılda iki büyük totaliter yapıyı doğurmuş faşizm ve komünizmin muhalefet tecrübeleri vardır. Ayrıca en ilerici ve bağımsız sanatsal akımlar bu yapıların enstrümantali olabilmışlerdir. Liberal kapitalist ideolojilerde ise egemen ideolojik davranışların sinema, haber, reklam gibi araçlar üzerinden karmaşık süreçlerle belirlendiğini, politik imgleerin genel ve dağınık bir nitelik taşıdığından dolayı propaganda olarak nitelenemeyeceğini savunur.. Radikal sanat akımlarının kit- le kültürü teorilerinden, feminist sanata, Nazi ideolojisinin yozlaşmış sanatın ilerlemeci zaman anlayışına karşı, döngüsel zaman anlayışını ön plana çıkararak, Alman Ruhunu yeniden ihya eden gerçek sanatı arayışına, toplumsal hayatın tüm alanlarını yeniden inşa etmeyi amaçlayan Sovyet sistemine, Batı demokrasilerinin kriz anlarında gösterdikleri tepkilere kadar, Toby Clark eklektik bir tarzla seçtiği afiş, heykel, resim, mimari eserleri üzerinden imge okuması yapıyor.

the concepts of power and opposition also determines this ambiguity. Fascism and communism, which have given birth to two great totalitarian structures in the 20th century, have experiences of opposition. Furthermore, the most progressive and independent artistic movements have been able to become the instrumentals of these structures. He argues that in liberal capitalist ideologies, the dominant ideological behaviors are determined by complex processes through tools such as cinema, news, advertisement, and that political imagery cannot be qualified as propaganda because it has a general and diffuse nature. Toby Clark makes image reading through the posters, sculpture, painting, and architecture works he chose with eclectic style from radical art movements of theories of mass culture to feminist art and against the understanding of progressive time of corrupt art of the Nazi ideology, he put the cyclical understanding of time in the forefront and focused on seek of true art that restored the soul of the German; all areas of social life, which aims to rebuild the Soviet system; up to the responses of the Western democracy during crises.

Filmin Adı (Name of the Movie):
Mephisto

Yönetmen (Director):
István Szabó

Yapım Yılı (Year of Production):
1981

Oyuncular (Actors):
Klaus Maria Brandauer, Krystyna Janda, Rolf Hoppe, Péter Andorai

"Sonra (onların) önlerinden arkalarından, sağlarından sollarından onlara sokulacağım ve sen, çocuklarını şükredenlerden, bulmayacaksın." **A'râf Suresi 17. Ayet**

Hendrick Höfgen (Klaus Maria Brandauer) yetenekli, sosyalist taşralı bir tiyatro oyuncusudur. Bertolt Brecht'in ilerici-gerçekçi tiyatro teorisinin uygulayıcısı konumundadır. Oyunla izleyiciler arasında mesafe olmalıdır, bu seyircileri pasif dikizleyici konumundan kurtaracaktır. Sahne, oyunun konusu ve oyuncular konusunda devrimci diskur çeker. İşçiler şok eden ve harekete geçiren tam ve gerçek bir tiyatroya ancak bu şekilde erişirler. Höfgen narsist kişiliğinin aşırılıkları ve dengesizlikleri içinde salınır, durur. Sözlerini unutan tiyatro oyuncusu üzerine, histerik bir şekilde devrimci tiyatronun taşralı amatörlerle yapılamayacağını, devrimlerin dahi profesyonel devrimcilere ihtiyaç duyduğunu belirtir. Höfgen'in kariyeri için evlendiğini düşündüğümüz karısıyla, yumurta yemenin sınıfsal göstergeleri üzerinden tartışmaya girecek kadar radikaldir. Liberalizmin tavırsız ve uzlaşmacı kişiliğini sert bir şekilde eleştirir. Höfgen kariyeri için inşa ettiği bağlar üzerinden Berlin devlet tiyatrosu oyuncusu olur. O artık insanlık adına insanı ayartan şeytanın suretlerinden olan Faustus oyununun Mephisto'sudur. Nazilerin iktidara gelmesiyle ülkeyi terk etme çağrılarını reddeder. O

"Then I will come to them from before them and from behind them and on their right and on their left, and You will not find most of them grateful [to You]." Surah A'raf 17th Verse

Hendrick Höfgen (Klaus Maria Brandauer) is a talented, socialist provincial theater actor. He is a practitioner of Bertolt Brecht's progressive-realistic theater theory. There should be a distance between the game and the audience, this will save the audience from the passive peeping position. The stage attracts revolutionary discourse on the subject of the play and the actors. Only in this way do workers gain access to a full and real theater that shocks and makes them move. Höfgen lounges about the excesses and imbalances of his narcissistic personality. Upon the theater actor forgetting his words, he hysterically states that revolutionary theater cannot be done with provincial amateurs, that even revolutions need professional revolutionaries. He is radical enough to get into an argument with his wife, whom we think Höfgen married for his career, over the class indicators of eating eggs. He sharply criticizes the unmanly and accommodating personality of liberalism. Höfgen becomes an actor of the Berlin state theater through the contacts he has built for his career. He is now the Mephisto of the play Faustus, one of the images of the devil who seduces people in the name of Humanity. With the Nazis coming to power,

sadece bir aktördür, onun için özgürlüğün tek şekli budur. Almanya'ya, Almanca'ya ihtiyacı vardır. Bir çok arkadaşı ülkeyi terk etmiş ve koğuşturmaya uğramıştır. Devrimci Höfgen'in Herman Göring'i çağrıştıran Prusya Başbakanıyla arkadaşlığı onun Devlet Tiyatrosu Müdürü olarak atanmasını sağlar. Höfgen'in Nazilerle iş birliği bir çok arkadaşını soruşturmadan kurtarır. Tıpkı insanlığın acılarını dindirmek için Mephisto'yla akit yapan Doktor Faustus gibi. O artık şeytanın kollarındadır. Hamleti sahnelemek için, onu yüce ülkülerin, ideal kan ve ırk saflığının yalnız şövalyesine dönüştürür. Brecht'in devrimci tiyatro teorisi Nazi ideolojisinin emrindedir.

Klaus Mann'ın 1936'da yayınlanan eserinden yönetmen István Szabó tarafından sinemaya uyarlanan Mephisto, sanat-iktidar ilişkisi, sanatçı kişiliği ve nihai anlamda insanın kurban oluşu üzerine soğukkanlı ve mükemmel bir film. Yönetmenin Yahudilikten Katolikliğe ihtida etmiş bir ailede doğduğunu ve savaş sırasında da babasının öldürüldüğünü hatırlatalım. Yönetmen Szabó, Taking Sides (taraf Tutmak-2001) filminde de benzer bir konuyu işliyor. Ayrıca İkinci Dünya Savaşı sırasında Naziler tarafından Fransa'dan kaçırılmaya çalışılan sanat eserleriyle alakalı macera severlerin mutlaka izlemesi gereken The Train (John Frankenheimer-1964) filmi de es geçmeyelim.

he rejects calls to leave the country. He is just an actor, for him this is the only form of freedom. He needs Germany, he needs German. Many of his friends have left the country and have been subjected to detention. The friendship of the revolutionary Höfgen with the Prussian Prime Minister, who evokes Herman Göring, ensures his appointment as Director of the State Theater. Höfgen's collaboration with the Nazis saves many of his friends from investigation. Just like the Doctor Faustus, who made a contract with Mephisto to relieve the suffering of humanity. He is now in the arms of Satan. To stage Hamlet, he turns him into a lonely knight of lofty ideals, ideal purity of blood and race. Brecht's theory of revolutionary theater is at the disposal of Nazi ideology.

Adapted for cinema by director István Szabó from Klaus Mann's work published in 1936, Mephisto is a cool and excellent film about the relationship between art and power, the artist's personality and, ultimately, human sacrifice. Let's remind that the director was born in a family that converted from Judaism to Catholicism, and his father was killed during the war. Directed by Szabó, Taking Sides (2001) deals with a similar topic in the movie. Furthermore, let's not forget The Train film (John Frankenheimer-1964) either which is a must-watch for adventure lovers about the artworks that were tried to be smuggled out of France by the Nazis during the Second World War.

TÜRKİYE'NİN

Görülebilir Müzeleri

WORTHSEEING MUSEUMS IN TURKEY

ZEUGMA MOZAİK MÜZESİ / GAZİANTEP

Gerek bina büyüklüğü gerekse sergilenen mozaiklerin kapladığı alan bakımından dünyanın en büyük mozaik müzelerinden biri olan Zeugma Müzesi; Geç Antik Dönem kiliseleri, erken Süryani ve Hristiyan ikonografisine ait örnekler, Roma Dönemi'ne ait heykeller, sütunlar ve çeşmelere sahip. Müzenin en değerli eseri olarak kabul edilen Çingene kızı mozağının yanı sıra Savaş Tanrı Ares'in bronz heykeli ile müzede çok büyük boyutlu panolar görülmeye değer.

ZEUGMA MOSAIC MUSEUM / GAZİANTEP

Being one of the largest mosaic museums in the world with both the size of the building and the area covered by the mosaics, Zeugma Museum has examples of the churches of the Late Antiquity Period, early Syriac and Christian iconography, statues, columns and fountains from the Roman Period. In addition to the mosaic of Gypsy girl that is considered the most valuable work of the museum, the bronze statue of the God of War Ares and very large panels in the museum are worth seeing.

VERİMLİLİK

Ankara Kalesinin dış duvarlarına bakan iki Osmanlı dönemi binası; Mahmut Paşa Bedesteni ve Kurşunlu Handa yer alan Anadolu Medeniyetleri Müzesi, kendine özgü koleksiyonlarıyla dünyanın sayılı müzeleri arasında yer alıyor. Ayrıca 1997 yılında İsviçre'nin Lozan kentinde yapılan müzeler arası değerlendirilmede 'Avrupa'da Yılın Müzesi' unvanını da aldı. Kurşunlu Hanı idari bina, Mahmut Paşa Bedesteni ise teşhir salonu olarak kullanılan müzede Anadolu arkeolojik eserleri, Paleolitik Çağdan başlayarak günümüze kadar kronolojik bir sırayla sergileniyor.

Two Ottoman-era buildings facing the outer walls of Ankara Castle; Anatolian Civilizations Museum located in Mahmut Pasha Bedesten and Kursunlu Han is among the few museums in the world with its unique collections. It also received the title of 'Museum of the Year in Europe' in the inter-museum evaluation held in Lausanne, Switzerland in 1997. Kursunlu Han is used as the administrative building and Mahmut Pasha Bedesten as an exhibition hall in the museum, and Anatolian artifacts are exhibited in chronological order starting from Paleolithic Age to the present day.

ANADOLU MEDENİYETLERİ MÜZESİ / ANKARA

ANATOLIA CIVILIZATIONS MUSEUM / ANKARA

KURTULUŞ SAVAŞI MÜZESİ (I.TBMM BİNASI) / ANKARA

Günümüzde Kurtuluş Savaşı Müzesi olarak kapılarını ziyaretçilerine açan bu binanın en önemli özelliği Ankara taşı olarak bilinen pembe-mor renkli yerel andezit taşıyla inşa edilen ve 'Birinci Millî Mimarlık Dönemi Üslubunun Ankara'daki ilk örneklerinden olması.

1957 yılında müzeye dönüştürülmesine karar verilen bina, 23 Nisan 1961 tarihinde 'Türkiye Büyük Millet Meclisi Müzesi', 23 Nisan 1981 tarihinde de 'Kurtuluş Savaşı Müzesi' adıyla ziyarete açıldı. Bölümler arasında Riyaset Divanı Bakanlar Kurulu Odası, Encümen Odası, Şer'îye Encümeni Odası, Meclis Toplantı Salonu, Reis Odası gibi alanlar da yer alıyor. Müze koleksiyonu içinde, Atatürk ve bazı milletvekillerine ait şahsi eşyalar, etnografik malzemeler, istiklâl madalyaları, savaş araç ve gereçleri, Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nun müsveddeleri, telefon ve mors yazıcı gibi iletişim araçları ile yağlı boya tablolar bulunuyor.

TURKISH WAR OF INDEPENDENCE MUSEUM (TGNA BUILDING I)/ANKARA

The most important feature of this building that opens its doors to its visitors today as the Museum of the War of Independence is its construction with pink-purple local andesite stone known as Ankara stone and being the first examples of 'First National Architecture Period Style' in Ankara. After it was decided to be turned into a museum in 1957, the building was opened to the public as 'Turkish Grand National Assembly Museum' on 23 April 1961 and 'Liberation War Museum' on 23 April 1981.

The departments include areas such as Chairmanship Council, Council of Ministers Chamber, Council Chamber, Sharia Council Chamber, Assembly Meeting Hall and President Chamber. The museum collection includes personal belongings of Atatürk and some deputies, ethnographic materials, independence medals, war tools and equipment, drafts of the Constitution, communication tools such as telephone and morse printer, and oil paintings.

CUMHURİYET MÜZESİ (II. TBMM BİNASI) / ANKARA

"Milletin yazgısını millettten aldığı güçle değiştiren Zafer Meclisi" sloganıyla kapılarını ziyaretçilerine açan Cumhuriyet Müzesi, 1924 yılında II. Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak hizmete açıldı, Kurtuluş Savaşı sonrası kalkınma mücadelesinde, Türk siyasi tarihinde önemli bir rol üstlendi.

Osmanlı ve Selçuklu motiflerinin kullanıldığı kalem işi süslemeli tavanlarıyla göz alıcı iç mekâna sahip bina, ilk olarak Cumhuriyet Halk Fırkası toplantı yeri olarak inşa edilmiş ancak I. TBMM binası yeterli gelmeyince Meclis binası olarak hizmete başlamış. 1981 yılında müze olarak kapılarını ziyaretçilerine açan bina, bodrum üzerine iki kat olarak kesme taştan inşa edilmiş. Burası aynı zamanda Türkiye'nin ilk çocuk dostu müze olma özelliği de taşıyor. Atatürk, İsmet İnönü ve Celal Bayar'ın kişisel eşyaları, Mecliste kullanılan çeşitli kırtasiye araçları, Meclis görüşme tutanakları, milletvekili yoklama defterlerinden birer örnek ile Atatürk ilke ve inkılaplarına ilişkin eserler müzede sergileniyor.

REPUBLIC MUSEUM (TGNA BUILDING II)/ANKARA

The Republic Museum opening its doors to its visitors with the slogan "Victory Assembly that changed the destiny of the nation with the power received from the nation" was put into service as 2nd Turkish Grand National Assembly in 1924, and played an important role in Turkish political history during the development struggle after the War of Independence.

Having an eye-catching interior with its stencil decorated ceilings in which Ottoman and Seljuk motifs are used, the building was first built as the meeting place of the Republican People's Party, but started to serve as the Parliament building after TGNA building I was not enough. Opening its doors to its visitors as a museum in 1981, the building was built with cut stone on two floors over the basement. This building is also the first child-friendly museum in Turkey. The personal belongings of Atatürk, İsmet İnönü and Celal Bayar, various stationery tools used in the Assembly, the meeting minutes of the Assembly, one sample each from the parliamentary attendance books and works related to Atatürk's principles and reforms are exhibited in the museum.

İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZESİ ISTANBUL ARCHAEOLOGY MUSEUM

Tarihi 600 yıl öncesine dayanan büyük bir hazineyi barındıran İstanbul Arkeoloji Müzesi, Türkiye'nin ilk müzesi. Ayrıca dünyada müze binası olarak tasarlanıp bu amaçla kullanılan en değerli yapılarından biri. Osmanlı döneminden miras kalan koleksiyonunda tarihimizin ve coğrafyamızın zenginliğini görmek mümkün. Müzede imparatorluk topraklarından getirilen eserlerle beraber çeşitli kültürlerle ait 1 milyona yakın eser bulunuyor. Kompleks; Arkeoloji Müzesi, Eski Şark Eserleri Müzesi ve Çinili Köşk Müzesi olmak üzere üç ana birimden oluşuyor: Arkeoloji Müzesi binası İstanbul'daki neo-klasik mimarinin en güzel örneklerinden biri. Büyük İskender ve Kral Tabnit'in lahitleri, Likya Lahitleri, Yaslı Kadın Lahitleri ve Sydon Nekropolü Arkeoloji Müzesi'nin en çarpıcı eserlerinden. Kompleks içerisindeki en eski yapı Osmanlı, dönemi sivil mimari örneklerini göreceğiniz Çinili Köşk Müzesi. Dünyanın en eski barış antlaşması olan Kadeş Antlaşması ve eski Babil döneminden kalma aşk şiirini ise mutlaka görülmesi gereken eserler.

Housing a great treasure dating back 600 years, Istanbul Archeology Museum is Turkey's first museum. It is also one of the rare structures designed as a museum building in the world and used for this purpose. It is possible to see the richness of our history and geography in the collection inherited from the Ottoman period. The museum includes the artifacts brought from the imperial lands, as well as nearly 1 million artifacts of various cultures. Complex consists of three main units, namely the Archeology Museum, the Museum of Ancient Oriental Works and the Tiled Kiosk Museum: The Archeology Museum building is one of the best examples of neo-classical architecture in Istanbul. The sarcophagi of Alexander the Great and King Tabnit, Lycian Sarcophagi, Mourning Women's Sarcophagi and Sydon Necropolis are among the most striking works of the Archaeological Museum. The oldest building in the complex is the Tiled Kiosk Museum where you will see examples of Ottoman-era civil architecture. The Treaty of Kadesh, the world's oldest peace treaty, and the love poem from the ancient Babylonian period are works that should be seen.

ANTALYA MÜZESİ / ANTALYA

ANTALYA MUSEUM

Pamfilya, Pisidya ve Likya gibi tarih fıskıran çok önemli bölgelerde yer alan Perge, Aspendos, Side, Termessos, Phaselis, Olympos, Myra, Patara, Ksanthos başta olmak üzere daha birçok antik kente sahip olan Antalya şehrin müzesi de bu zenginlikten bolca nasiplenmiş. 4 binden fazla eserin teşhir edildiği 30 bin metrekarelik bir alanda yer alan ve 1988'de Avrupa Konseyi Yılın Müzesi ödülünü alan Antalya Müzesi, zengin kataloğu sayesinde sadece Türkiye'nin değil dünyanın en önemli heykel müzelerinden biri... 11 farklı dilde sesli rehberlik hizmeti yüzünden şehre gelen turistlerin de yoğun ilgi gösteriyor. Arkeologlar tarafından müzenin simgesi olarak Dans Eden Kadın heykeli gösterilirken, ziyaretçilerin yoğun ilgi gösterdiği eserlerin başında ise Herakles lahdi, Herakles heykeli ve Elmalı sikkeleri geliyor. Müze'de Zeus, Hera, Aphrodite, Dionysos, Apollon, Artemis, Hermes, Athena, Nemesis gibi tanrı ve tanrıçaların heykelleri yer alıyor.

The museum of Antalya has also benefited from the richness plentifully of many ancient cities such as Perge, Aspendos, Side, Termessos, Phaselis, Olympos, Myra, Patara and Xanthos located in very important regions such as Pamphylia, Pisidia and Lycia with full of history. Located on an area of 30 thousand square meters where more than 4 thousand works are exhibited and receiving the European Council Museum of the Year award in 1988, Antalya Museum is one of the most important sculpture museums not only in Turkey but also in the world thanks to its rich catalogue... The tourists coming to the city due to the voice guidance service in 11 different languages show great interest. While archaeologists show Dancing Woman statue as the symbol of the museum, the visitors show great interest to the Heracles sarcophagus, Herakles statue and Elmalı coins. Antalya Museum also includes admirable statues of gods and goddesses such as Zeus, Hera, Aphrodite, Dionysos, Apollon, Artemis, Hermes, Athena, Nemesis and famous emperors and empresses of history.

HATAY ARKEOLOJİ MÜZESİ

Tarih boyunca çok sayıda medeniyete ev sahipliği yapmış bir şehir Hatay'ın sahip olduğu zengin tarihine ait eserler Türkiye'nin en büyük mozaik müzesi olan Arkeoloji Müzesinde sergileniyor. Ayrıca 10 bin metrekarelik alanıyla dünyanın en büyük mozaiklerinin sergilendiği müze unvanına da sahip.

Tüm dönemleri kapsayan Antakya darphanesinde darp edilen bir sikke koleksiyonuyla birlikte Tell Atçana, Tell Tayinat, Samandağ, Dört Yol, Kırıkhan, Altınözü ve Hassa ilçelerindeki kazılardan çıkan eserler de yer alıyor. Terkedilmiş Ariadne Mozaïği, Mevsimler Mozaïği, Venüsün Doğuşu Mozaïği, Antakya Lahidi en çok beğenilen eserlerden. Lahidin en önemli özelliği bulunduğu güne kadar hiç açılmamış bir mezar olması. Dünyada bir eşi olmayan ve tüm ihtişamıyla müzenin ortasında sergilenen Suppiluliuma Heykeli çok dikkat çekici.

HATAY ARCHAEOLOGY MUSEUM

Being Turkey's largest mosaic museum, Archeology Museum exhibits works from the rich history of Hatay, a city that has hosted many civilizations throughout history. It also has the title of museum where the world's largest mosaics are exhibited with an area of 10 thousand square meters.

It also exhibits a collection of coins minted in the Antakya mint covering all periods, as well as artifacts from the excavations in Tell Atçana, Tell Tayinat, Samandağ, Dört Yol, Kırıkhan, Altınözü and Hassa districts. The most admired works are abandoned Ariadne Mosaic, Seasons Mosaic, Birth of Venus Mosaic, Antakya Sarcophagus. The most important feature of the sarcophagus is being a tomb that was never opened until the day it was found. The Suppiluliuma Statue is unique in the world and very remarkable statue exhibited in the middle of the museum with all its splendor.

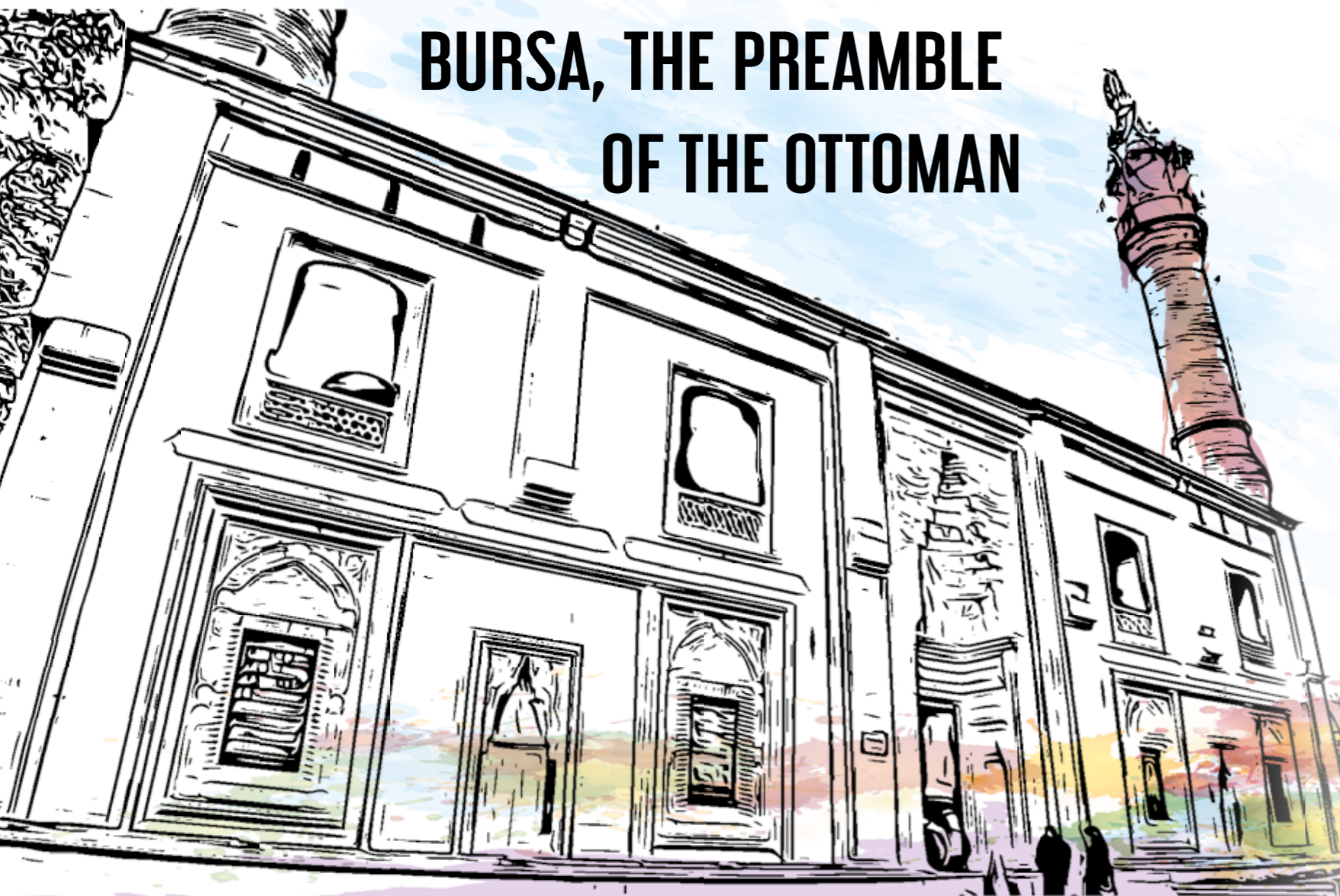
OSMANLININ DİBACESİ

✓ Bursa; binlerce yıllık tarihiyle, farklı medeniyetlerin izlerini taşıyan, 623 yıllık sürede 60'a yakın ülkeye hükmeden Osmanlı'nın doğup büyüdüğü şehir olan ve kuruluş devrinin izlerinin canlılığıyla imparatorluğun yayıldığı tüm coğrafyalara bir kutup yıldızı gibi ilham veren bir şehirdir...

✓ Bursa is a city that carries the traces of different civilizations with its thousands of years of history, and the city where the Ottoman Empire, which ruled over nearly 60 countries for a period of 623 years, was born and raised, and inspires all geographies where the empire spreads with the vividness of the traces of the founding period, like a polar star...

Bursa

BURSA, THE PREAMBLE OF THE OTTOMAN

Bursa is a city of history and empires; bears numerous traces of Bithynia, Roman, Seljuk, Byzantine and Ottoman,

This city of complexes keeps alive the first examples of Ottoman architecture with its complexes built by the 5 sultans of the Ottoman Empire after Osman Gazi,

The city of shopping with the Historical Bazaar and Inns District, which has been shaped since Sultan Orhan Gazi and is a candidate for the Unesco Cultural Heritage list,

With hundreds of historical mosques, masjids and shrines it hosts it is the city of spirituality,

This textile city is on the historical Silk Road and has the first weaving industry of the Ottoman and Republican periods,

The city of culture where events of folk dances, theater, puppet and shadow plays, cinema, music, literature and photographic art are held every year,

The city of industry and commerce; has the 4th largest industry of Turkey.

The city of nature; with mountains, plateaus, caves, lakes, healing water sources, canyons, forests, streams and waterfalls. The vegetation cover is very rich and is referred to as "Green Bursa,

The thermal water city with its 5-star hotels and SPAs,

With its location on the outskirts of Uludağ and on the coast of the Marmara Sea, it is the city of the mountains and the sea;

With the opportunities it provides for doing all kinds of sports in nature and in the city center, it is the city of sports

With its well-established educational institutions, Uludağ University, Bursa Technical University and foundation universities, it is the city of education,

Tarih ve imparatorluklar şehridir; Bitinya, Roma, Selçuklu, Bizans ve Osmanlı'nın sayısız izlerini taşır,

Külliyeler şehridir; Osmanlı'nın Osman Gazi'den sonraki 5 padişahının yaptırdığı külliyelele ile Osmanlı mimarisinin ilk örneklerini yaşatır,

Alış-veriş şehridir; Sultan Orhan Gazi'den itibaren şekillenen ve Unesco Kültür Mirası listesine aday olan Tarihî Çarşı ve Hanlar Bölgesi'yle,

Ruhaniyetli şehirdir; barındırdığı yüzlerce tarihî camileri, mes-citleri ve türbeleriyle,

Tekstil şehridir; tarihî İpek Yolu üzerindedir ve Osmanlı ile cumhuriyet döneminin ilk dokuma sanayiine sahiptir,

Kültür şehridir; her yıl halk dansları, tiyatro, kukla ve gölge oyun-

Muradiye Külliyesi

Gölyazı

With its naturally produced fruits and vegetables especially peaches, black figs and olives it is the city of agriculture,

The city with a unique food culture presents the tastes of Ottoman cuisine, doner kebab, meatballs with pita, home cooking and chestnut candy,

The city of museums which looks like an "open air museum" with its historical buildings as well as its existing museums,

The city of tourism; everyone has a reason to come to Bursa.

Bursa is a city that carries the traces of different civilizations with its thousands of years of history, and the city where the Ottoman Empire, which ruled over nearly 60 countries for a period of 623 years, was born and raised, and inspires all geographies where the empire spreads with the vividness of the trac-

Yarhisar Şelalesi

ları, sinema, müzik, edebiyat ve fotoğraf sanatı etkinlikleri yapılır, Endüstri ve ticaret şehridir; Türkiye'nin 4. büyük endüstrisine sahiptir,

Doğa şehridir; dağları, yaylaları, mağaraları, gölleri, şifalı su kaynakları, kanyonları, ormanları, akarsuları ve şelâleleriyle. Bitki örtüsü çok zengindir ve "Yeşil Bursa" olarak anılır,

Termal su şehridir; 5 yıldızlı otelleri ve kaplıcalarıyla,

Dağ ve deniz şehridir; Uludağ'ın eteklerinde, Marmara Denizi'nin kıyısındaki konumuyla,

Spor şehridir; doğada ve şehir merkezinde her türlü spor yapma imkânlarıyla,

Eğitim şehridir; köklü eğitim kurumları, Uludağ Üniversitesi, Bur-

sa Teknik Üniversitesi ve vakıf üniversiteleri ile,

Tarım şehridir; doğal olarak üretilen özellikle şeftali ve siyah inciri, zeytini ve sebzeleriyle,

Benzersiz yemek kültürü olan şehirdir; Osmanlı mutfağı, döner kebabı, pideli köftesi, ev yemekleri ve kestane şekeriyle,

Müzeler şehridir; mevcut müzelerinin yanı sıra tarihi yapılarıyla ‐açık hava müzesi‐ gibidir,

Turizm şehridir; **herkesin Bursa’ya gelmek için bir sebebi vardır.**

Binlerce yıllık tarihiyle, farklı medeniyetlerin izlerini taşıyan, 623 yıllık sürede 60’a yakın ülkeye hükmeden Osmanlı’nın doğup büyüdüğü şehir olan ve kuruluş devrinin izlerinin canlılığıyla imparatorluğun yayıldığı tüm coğrafyalara bir kutup yıldızı gibi ilham veren Bursa, zengin bir kültüre ev sahipliği yapmaktadır.

Bursa, ekonomik ve sosyal ahengin yanında, doğal güzellikleri, şifalı suları, yaz ve kış turizmi imkânları gibi zenginliklerle harmanlanmış bir şehirdir. Bizans, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinin mekânsal ve mimari özellikleriyle az bulunur bir kültür ve tarih mirasına sahip olan Bursa, Türkiye’nin görmeye değer nadide şehirlerinden biridir. Anadolu medeniyetinin en önemli bileşenlerinden biri olan bu şehir; Roma’nın görkemli hikâyesinin düğüm noktası, Osmanlı’nın dibacesidir...

Unesco Dünya Miras Alanları

Yeşil (I. Mehmed) Külliyesi, Osman Gazi ve Orhan Gazi Türbeleri, Hanlar Bölgesi (Orhan Külliyesi çevresi), Muradiye (II. Murad) Külliyesi, Cumalıkızık Köyü, Hüdavendigar (I. Murad) Külliyesi

Yıldırım (I. Bayezid) Külliyesi

Şehrin Simgesel Eserleri

Ulucami, Tophane Saat Kulesi, Irgandı Köprüsü, Koza Han, Bursa Kalesi, Kapalı Çarşı, Tarihi Be-

lediye Binası, Tayyare Kültür Merkezi, İznik Lefke Kapı, İznik Gölü ve Sualtı Bazilikası, Mudanya Mütareke Evi Müzesi, Yeşil Cami

Uludağ

Osmanlı zamanına kadar Olimpos, Osmanlı zamanında ise Keşiş Dağı ve Ruhban-ı Cebel olarak adlandırılan Uludağ; günümüzdeki ismini 1925 yılında almıştır. 2543 metre yüksekliği ile Marmara Bölgesi’nin en yüksek zirvesidir. Alanı 12.762 hektardır. Marmara Denizi’ne 50 km uzaklıkta olan Uludağ, 1961 yılında Milli Park ilan edilmiştir.

Milli Park’ın %71’i orman olmasıyla birlikte 700’ün üzerinde bitki çeşidi bulunmaktadır. Bunun 33 adedi Uludağ endemiğidir. 46 tür kelebek’in görüldüğü Uludağ’da Apollon Kelebeği bu dağa özgüdür. Türkiye'nin en köklü kış Turizmi ve sporları merkezi olan Uludağ’ı yılda 1 milyon kişi ziyaret etmektedir., 2006 yılında I. Derece Doğal Sit Alanı olarak tescil edilmiştir.

Termal Kaplıca ve Ilıcalar

Eski Kaplıca, Kükürtlü Kaplıcası, Yeni Kaplıca, Çekirge Sultan Kaplıcası, Çelik Palas SPA & Termal

Bursa İpeği

İpek Yolu güzergâhının Anadolu’daki son duraklarından ve önemli merkezlerinden biri olan Bursa, ipek ve ipekçilikle özdeşleşmiş bir kent olarak bilinir. ‐İpek‐ ve ‐İpekçilik‐ terimleri, Bursa’nın adını, yeşilini, güzelliğini yüzyıllardır kervanlarla dünyanın bir ucuna taşımış değerlerin başında yer alır.

İpekçiliğin ilk aşaması olan ipek böcekçiliğinin geçmişi çok eskilere dayanır. Bizans döneminin sonlarına doğru Bursa ipek ve ipek böcekçiliğinin merkezi sayılmaya başlamıştır. Osmanlılar Bursa’yu fethettikten sonra Orhan Bey döneminde Bursa ipekçilik bakımından merkez konumuna gelmiştir. 14. ve 15.yüzyıllarda Osmanlı ekonomisinin dayanağı Bursa ipeği olmuştur.

Tarihin Gastronomi ile Buluştuğu Bir Lezzet Şehri

Bursa Döner Kebabı, Kestane Şekeri, Pideli Köfte, Cantık, Mustafakemalpaşa Tatlısı, İnegöl Köfte, Kestaneli Kuzu Güveç, Fukara Keşkülü

es of the founding period, like a polar star.

In addition to economic and social harmony, Bursa is a city blended with riches such as natural beauties, healing waters, and summer and winter tourism opportunities. Bursa, which has a rare cultural and historical heritage with the spatial and architectural features of the Byzantine, Ottoman and Republican periods, is one of the rare cities worth visiting in Turkey. This city, which is one of the most important components of Anatolian civilization, is the nodal point of the magnificent story of Rome, the foundation of the Ottoman Empire...

Unesco World Heritage Sites

Green (Mehmed 1st) Complex, Osman Gazi and Orhan Gazi Mausoleums, Inns District (around the Orhan Complex), Muradiye (2nd Murad) Complex, Cumalıkızık Village, Hüdavendigar (Murad 1st) Complex

Yıldırım (Bayezid 1st) Complex

Landmark Works of the City

Ulucami, Tophane Clock Tower, Irgandı Bridge, Koza Khan, Bursa Castle, Grand Bazaar, Historical Municipality Building, Tayyare Cultural Center, Iznik Lefke Gate, Iznik Lake and Underwater Basilica, Mudanya Armistice House Museum, Green Mosque

Uludağ

Uludağ, which was called Olympus until the Ottoman period and Keşiş Mountain and Ruhban-ı Cebel during the Ottoman period, received its current name in 1925. This mountain is the highest peak of the Marmara Region with a height of 2543 meters. It has an area of 12,762 hectares. Uludağ, which is 50 km away from the Marmara Sea, was declared as a National Park in 1961.

Although 71% of the National Park is forest, there are more than 700 plant varieties. 33 of these are Uludağ endemics. In Uludağ, where 46 species of butterflies are seen, the Apollo Butterfly is unique to

this mountain. Uludağ, the most established winter tourism and sports center of Turkey, is visited by 1 million people a year. In 2006 it has been registered as a Natural Protected Area with 1st degree.

Thermal Spas and Hot Springs

Old Thermal Spring, Kükürtlü Thermal Spring, New Thermal Spring, Çekirge Sultan Thermal Spring, Çelik Palas SPA & Thermal

Bursa Silk

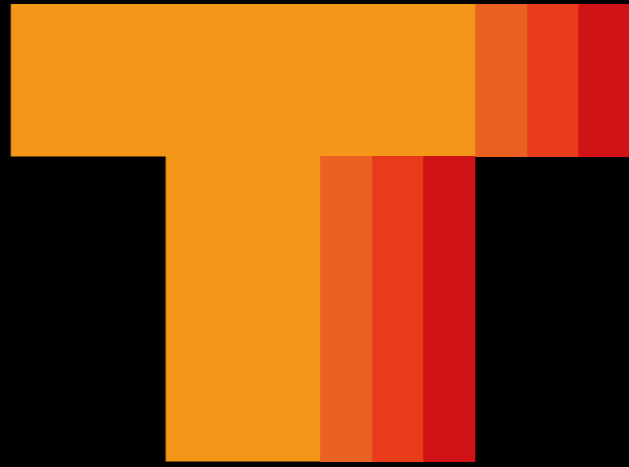
Bursa, one of the last stops and important centers of the Silk Road route in Anatolia, is known as a city identified with silk and sericulture. The terms ‐silk‐ and ‐sericulture‐ are the foremost values that have carried the name, greenness and beauty of Bursa to the far end of the world with caravans for centuries.

The history of silkworm rearing, which is the first stage of sericulture, dates back to very old times. Towards the end of the Byzantine period, Bursa began to be considered the center of silk and silkworm rearing. After the Ottomans conquered Bursa, Bursa became the center in terms of sericulture during the reign of Orhan Bey. In 14th and 15th centuries Bursa silk has been the mainstay of the Ottoman economy for centuries.

A City of Taste Where History Meets Gastronomy

Bursa Doner Kebab, Chestnut Candy, Meatballs with Pita, Cantık, Mustafakemalpaşa Dessert, İnegöl Meatballs, Lamb Casserole with Chestnuts, Fukara Keşkülü

Sadece
Gerçekler

f
@
v
t
tarih.tv.com.tr

TARİH TV

TÜRKİYE'NİN İLK TEMATİK TARİH KANALI

KabloTV

Kanal: 51

Türk Telekom
tivibu

Kanal: 2 & 101

TV+

Kanal: 96

BİLİMDEN
gelen hit müzik

ANKARA - 97.0 İSTANBUL - 94.0

BURSA - 106.4	ANTALYA - 88.8	ADANA - 98.0	MANİSA - 98.1	SAKARYA - 89.0
ESKİŞEHİR - 100.3	DIYARBAKIR - 93.0	KAYSERİ - 103.7	KAYSERİ - 103.7	GAZİANTEP - 96.9
SAMSUN - 93.8	KONYA - 91.7	MERSİN - 91.4	ÇORUM - 92.7	MUĞLA - 94.2
İZMİR - 98.6	TRABZON - 94.3	TEKİRDAĞ - 89.9	ÇANAKKALE - 103.0	VAN - 97.3
DENİZLİ - 94.8	BALIKESİR - 92.7			

BALIKESİR
Havran Altın Madeni

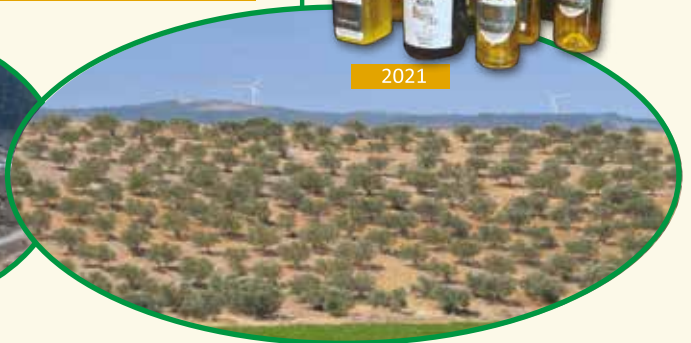
İZMİR
Ovacık Altın Madeni

GÜMÜŞHANE
Mastra Altın Madeni

İZMİR
Ovacık Altın Madeni

Madenlerimizi ülkemizin milli ekonomisine kazandırırken, doğanın bize kalan miras olmadığını, geleceğimize bırakacağımız bir emanet olduğunu bilerek çalışıyoruz... Doğa insan olmadan da yaşar; ama insan doğa olmadan yaşayamaz.

İzmir ilinde yer alan Ovacık Altın Madeninde Maden Atık Depolama Tesisi seddelerinde ve işletme içerisinde 10.000 adet zeytin ağacı dikimi yapılmıştır. Dikilen zeytin ağaçlarından yılda ortalama 15 ton zeytin hasadı yapılabilmektedir. 2021 yılında hasadı yapılan zeytinlerden de toplam 3000 lt zeytinyağı elde edilmiştir.